

ATHENSvoice

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

**Εύζωνος, αυτός ο ψηλός
γνωστός-άγνωστος**

Της Ελενας Ντάκουλα

Italian Lovers

**10 στέκια για να ξυπνήσεις
τον Ιταλό μέσα σου**

**Τα spaghetti μιν τα πλένεις,
τη γεύση τους χαλάς**
Του Βαγγέλη Περρή

ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΔΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Το **νέο εταιρικό πρόγραμμα επιδότησης εγκατάστασης θέρμανσης φυσικού αερίου** για οικιακούς καταναλωτές ξεκίνησε την **Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου**, δίνοντας τη δυνατότητα σε ακόμα περισσότερα νοικοκυριά στην Αττική να αποκτήσουν οικονομική και ταυτόχρονα αποδοτική θέρμανση για το σπίτι τους.

Το πρόγραμμα αφορά στην επιδότηση μέρους του κόστους της εσωτερικής εγκατάστασης θέρμανσης φυσικού αερίου προς αντικατάσταση των υφιστάμενων συστημάτων θέρμανσης άλλης μορφής ενέργειας για **κατοικίες με κεντρική ή αυτόνομη θέρμανση**, με το επιδοτούμενο ποσό να φτάνει **μέχρι και €3.300 για μία πολυκατοικία και €450 για ένα διαμέρισμα**.

Το πρόγραμμα επιδότησης ισχύει για συμβάσεις σύνδεσης που θα υπογραφούν **μέχρι εξαντλήσεως του διαθέσιμου προϋπολογισμού** (θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας με βάση την ημερομηνία υποβολής δικαιολογητικών για την ένταξη στο πρόγραμμα).

Με το νέο πρόγραμμα επιδότησης η ΕΔΑ Αττικής συνεχίζει την παροχή σημαντικών κινήτρων προς τους καταναλωτές και ενισχύει το ενδιαφέρον για το φυσικό αέριο με στόχο την περαιτέρω αύξηση της διείσδυσης του στην Αττική.

Περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα βρίσκονται αναρτημένες στην εταιρική ιστοσελίδα www.edaattikis.gr

Ειδικότερα το **σχήμα επιδότησης** είναι **κλιμακωτό** και το επιδοτούμενο ποσό ορίζεται από την κατηγορία σύνδεσης και την ισχύ του λέβητα εγκατάστασης σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Κατηγορία σύμβασης σύνδεσης	Εγκατεστημένη ισχύς (kcal/h)	Ποσό επιδότησης (συμπ. ΦΠΑ)
Κεντρική Θέρμανση (πολυκατοικία)	>200.000	3.300 €
	170.001-200.000	2.500 €
	120.001-170.000	1.800 €
	35.001-120.000	1.200 €
	<=35.000	550 €
Αυτόνομη Θέρμανση (μεμονωμένο διαμέρισμα ή μονοκατοικία)	Ανεξαρτήτως ισχύος	450 €
Αυτόνομη Θέρμανση με ανυψωτική στήλη	Ανεξαρτήτως ισχύος	450 €

διανομή αερίου
α τ τ ι κ η ς
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Στόχος για το 2019 τα μηδενικά ατυχήματα και η συνέχεια στη ραγδαία αύξηση της χρήσης φυσικού αερίου

Τους τρεις εξουσιοδοτημένους εμπορικούς της συνεργάτες, οι οποίοι διακρίθηκαν για τον αριθμό Συμβάσεων Σύνδεσης νέων καταναλωτών με το δίκτυο φυσικού αερίου που πραγματοποίησαν κατά τη διάρκεια του 2018, βράβευσε η Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής.

Οι εξουσιοδοτημένοι συνεργάτες της ΕΔΑ Αττικής ξεχωρίζουν για την τεχνογνωσία, την υψηλή ποιότητα παροχής υπηρεσιών καθώς και τη μακρά εμπειρία σε έργα εγκαταστάσεων φυσικού αερίου. Είναι υπεύθυνοι για τη μελέτη και κατασκευή εσωτερικής εγκατάστασης, για την προμήθεια και ασφαλή εγκατάσταση των συσκευών φυσικού αερίου, καθώς και για όλες τις υπηρεσίες συντήρησης των εγκαταστάσεων. Σε συνεργασία με την ΕΔΑ Αττικής προσφέρουν στους δυνητικούς καταναλωτές πληροφορίες για τα οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη του φυσικού αερίου, για τις χρήσεις του και μετά τους απαραίτητους ελέγχους των εγκαταστάσεων υπογράφουν τη σύμβαση σύνδεσης με το δίκτυο φυσικού αερίου.

«**Η έννοια της συνεργασίας** συμβολικά μορφοποιείται σε δύο γράναζια τα οποία κινούνται νοερά και δεν νοείται η κίνηση του ενός χωρίς την κίνηση του άλλου. Έτσι βλέπουμε τη συνεργασία στην Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής: όπως στα γράναζια, έτσι και στην ΕΔΑ Αττικής, είναι απαραίτητοι οι εξουσιοδοτημένοι εμπορικοί συνεργάτες ώστε να συνδέουμε όλο και περισσότερους καταναλωτές με το δίκτυο φυσικού αερίου», δήλωσε ο Διευθυντής Β2C Καταναλωτών και Δικτύου Συνεργατών Νίκος Αττάλογλου, αφού πρώτα παρουσίασε τον απολογισμό του 2018 για την ΕΔΑ Αττικής.

Μετά το άνοιγμα της αγοράς φυσικού αερίου, η ΕΔΑ Αττικής

κατέγραψε 14.000 Νέα Συμβόλαια, 15.000 Νέους Μετρητές, 14.500 μελέτες και ισάριθμες ενεργοποιήσεις νέων εγκαταστάσεων. Στον εξαιρετικό απολογισμό του 2018 τοποθετούνται πάνω από 1.400 μετρητές κατά μέσο όρο το μήνα.

Ο κ. Αττάλογλου επέστησε την προσοχή στους στρατηγικούς στόχους της ΕΔΑ Αττικής για το 2019: μηδενικά ατυχήματα και συνέχεια στη ραγδαία αύξηση της χρήσης φυσικού αερίου. Για το σκοπό αυτό η ΕΔΑ Αττικής θα συνεχίσει να κάνει 100% έκπτωση στα τέλη σύνδεσης και θα συνεχίσει να εφαρμόζει τη λύση RISER.

Στη συνέχεια παρουσίασε το «Νέο Πρόγραμμα Επιδότησης Εγκατάστασης Θέρμανσης» της ΕΔΑ Αττικής. Φέτος για πρώτη φορά επιδοτείται και η επέκταση δικτύου. Για το 2019 έχουν προγραμματιστεί περίπου 50 χλμ. επεκτάσεων δικτύου με δικαίωμα στην επιδότηση μέχρι εξαντλήσεως διαθέσιμων πόρων. Συνεπώς φέτος προσφέρεται η δυνατότητα σε πελάτες που μέχρι τώρα δεν είχαν ούτε δίκτυο, να συνδεθούν με το δίκτυο φυσικού αερίου με επιδότηση εγκατάστασης και μηδενικά τέλη σύνδεσης.

Η τελετή απονομής πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Γουλανδρή. Χαιρετισμό απηύθυνε ο Γενικός Διευθυντής Δημήτριος Παπακώστας καθώς και ο Εμπορικός Διευθυντής Αναστάσιος Τόσιος. Αμφότεροι ευχαρίστησαν τους συνεργάτες της ΕΔΑ Αττικής και ευχήθηκαν να συνεχιστεί αυτή η συνεργασία για τα επόμενα χρόνια. Τέλος, η Διευθύντρια Υγείας, Ασφάλειας, Περιβάλλοντος και Φύλαξης Νικολέττα Αργυροπούλου μίλησε για τη σημασία της ασφάλειας για την ΕΔΑ Αττικής ως απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη όλων των στρατηγικών στόχων για το μέλλον.

Οι βραβεύσεις

Στην **1η θέση** με έναν εκπληκτικό αριθμό συνδέσεων δυνητικής κατανάλωσης 1.539.000 m³ φυσικού αερίου, βραβεύτηκε η εταιρεία «**SYNPRAXI ΑΕΡΙΟΥ**». Το βραβείο παρέλαβαν οι **Ευάγγελος Μουράτογλου** και **Γεώργιος Γεωργούλας**.

Στη **2η θέση** βραβεύτηκε η εταιρεία «**SERVICE GAS**» με συνδέσεις μέγιστης δυνητικής κατανάλωσης 691.000 m³. Το βραβείο παρέλαβε ο **Γεώργιος Δαβράδος**.

Στην **3η θέση** βραβεύτηκε η εταιρεία «**J & P ga AERION ENERGY**» με συνδέσεις που στο σύνολό τους έχουν μέγιστη δυνητική κατανάλωση 547.000 m³ φυσικού αερίου. Το βραβείο παρέλαβε ο **Παναγιώτης Αργυρίου**.

1. Ο Διευθυντής Β2C Καταναλωτών και Δικτύου Συνεργατών Νίκος Αττάλογλου
2. Τα βραβεία των εξουσιοδοτημένων εμπορικών συνεργατών
3. Ο Εμπορικός Διευθυντής Αναστάσιος Τόσιος, ο Γενικός Διευθυντής Δημήτριος Παπακώστας και ο Αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΕΔΑ Αττικής Ευστάθιος Γρίβας
4. Βράβευση J & P ga AERION ENERGY
5. Βράβευση SERVICE GAS
6. Βράβευση SYNPRAXI ΑΕΡΙΟΥ

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Καριόλη,
θα είναι πάντα
η πριγκίπισσά μου».

(Σύνθημα σε ταίχο του
52ου σχολείου Κολωνού)

Μεσήλικη κυρία
στο λεωφορείο μιλάει δυνατά
για την εγγονή της που –απ’ όσο
καταλαβαίνουμε– μάλλον παίζει πιάνο:
«Μα πότε θα της το πάρουν
επιτέλους αυτό το πιάνο, θα μπει
στην κλιμακτήριο η Ντίνα μα...
Ναι, το ξέρω ότι είναι ακόμα
πέμπτη δημοτικού.
Αλλά περνάνε τα χρόνια,
τι νομίζεις;...»

(Γραμμή 550 προς Κηφισιά,
Τετάρτη απόγευμα)

-Πάλι σκάβουν εδώ.
Τι σκάβουν;
-Νομίζω περνάνε
φυτικές ίνες.

(Ηλικιωμένες κυρίες προσπαθούν να διασχίσουν
την Ιπποκράτους όπου γίνονται έργα.
Δευτέρα πρωί.)

Ηλικιωμένη κυρία μονολογεί,
λίγο πριν αρχίσει φιλολογική βραδιά:

-Για να δούμε.
Τώρα πρέπει να κάνω
το τηλέφωνό μου να
μη χτυπάει... Χμμ, ναι...
Λοιπόν. Ρυθμίσεις...
Χμμ, ναι...
Αυτό είναι!

Πάμε τώρα να δούμε,
δονείται ή δεν δονείται;...

...Μετά από αρκετή ώρα:

-Α, να 'το! Το βρήκα!
Μάλλον.

(Κολωνάκι, Δευτέρα βράδυ)

Μεσήλικες κύριοι συζητούν σε μπαρ.

-Εσύ την ήξερες την
Αριάννα Γκράντε;
-Ναι ρε, εσύ δεν την ήξερες;
-Εγώ νόμιζα ήταν
γραμματοσειρά.

(Κολοκοτρώνη, απόγευμα Πέμπτης)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα
πκεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές
της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης
Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γρα-
φείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη
αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα
στο Athens Voice Radio 102.5

@athensvoice

@athensvoiceradio

@lookmag

@tastevoice

follow us on Instagram

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Δήμος Τσορμπατζόγλου**. Γεννήθηκε το 1976 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Συντήρηση Έργων Τέχνης και εργάζεται σαν συντηρητής χαρτιού, περγαμνής και χειρογράφων στη Διεύθυνση Εθνικού Αρχείου Μνημείων στην Αθήνα. Με το χειροποίητο κολάζ ασχολείται από το 2007. Βασικό του υλικό είναι το χαρτί, που λόγω ειδικότητας είναι κάτι που γνωρίζει καλά. Έργα του έχει εκθέσει πολλές φορές ατομικά σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα και συμμετείχε σε διεθνείς ομαδικές εκθέσεις σε Μύκονο, Αϊντχόφεν, Μιλάνο και Δουβλίνο. Δουλειά του μπορείτε να δείτε στο www.papermosaic.gr και @demos_tsormpatzoglou

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΝΕΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Πυρετωδώς ετοιμάζεται το 5άστερο Academia της αλυσίδας Autograph στη γωνία Ακαδημίας και Ομήρου, ενώ έτοιμο είναι να επαναλειτούργησει ως 5άστερο κι αυτό το ιστορικό Esperia στη Σταδίου.

COCOONA CHOCOLATE

Εγώ που καταβροχθίζω τόνους σοκολάτας ημερησίως, σας ορκίζομαι ότι έκλαψα. Μόλις ανακάλυψα τις πιο αυθεντικές σοκολατένιες σοκολάτες του κόσμου, ελληνικές, με τρυφερό ονειρεμένο packaging (μέσα-έξω) και θεϊκή γεύση. The real greek elixir! Διαλέξτε εκείνη με τους κόκκους καφέ και στείλτε μου ένα ευχαριστώ. (τις βρήκα στο Ergon House, Μητροπόλεως 23)

ΟΛΓΑ ΤΡΕΜΗ

Τη θυμήθηκα γιατί ήταν (ίσως) η πιο καλοντυμένη anchor woman που πέρασε ποτέ από ελληνικό τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΤΟ MASTERCHEF

-Σεφ, πήρα την πεσκαρδίτσα...
-Την πεσκανδρίτσα, θέλεις να πεις.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Έχεις πάρει κιλά, ρε.
Πώς θα βγεις στην παραλία;
-Με σαγιονάρες, μαγιό κι ένα τάπερ κεφτέδες.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Νέο επάγγελμα της μόδας: κόρη Λοίζου.

ΤΟ «ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ» ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Που βλέπαμε κόσμο να καταθέτει λουλούδια στο άγαλμα του Δρομέα.

TAXI BEAT

Την αλήθεια να τη λέμε: Ήταν πολύ πιο προσεγμένη η υπηρεσία την εποχή που ανήκε εξ ολοκλήρου στον ιδρυτή της, Νίκο Δρανδάκη.

Ο ΝΕΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΥΜΝΟΣ

«Οι κουκουλοφόροι πέταξαν μολότοφ σε αστυνομικούς οι οποίοι “απάντησαν” με τη χρήση χημικών».

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ JUMBO

Δεν ξέρεις από πού να την πιάσεις και από πού να την αφήσεις. (κυριολεκτικά)

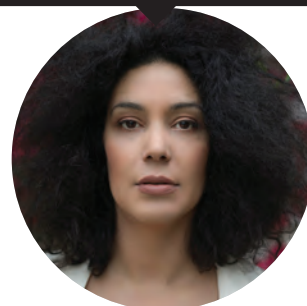
ΙΔΕΑ ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Πατί δεν τους στέλνετε (εντελώς δωρεάν και χωρίς αντάλλαγμα) το άγαλμα της Εθνικής Συμφιλίωσης στην πλατεία Κλαυθμόνος;

INSTAGRAMERS

Οι πιο ένθερμοι οπαδοί του εαυτού τους.

ΑΘΗΝΑ•ID

SUGAHSPANK!

Επιμέλεια Γιώργος Δημητράκοπουλος

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Η πολυπολιτισμικότητα, η αυτοπεποίθηση στα κορίτσια που ξεχύνονται στους δρόμους, η τέχνη παντού.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Οι περιττές ρεκλάμες, τα περιττώματα των σκύλων, και κυρίως τα εντελώς περιττά περιττώματα, οι φασίστες.

Πού ζεις τώρα; Εεεε, βασικά είμαι Πειραιώτισσα. Αλλά πρέπει σύντομα να γίνω Αθηναία, δεν αντέχω άλλο το καθημερινό πάνω κάτω. Το κάνω μια ζωή λόγω λάιβ, σπουδών και προβών και έχω κουραστεί πάρα πολύ.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν αυτό; Το παιδί που θα έκανε η Ντέννι Μαρκορά με τον Μάγο Σανκάρα.

Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Οπουδήποτε κοντά στη φύση και τη θάλασσα, που να μην απέχει πάνω από δύο ώρες από πρωτεύουσα. Γενικά δεν με θεωρώ παιδί της πόλης καθόλου.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Προφανώς το ξέρω, αλλά ο Γούντι Άλεν, τον φαντάζομαι να περιεργάζεται αγχωμένος ξύλινους φαλλούς στα τουριστικά μαγαζιά της Πλάκας και πεθαίνω.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Η μίξη των ήχων των πλανόδιων μουσικών καθώς περπατάς την Αρεοπαγίτου, εδώ αφρικάνικα κρουστά, πιο κάτω ζουρνάδες, μετά κιθάρες, το ηχητικό τοπίο στο ενδιάμεσο.

Ποιος Αθηναίος θα γινόταν ο καλύτερος πρωθυπουργός της χώρας; Ο Αδωνις Γουλιέλμος (αστέίο εκ των έσω).

Τι θα πρωτοέδειχνες στην πόλη σε έναν ξένο καλεσμένο σου; Δεν ξέρω, κάνα drag show στο BEQueer;

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Νομίζω ο MC Yinka ή η Nalyssa Green.

Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Κάποτε είχαμε παίξει λάιβ για τον Δήμο Αθηνών με αφορμή τη φωταγωγηση της Ιάσωνος στο Μεταξουργείο. Το κοινό αποτελούνταν από τυχαίους περαστικούς, μετανάστες, γυναίκες που δουλεύουν στα studio της οδού, παππούδια, παιδάκια κλπ. Εμείς παίζαμε κάτι blues, δίπλα μας είχε έναν πολύ αστέιο μπουφέ για τον κόσμο με σολωμούς και πατέ γιατί είχαν καλέσει τα κυριλέ εστιατόρια της περιοχής να αναλάβουν το catering, οπότε έβλεπες τον άστεγο να τσακίζει τα καναπεδάκια με μπρικ και τα αμους μπους με αφρό από τάρανδο δίχως αύριο, κάποιοι λιντσάρανε το δήμαρχο, ε, νομίζω καθρεφτίστηκε ωραία εκείνη τη μέρα το zeitgeist.

Η Sugahspank! (Γεωργία Καλαφάτη) είναι τραγουδίστρια. Αυτή την περίοδο ετοιμάζει την προσωπική της δουλειά, ενώ σύντομα αναμένεται το νέο άλμπουμ των Sugahspank & The Swing Shoes.

Η ATHENS VOICE πάντα στην κορυφή

Για μία ακόμα φορά η ATHENS VOICE κατακτά την προτίμηση
των αναγνωστών ανάμεσα στις free press εφημερίδες

FREE PRESS της Ελλάδας

Και αυτή τη χρονιά η ATHENS VOICE
είναι η μεγαλύτερη εφημερίδα
της κατηγορίας της

No

ATHENS^{voice}

ATHENS
VOICE
123,7
χιλιάδες
αναγνώστες

LIFO
110,6
χιλιάδες
αναγνώστες

ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στον Νομό Αττικής, εκεί δηλαδή που κυρίως
κυκλοφορεί, η ATHENS VOICE είναι μέσα
στις 6 μεγαλύτερες εφημερίδες της Ελλάδας

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Κυριακή	276,1 χιλ.
ΒΗΜΑ	180,8
ΘΕΜΑ	153
Real	143,4
ΝΕΑ Σαββατοκύριακο	102,2
ATHENS VOICE	101,8

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για την καθιέρωση σημείου θραύσης στο παρμπρίζ του αυτοκινήτου, όταν το γούφερ του πχουσιτήματός του υπερβαίνει μια συγκεκριμένη ένταση)

Τυχερή κυρία Λοϊζου,

Έχετε κάθε δικίο να αισθάνεστε καχυποψία με τον τρόπο που σας απευθύνομαι. Και να πιστέψετε ότι είναι ειρωνικός. Ε, οφείλω από την αρχή να σας διαβεβαιώσω ότι δεν είναι. Το εννοώ 100%. Και μόνο το γεγονός ότι θεωρώ υποχρέωσή μου να δηλώσω από την αρχή τις προθέσεις μου, δείχνει –ελπίζω– ότι κατανοώ τη δεινή θέση στην οποία έχετε περιέλθει από τη στιγμή που ανακοινώθηκε η υποψηφιότητά σας για το Ευρωκοινοβούλιο. Και ως δεινή θέση εννοώ όλη αυτή την αρένα που στο κέντρο της βρεθήκατε ξαφνικά.

Ε, λοιπόν, σας ζηλεύω. Ορίστε. Το είπα ευθέως και ξαλάφρωσα για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε χωρίς περικοκλάδες. Όχι! Μην σφίγγετε τα δόντια από τώρα. Δεν σας ζηλεύω επειδή τυχαίνει να είστε μια κληρονόμος και διαχειρίστρια ενός μεγάλου και κερδοφόρου πνευματικού έργου που σας επέτρεψε να ζείτε με άνεση. Καλά κάνατε. Και εγώ πιθανότατα να έκανα το ίδιο στη θέση σας. Όπως και πολλοί από εκείνους που σας κατηγορούν ως «κληρονόμο» ή ως αργόσχολη και ανεπάγγελτη. Μακριά από εμένα τέτοιο χαρακτηρισμό. Όπως και οι σχετικές ευχές για την περίφημη «κατσίκα» του γείτονα. Το τι δουλειά κάνατε (ή δεν κάνατε) ή πόσο σας βάρυνε ή όχι το όνομα «Λοϊζου» είναι αποκλειστικά δικό σας θέμα.

Επίσης δεν σκοπεύω να σας «την πω» για τα tweets που εκθειάζουν τις δολοφονίες (εντάξει θα το γράψω «εκτελέσεις» για να μην τα χαλάσουμε) του Ξηρού ή αυτά τα ακτιβιστικά συνθήματα που αναδημοσιεύατε. Μην σας πω ότι με μερικά, που αφορούν τους φασίστες, συμφωνώ κιόλας. Αλλά εν πάσει περιπτώσει, ενήλικη είστε και παίρνετε την ευθύνη τους. Έτσι δεν είναι; Πάντως δεν θα σας κάνω τη χάρη να τα θεωρήσω αποκύημα ενός συγχισμένου επαναστάτη του καναπέ για να ξεμπερδεύω εύκολα.

Και ο λόγος που σας ζηλεύω, είναι ακριβώς αυτός. Ε-ξηγούμαι: κυρία Λοϊζου, ζηλεύω την απόλυτη, και αδιαπραγμάτευτη σιγουριά σας για όλα. Αυτή τη βεβαιότητα ότι έχετε δικίο που αποπνέει κάθε δημόσια δήλωσή σας. Χωρίς την παραμικρή χαραμάδα αμφιβολίας. Χωρίς την παραμικρή υποψία ότι μπορεί να υπάρχει και κάποια άλλη αλήθεια πέρα από τη δική σας. Και κάποια άλλη απόχρωση πέρα από το μαύρο και το άσπρο.

Και σας ζηλεύω γιατί αυτό ακριβώς απλοποιεί πάρα πολύ τα πράγματα στη ζωή. Και εξοικονομεί πάρα πολύ χρόνο και

ενέργεια. Δεν χάνετε τον καιρό σας σε περιττές δεύτερες σκέψεις. Χωρίζετε τον κόσμο σε «καλούς» και «κακούς», τοποθετείτε τον εαυτό σας από την πλευρά των καλών, καταδικάζετε συλλήβδην εις θάνατον τους απέναντι και ξεμπερδεύετε. Δεν φαντάζεστε πόσο πολύ θα ήθελα να το κάνω κι εγώ αυτό. Να απολαμβάνω αυτή την αληθινή σύγχρονη πολυτέλεια που έχετε κατακτήσει με το σπαθί σας! Γιατί όση τρικυμία κι αν υπάρχει γύρω, εσείς βρίσκεστε σε πραγματική κατάσταση «Zen». Τα έχετε εξηγήσει όλα. Και δεν διστάζετε να τα εκτοξεύσετε και δημόσια. Στα social media!

Τώρα, βέβαια, θα μου πείτε πώς τα ξέρω όλα αυτά. Μα τα έμαθα κι εγώ όπως όλοι το τελευταίο δεκαήμερο. Μέσω των δημόσιων δηλώσεών σας που διακατέχονται από αυτή την παντελή έλλειψη διαλλακτικότητας – ή έστω αμφιβολίας. Από τις αναρτήσεις σας που διαποτίζονται από ένα σχεδόν θρησκευτικό πάθος. Που το αναγνωρίζω όλο και πιο συχνά γύρω μου τα τελευταία χρόνια. Και που κάνει τους ανθρώπους που έχουν την ικανότητα να σκέφτονται έτσι, να κάνουν τους ανθρώπους σαν εμένα να αισθάνονται όλο και μεγαλύτερη ασφυξία. Όλο και μεγαλύτερο αποκλεισμό. Σαν αιρετικοί σε έναν απόλυτα τακτοποιημένο κόσμο. Που ταμπουρωμένος ένθεν κακείθεν, αφού εκτοξεύσει τα βέλη του προς τον αντίπαλο, επιστρέφει στη θαληωρή της βεβαιότητάς του. Στην ασφάλεια της σιγουριάς. Και ας παριστάνει τον αγωνιστή ή τον επαναστάτη. Καταλαβαίνετε, τώρα, γιατί σας ζηλεύω. Γιατί όχι μόνο ζείτε πιο εύκολα από εμένα, με το μυαλό σας πιο ήρεμο, αλλά επιπλέον ήρθε και η ώρα να δικαιωθείτε. Λάβετε την πρόσκληση να ανέβετε στην κορυφή της διατροφικής αλυσίδας. Και δεν είχατε καμία αντίρρηση να το κάνατε. Σβήσατε tweets, ζητήσατε προσχηματικές συγγνώμες, βρήκατε τους νέους ενόχους για τις επιθέσεις που δέχεστε, και έτσι, με ανάλαφρο βήμα, χωρίς τίποτα να σας βαραίνει, προχωρήσατε. Χωρίς τίποτα να σκιάζει το μόνιμο δικίο σας. Γι' αυτό ακριβώς σας ζηλεύω.

Ζηλεύω την απόλυτη, και αδιαπραγμάτευτη, σιγουριά σας. Αυτή τη βεβαιότητα ότι έχετε δικίο που αποπνέει κάθε δημόσια δήλωσή σας. Χωρίς την παραμικρή υποψία ότι μπορεί να υπάρχει και κάποια άλλη αλήθεια πέρα από τη δική σας.

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Ξένος διαιτητής σε ελληνικό ντέρμπι

Που δεν καταλαβαίνει ότι οι κανονισμοί δεν είναι για να εφαρμόζονται αλλά για να «ερμηνεύονται»

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Ομοιοδιαφορετικό»

Το ρούχο ή το ζευγάρι παπούτσια που είναι ακριβώς το ίδιο νούμερο και το ίδιο σχέδιο με κάποιο που ήδη έχεις και το οποίο σε έχει βολέψει πάρα πολύ, αλλά που για κάποιο μυστηριώδη λόγο δεν νιώθεις ακριβώς ίδια, όπως όταν φορούσες το παλιό.

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αλέξης Τσιπρας

(Μέσω twitter)

«...για έναν άλλο κόσμο που (...) μπορεί να γίνει πράξη από δυνάμεις σταθερά προσανατολισμένες (...) σε ένα νέο μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης και ολιγαρκούς αφθονίας»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Σας ενημερώνω σιγά-σιγά ότι δεν πρόκειται να υπάρξει καμία ανάπτυξη και ότι στο μέλλον όλο και περισσότεροι θα ζουν με επιδόματα, όλο και λιγότεροι εκτός δημοσίου θα βγάλουν τα προς το ζειν και ότι όλα αυτά γίνονται βάσει σχεδίου και όχι επειδή είμαστε ανίκανοι»

Ιστορικοί του μέλλοντος

Στον παλιό κόσμο ήταν όλα πιο απλά. Και ξεκάθαρα. Ο δυτικός άνθρωπος φοβόταν μην ανοίξει ο ουρανός πάνω από το κεφάλι του και αρχίσει η βροχή κομμουνιστικών πυραύλων. Και αν είχε κόκκινο σβέρκο από τον ήλιο στην Αλαμπάμα, έφτιαχνε ένα πυρηνικό καταφύγιο κάτω από το γκαράζ για εκείνη τη δύσκολη ώρα. Στη δε Ευρώπη, όσοι ανησυχούσαν υπερβολικά για πιθανή διατάραξη της ισορροπίας, έκαναν μαύρες σκέψεις για την εισβολή των κομμουνιστών που θα τους πάρουν το σπίτι και θα τους αφήσουν με άδειο ψυγείο. Στην άλλη πλευρά του τείχους οι άνθρωποι έθρεφαν άλλες φοβίες. Έτρεμαν τον κρατικό Πατερούλη, ζήλευαν ή και φθονούσαν εκείνους που είχαν έγχρωμη τηλεόραση ή φορούσαν τζιν και πάχαιναν τα παιδιά τους για να τα προσφέρουν ως πρόβατα επί σφαγή στον καρδιολόγο του μέλλοντος. Επίσης σε εκείνον τον παλιό κόσμο διαθέταμε σαφείς λόγους για να τα βάλουμε ο ένας με τον άλλον. Υπήρχαν αριστεροί και δεξιοί. Μία κάποια ταξική πάλη. Ιδεολογίες οπλισμένες με τσιτάτα, μακρινούς ήρωες, επαναστάσεις που κάπκαν όταν βγήκε ο ήλιος. Υπήρχαν ιδεολογικά και πολιτικά στρατόπεδα με ανοιχτές πόρτες και διαθέσιμους κοιτώνες για όποιον προσέγγιζε τον φράχτη. Ο κόσμος ήταν χωρισμένος σε κουτάκια. Η άγνοια έπεφτε σαν ομίχλη και κάλυπτε τα κοινά. Οι άνθρωποι διατηρούσαν μία αίσθηση πεπρωμένου. Το σύστημα, ειδικά στον δυτικό κόσμο, παρήγαγε μοντέλα ζωής με στεγανά και οροφές. Η ματιά σου έφτανε μέχρι το απέναντι μπαλκόνι, στο καινούργιο σαλονάκι του γείτονα, άντε και στο αυτοκίνητο με τα ηλεκτρικά παράθυρα και το γερμανικό ηχοσύστημα. Τα αεροπορικά εισιτήρια ήταν ακριβά και τα ταξίδια είχαν ένα δέος. «Το σεργιάνι μας στον κόσμο ήταν δέκα μέτρα γης, όσο πάνει ένα σπίτι και ο τοίχος μιας αυλής» τραγουδούσε ο Νταλάρας κάπου στα 80s. Σήμερα στην Ελλάδα κανένας δεν θα τολμούσε να γράψει τέτοιο στίχο. Θα ήταν ξένος προς την εποχή. Θα ήταν ξένος ακόμα και προς αυτούς που, πράγματι, βρίσκονται σε αυτή την κατάσταση.

Το μακελειό στη Νέα Ζηλανδία θα ήταν αδιανόητο πριν από τριάντα χρόνια. Σήμερα, όμως, είναι σημείο των καιρών. Αν έπαιρνες τον ίδιο τύπο και τον φύτευες στη δεκαετία του '80, το πολύ να είχες έναν γραφικό φοβικό Αυστραλό αντικομμουνιστή που θα έτρεμε την κάθοδο της Κίνας down under. Στον παλιό κόσμο φοβόσουν ή μισούσες κάποιον που ήταν απέναντι και μακριά σου. Τώρα αυτός είναι δίπλα σου. Το πολιτικό τέλος των ιδεολογιών άφησε χωρίς απάντηση τη συγκρουσιακή διάθεση των ανθρώπων. Δεν υπάρχουν κομμουνιστές για να φοβάσαι, όλοι θέλουν πλέον να πάνε από την ίδια πλευρά. Οι φράχτες των ιδεολογικών στρατοπέδων κατέρρευσαν. Και υπάρχουν πλέον τρεις συναισθηματικές καταστάσεις που ορίζουν το θυμικό. Ο φθόνος, η οργή και η ανασφάλεια. Το δίκτυο και τα παγκόσμια media έχουν μετατρέψει το επικοινωνιακό τοπίο σε μία τεράστια κλειδαρότρυπα από την οποία ο ένας παρακολουθεί τον άλλον και όλοι μαζί τις ελίτ του πλούτου. Αυτό γεννά τον φθόνο και την οργή. Και η μετανάστευση διεγείρει την ανασφάλεια. Η άνοδος του μίσους και της ακροδεξιάς μάς σοκάρουν επειδή είχαμε κατασκευάσει στο μυαλό μας μία ιδεατή εικόνα για τους λαούς, ξεχνώντας ότι αυτοί αποτελούνται κατά βάση από αμόρφωτους ή ημιμαθείς ανθρώπους μεγαλωμένους με στερεότυπα, στο κυνήγι της ευημερίας. Επίσης η δικτύωση επιτρέπει στη βλακεία να απλώνεται σαν μύκητας παντού. Ο μακελάρης της Νέας Ζηλανδίας ήξερε ότι εκεί έξω υπάρχουν χιλιάδες, ίσως και εκατομμύρια άλλοι που όχι μόνο θα κάνουν like στο μανιφέστο του, αλλά θα τον περιγράψουν ως ήρωα, ενδεχομένως και κάποιοι θα προσπαθήσουν να τον μιμηθούν. Ο Τραμπ και ο Πούτιν είναι οι δύο ισχυρότεροι ηγέτες του πλανήτη και η Βρετανία τα μαζεύει από την Ευρώπη. Η Κίνα και η Ινδία ανεβαίνουν, έρχεται και η Νιγηρία. Παράλληλα συμβαίνουν τρελά πράγματα, εξωφρενικά με τα δεδομένα της παλιάς εποχής. Μην τρομάζετε. Οι αξίες χάνονται για να τις ξαναβρούμε στη συνέχεια. Είναι οι οδύνες ενός νέου κόσμου που γεννήθηκε. Τώρα κλαίει, μπουσουλάει, αργότερα, όμως, θα σταθεί στα πόδια του. Απολαύστε την εποχή ως ιστορικοί του μέλλοντος. Έχει συναρπαστικό ενδιαφέρον. ●

→ kostas@giannakidis.com

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Μέσα από συνέργειες και ανταλλαγή know-how με χώρες όπως η Αμερική, μπορείς να δημιουργήσεις κάτι αληθινά καινοτόμο. Κάτι που να βρίσκει εφαρμογή στην κοινωνία και να μπορεί να πάει την ανθρωπότητα συνολικά ένα βήμα μπροστά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΠΑΣ / ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΚΡΗΣ
Διευθύνων Σύμβουλος & Επιστημονικός Υπεύθυνος / Γενικός Διευθυντής RTsafe, συνεργαζόμενη εταιρεία Πανεπιστημίου Τέξας

Σε κάθε επόμενο βήμα, μαζί.

Ελλάδα - Αμερική
Ένα συλλογικό έργο πολλών ετών φιλίας και συνεργασίας.

#makingithappen

Ανακαλύψτε όλες τις ιστορίες στο www.makingithappen.gr

ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΑΦΘΟΝΙΑ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Άνθρωποι καλοζωισμένοι, μεγαλωμένοι στα πούπουλα, γόνιοι πολιτικών ή επιχειρηματιών που σιτίζονται πλουσιοπάροχα από τον δημόσιο κορβανά και απέκτησαν ισχύ πουλώντας εν γνώσει τους παραμύθια στους αφελείς, μας λένε ότι γοπετεύονται από τη φτώχεια και την εξαθλίωση χωρών όπως η Βολιβία, η Βενεζουέλα και η Κούβα. Αν στην Ελλάδα, μετά από 10 χρόνια ύφεσης, το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι 18.500\$, στη Βολιβία είναι μόνο 4.500\$. Και οι δικοί μας οι μεγάλοι επαναστάτες προσποιούνται ότι τη ζηλεύουν και θα 'θελαν να μας κάνουν σαν αυτήν. Αμ' έπος αμ' έργον, παιδιά.

Μετά την πτώση του υπαρκτού και το γύρισμα της Κίνας στον δεσποτικό καπιταλισμό η απελπισμένη ευρωπαϊκή ριζοσπαστική αριστερά και η κομπλεξική σοσιαλδημοκρατική εξτραβαγκάντσια ανακάλυψαν τις «προοδευτικές» πλην όμως πάμφτωχες χώρες των ινδιάνων της Νοτίου Αμερικής για να πλασάρουν ένα δήθεν νέο προοδευτικό και αριστερό πρότυπο κράτους. Φυσικά ούτε το εννοούν, ούτε και κανείς από τους φίλους τους πίστεψε ποτέ ότι το εννοούσαν. Κουβέντα να γίνεται και προοδευτική μούρη να πωλείται.

Μια χαρά ζουν όλοι αυτοί απομυζώντας τα οφέλη του δυτικού καπιταλισμού και της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Συνήθως αερολογούντες. Απλά το πουλάνε σε αφελείς που και αυτοί με τη σειρά τους το πουλάνε σε άλλους περισσότερο αφελείς και πάει λέγοντας το παραμυθάκι. Σαν κάτι οικολόγους και πάντα εναλλακτικούς που προτείνουν βίο λιτό και εγκρατή, που κατακεραυνώνουν τη βιομηχανική κοινωνία και τα δυτικά πρότυπα ανάπτυξης ενώ οι ίδιοι ζουν μέσα στην παχυσαρκία, στη χλιδή και την επίδειξη.

Το άθλημα της υποκρισίας και της εξαπάτησης ανθεί στη χώρα μας κυρίως μέσα στους πολιτικούς λειμώνες του ασύστολου ψεύδους. Μια προστατευόμενη περιοχή αυτών είναι και η αριστερή και δη η ριζοσπαστική. Και η επίσκεψη Μοράλες ήρθε να μας τη θυμίσει. Με έναν ακόμα ανόητο νεολογισμό, αυτόν της ολιγαρχικών αφθονίας του Γάλλου Σερζ Λατούς, ο αριστερός πρωθυπουργός μας προσπάθησε να πουλήσει και πάλι φύκια για μεταξωτές κορδέλες, ξέροντας βέβαια ότι δεν αγοράζει κανείς. Διότι για την αριστερά το παιχνίδι της εξαπάτησης έχει γίνει έμμονη ιδέα, το παίζει ακόμα και όταν ξέρει ότι δεν περνάει, μιας και είναι πια το μόνο παιχνίδι που ξέρει.

Διότι από τη στιγμή που μάθαμε τι συνέβαινε πίσω από το «σιδηρούν παραπέτασμα» τα πράγματα ήταν πια διαφορετικά. Θυμάμαι ότι οι πρώτοι Κνίτες της μεταπολίτευσης που άρχισαν να κλονίζονται και να αλλαξοπιστούν ήταν αυτοί που είχαν επισκεφτεί μέσω του κόμματος την ΕΣΣΔ στη δεκαετία του '80. Και είχαν κάνει το σωτήριο λάθος να μπουκνέ μέσα σε σοβιετικό super market. Οι εικόνες των άδειων

ραφιών και των εξαθλιωμένων κατοίκων που περίμεναν σε ατέλειωτες ουρές για να προμηθευτούν λίγο γάλα ή λίγο σαλάμι, τους σοκάρισαν. Γνώρισαν από κοντά τον άλλο κόσμο που ήταν εφικτός. Τον κόσμο της πείνας. Ειδικά οι ευτραφείς και θυμάμαι αρκετούς, πρέπει να έπαθαν πλάκα. Άκου ουρά για το σαλάμι!

Μια χαρά ήταν ο δικός μας ο κομμουνισμός με λεφτά, με τα λεφτά κυρίως των άλλων. Διότι όχι μόνο ζούσες καλά με όλα τα ελέη στα χέρια σου, αλλά μπορούσες ελεύθερα να καταγγέλλεις ταυτόχρονα την καπιταλιστική λιτότητα αλλά και την καπιταλιστική αφθονία. Να ζητάς ακόμα περισσότερα και από τα δύο και την ίδια στιγμή να δηλώνεις και οικολόγος και εναλλακτικός και θιασώτης της αποανάπτυξης και να αντιπαλεύεις τον λεγόμενο παραγωγισμό της δυτικής οικονομίας. Ένας απίθανος μύθος, μια ιδεολογική κουρελού. Πραγματική αφθονία ανοησίας. Δικασμένες προσωπικότητες; Διπολική διαταραχή; Μπα

τίποτα από αυτά. Εύπεπτο παραμύθι που πρώτα κατανάλωναν οι ίδιοι οι ριζοσπάστες και μετά το έδιναν και στους άλλους. Ξεχνώντας να σκουπίσουν από τα γένια τους τη σάλτσα της αστακομακαρονάδας. Υπάρχουν βέβαια πολλοί που το πιστεύουν ακόμα και τώρα στα γεράματα. Καθώς ανεβαίνουν τα σκαλιά της γέφυρας.

Με τέτοια παραμύθια μεγάλωσαν γενιές στη χώρα μας. Θα ήταν απλά μια πλάκα, μια παραξενιά της ελληνικής προοδευτικής διανόησης, αν δεν είχε γίνει ιδεολογία και δεν είχε εισχωρήσει σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Στο πετσί της κοινωνίας. Κάθε σχολική γιορτή για το «Πολυτεχνείο», από το Δημοτικό μέχρι το Λύκειο, τελειώνει ακόμα και σήμερα με το τραγούδι «γυρίζω την πλάτη μου στο μέλλον» για να δηλώσει την απαρέσκεια της νεολαίας μας στον τεχνολογικό πολιτισμό και τις ευκολίες που παρέχει. Ενώ μαθητές και μαθήτριες σε όλη τη διάρκεια της γιορτής παίζουν με τα κινητά τους.

Τα παιδιά μας, που λατρεύουν να ζουν μέσα σ' αυτόν τον πολιτισμό μιας και δεν ξέρουν και άλλον, ευτυχώς. Και καρπώνονται ή ονειρεύονται να καρπωθούν τα οφέλη του στο μέγιστο. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Λίγο νωρίτερα έχουν ακούσει τον πανηγυρικό της ημέρας, όπου εμμέσως πλην σαφώς τους έχει στείλει το σοσιαλιστικό μήνυμα αυτής της ολιγαρχικής αφθονίας, δηλαδή της φτώχειας με προοδευτικό πρόσχημα. Και αυτό επαναλαμβάνεται και την 28η Οκτωβρίου όπου κηδεύουμε τη χαμένη ευκαιρία στο Βίτσι και στον Γράμμο που θα μας απελευθέρωνε από τα δεσμά του καπιταλισμού, όπως και την 25η Μαρτίου με τον ταξικό αγώνα των υπόδουλων Βαλκανίων, τα γνωστά μυθεύματα του Κορδάτου.

Μετά θα πάνε στις πανελλαδικές εξετάσεις για να γράψουν στο μάθημα της Έκθεσης τις απόψεις τους για θέματα όπως «Η βόμβα της πληροφορίας», «Η αποξένωση λόγω τεχνολογίας», «Ο κοινωνισμός ενάντια στον ατομισμό», «Η μοριακή βιολογία και η γενετική ως ανθρωπίνη ματαιοδοξία προς αποφυγήν», «Το βιβλίο ως μέσο άμυνας κατά των ΜΜΕ», «Ο ρόλος του διανοούμενου στη σύγχρονη εποχή της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης», «Η αξία των ομαδικών αγωνισμάτων απέναντι στα ατομικά» και άλλα ανάλογα. Νομίζω ότι ένα θέμα υπέρ του αντιεμβολιαστικού κινήματος είναι προ των πυλών.

Και σαν αν μιν έφταναν αυτά αναζητούνται πρόσωπα υποψήφια στις ευρωεκλογές με ονόματα που παραπέμπουν στον εμφύλιο πόλεμο, λέγε με Πλουμπιδή, για να υποδηλώσουν ότι αυτός ακριβώς ο εμφύλιος δεν τελείωσε. Μπορεί να πτηθήκαμε στο ΔΝΤ και στο Γιούρογκρουπ αλλά δεν θα πάσουμε ποτέ να έχουμε το όπλο παρά πόδα και να προσμένουμε την ώρα για το ρεσάλτο προς τον άλλο κόσμο, αυτόν του σοσιαλισμού. Από κοντά και οι υπέρμαχοι των δικαιωμάτων μιας και ο άλλος κόσμος είχε εν αφθονία την πολυτέλεια της ελευθερίας. Μα πού τα πουλάνε αυτά; Και ποιος τα αγοράζει; Υπάρχει τόση βλακεία στην πατρίδα μας; Τόση αμορφωσιά; Τόση αφέλεια; Ή δεν αγοράζει κανείς και η προσφορά είναι απλά ένα ιστορικό αδρανειακό σύμπτωμα;

Και μεις θέλουμε αυτή η Ελλάδα να αναπτυχθεί, να προσελκύσει επενδύσεις, να παράγει διεθνώς εμπορεύσιμα προϊόντα και να καινοτομήσει. Το γεγονός ότι ανήκει ακόμα στις 32 ανεπτυγμένες χώρες του πλανήτη είναι πράγματι θαύμα. Μάλλον θα πρέπει να αρχίσουμε να πιστεύουμε σοβαρά στον Θεό της Ελλάδας. Δεν εξηγείται αλλιώς.

Η υποκρισία του καλοζωισμένου συστήματος πολιτικών και διανοουμένων και κυρίως αυτών που δηλώνουν αριστεροί, προοδευτικοί και οικολόγοι, είναι το σήμα κατατεθέν αυτής της χώρας. Γι' αυτό και οι αντίστοιχες ευρωπαϊκές και αμερικάνικες κάστες μιζάρουν ακριβώς αυτή την υποκρισία και μας υπερασπίζονται απέναντι στα διεθνή καπιταλιστικά συμφέροντα που θέλουν δήθεν να κατασπαράξουν την ανυπότακτη Ελλάδα. Πάνω σ' αυτή την υποκρισία αρθρώθηκε και η άνοδος της αριστεράς στην εξουσία.

Το 2015 η αριστερά είχε την ευκαιρία να μας οδηγήσει στα βήματα της Βολιβίας, της Κούβας και της Βενεζουέλας. Στο λιτό βίο της «ολιγαρχικής αφθονίας». Και μαζί της και η επαναστατημένη, πλειοδοτούσα σε ανοησίες, σοσιαλδημοκρατία. Ο λαός τους είχε παραδοθεί. Το 60% φώναζε έξοδο από το ευρώ εδώ και τώρα. Αλλά δεν το έκαναν, πισωπάτησαν. Προτίμησαν την ασφάλεια των μνημονίων, την ευδαιμονία του καπιταλισμού και τα οφέλη της αστικής εξουσίας, ενώ στο βάθος ακούγονταν απαλά ένα πιάνο που έπαιζε «στ' αρματα στ' αρματα εμπρός στον αγώνα», για τη μονακριβή την καλοπέραση με τα λεφτά των άλλων. **Α**

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συνταϊρμάς

Υπεύθυνος Έλγης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Έλγης Δήμητρα Γκρουκ

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνας, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριανόγλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr **Υπεύθυνη οδηγού** Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos **Εικονογραφίες** Θοδωρή Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλιάς, art@athensvoice.gr **Φωτό:** Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr **Advertising Manager** Ντένυ Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου **Υποδοχή Διαφήμισης** Νίκη Σκαμάγκα marketing@athensvoice.gr **Digital Advertorial Coordinator** Έφη Ορφανάκου efiorfanakou@athensvoice.gr **Digital Traffic Manager** Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη **Λογιστήριο** Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ» **Διανομή:** Free Sunday

Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα **Σύνταξη:** 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 **Διαφημιστικό:** 210 3617.530, fax: 210 3617.310 **Athens Voice Radio 102.5:** 210 3648. 213 **Αγγελίες:** 210 3617. 369 **Λογιστήριο:** 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρείτε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENSvoice

Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Η επιδημία της ευπιστίας

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Όλοι είμαστε ικανοί για παράλογες σκέψεις και πράξεις. Μερικοί, την επόμενη στιγμή, συνειδητοποιούμε τον παραλογισμό και προσπαθούμε να ελαχιστοποιήσουμε τη ζημιά που ίσως προκάλεσε – ταυτοχρόνως, νιώθουμε δυσφορία για τον εαυτό μας: «Μα τι σκεφτόμουν...;» Αλλά, πολλοί ανάμεσά μας δεν αναγνωρίζουν τις πλάνες και τις εκλείψεις της λογικής – κυρίως τη σύγχυση μεταξύ συσχετισμού και αιτίου – που καθιστούν ακόμα δυσκολότερη την επικοινωνία όχι μόνο στα μεγάλα ζητήματα αλλά και σ' εκείνα της καθημερινότητας. Από τους τζιχαντιστές που πιστεύουν σε παραδείσους του Αλλάχ μέχρι τους Έλληνες που πιστεύουν ότι τα εμβόλια προκαλούν ασθένειες αντί να τις αποτρέπουν, εξαπλώνεται μια επιδημία ευπιστίας – και συνωμοσιολογίας.

ζουν και ακούνε ευλαβικά θεωρητικούς σαν τον Αλαίν Μπαντιού ή τον Σλάβοϊ Ζίζεκ; Κι όταν η τρικυμία εν κρανίω πλήττει τους γραμματιζόμενους, τι μπορούμε να περιμένουμε από πολίτες χωρίς μόρφωση; Περιμένουμε να πιστεύουν ότι μας κυβερνούν οι Illuminati κι ότι αόρατοι άγγελοι φτεροκοπάνε ολόγυρά μας.

Δεν πρόκειται μόνο για συνωμοσιολογία που συνδέεται με φανατικές ιδεολογίες· πρόκειται για δεισιδαιμονίες, για τον ανταγωνισμό μεταξύ θρησκείας και επιστήμης που θυμίζει την εποχή του Γαλιλαίου. Αν πάρουμε στα σοβαρά τις έρευνες, θα βρεθούμε προ εκπλήξεων: αν και ξέρουμε ότι η πλειονότητα των ανθρώπων δεν έχει πεισθεί για τη θεωρία της εξέλιξης, ίσως δεν συνειδητοποιούμε πόσοι πιστεύουν στα φαντάσματα, στη μετεμψύχωση, στις μάγισσες του Χάλογουιν, στα ούφο (συνήθως με τη μορφή ιπτάμενων δίσκων), στις καφετζούδες και, επαναλαμβανών, στη βλαπτικότητα των εμβολίων. Ο ίδιος ο Τζον Φ. Κένεντι είχε την έμμονη ιδέα ότι τα εμβόλια προκαλούν αυτισμό, αν και η επιστημονική κοινότητα επέμενε ότι αυτό δεν ισχύει: πενήντα χρόνια παλεύει να πείσει τους ανεύθυνους και τους ξεροκέφαλους ότι δεν ισχύει. Κι ότι η άρνηση του εμβολιασμού είναι μεγάλος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία.

Η αιτιότητα συνεπάγεται μια σχέση αιτίας και αποτελέσματος, ενώ ο συσχετισμός είναι

τυχαίος και συμπτωματικός. Οι θεωρίες συνωμοσίας τρέφονται από την πεποίθηση ότι δυο φαινόμενα ή γεγονότα που συμβαίνουν την ίδια στιγμή έχουν αναγκαστικά σχέση αιτίας και αποτελέσματος: για παράδειγμα, στη Γαλλία, ενώ εκτυλίσσονταν οι διαδηλώσεις των Κίτρινων Γιλέκων, συνέβη ένα τρομοκρατικό χτύπημα στο Στρασβούργο – αχά! Ο Εμανουέλ Μακρόν θέλησε να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη, να την αποσπάσει από τα Κίτρινα Γιλέκα και να δημιουργήσει κλίμα εθνικής ενότητας: το τρομοκρατικό χτύπημα ήταν δικής του εμπνεύσεως!

Μέρος του ανορθολογισμού είναι η πλάνη της επιβεβαίωσης. Από τον ωκεανό των πληροφοριών, ξεχωρίζουμε εκείνες που επιβεβαιώνουν την άποψή μας. Επανερχομαι στις καφετζούδες: αν μία και μοναδική φορά η πρόβλεψη αποδειχτεί σωστή, ξεχνιούνται όλες οι λανθασμένες προβλέψεις. Αν οποιοδήποτε «θαύμα» συμβεί μία φορά, υπερκαλύπτει τις προηγούμενες αποτυχίες. Για να είμαστε δίκαιοι, αυτή η συμπεριφορά εξηγείται από τον τρόπο λειτουργίας του εγκέφαλου: ο εγκέφαλός μας τείνει να μη λαμβάνει υπόψη τον παράγοντα της τύχης (και του χάους), ενώ εξάγει γενικά συμπεράσματα πολύ γρήγορα προκειμένου να παίρνουμε μικρές αποφάσεις εξίσου γρήγορα. Οι γρήγορες αποφάσεις μάς εξασφαλίζουν την επιβίωση: αν εξετάζαμε αναλυτικά τα δεδομένα, θα είχαμε παραλύσει ως είδος. Κοντολογίς, μας φαίνεται προτιμότερο να παίρνουμε λανθασμένες αποφάσεις, βασισμένες σε λανθασμένες αντιλήψεις, παρά να μην παίρνουμε καθόλου αποφάσεις.

Η ευπιστία και η συνωμοσιολογία, ο ανορθολογισμός γενικά, βασίζεται στον αποκλεισμό του τυχαίου: υποτίθεται ότι στον κόσμο επικρατεί μια τάξη την οποία ρυθμίζει η ανώτερη δύναμη – ο θεός, οι καπιταλιστές, οι ισχυροί πολιτικοί, οι Εβραίοι τραπεζίτες. Εμείς οι υπόλοιποι είμαστε πόνια στο σχέδιο της ίδιας μας της εξόντωσης. «Αυτοί», που δεν κατονομάζονται ποτέ, μας επιβουλεύονται· απεργάζονται ένα μέλλον που ήδη γνωρίζουν. Και παρ' όλα αυτά, η ευπιστία των μαζών γίνεται στοιχείο της πελατοκρατίας: οι λαϊκιστές πολιτικοί λένε στον κόσμο: «Προσοχή στη συνωμοσία των αντι-συνωμοσιολόγων!»· οι παπάδες, ιδιαίτερα οι ορθόδοξοι που ζουν σε ένα φανταστικό Βυζάντιο, λένε στον κόσμο ότι δεν υπάρχουν άλλοι πλανήτες· οι σχέτες, θρησκευτικές και πολιτικές, προειδοποιούν για την επικείμενη Συντέλεια. Αλλά, όπως έχει συμβεί καμιά εκατοστή φορές με τους Μάρτυρες του Ιεχωβά που κάθε τόσο αναβάλλουν τη Δευτέρα Παρουσία, η Αποκάλυψη δεν έρχεται στο ραντεβού.

Ας πιστεύει ο καθένας ό,τι θέλει κι ό,τι του επιτρέπει ο πολιτισμός και οι διανοητικές του ικανότητες; Δεν είναι τόσο απλό. Όταν οι πολιτικοί τροφοδοτούν τον λαό με ψέματα, ή όταν οι δεισιδαιμονίες μάς επηρεάζουν όλους (όπως συμβαίνει με την προσκόλληση στον θρησκευτικό σκοταδισμό, με την άρνηση των παιδικών εμβολιασμών και την ευπιστία έναντι των fake news) δεν μιλάμε πια για ελευθερία των ιδεών, μιλάμε για την ανημπόρια της επιστήμης να πλησιάσει τους πολίτες· για την ανημπόρια της δημόσιας παιδείας, για την ανημπόρια της λογικής – μιλάμε για ήττα της δημοκρατίας· για θρίαμβο των τσαρλατάνων. **Α**

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΗΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΜΕ ΚΥΡΟΣ

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Σχολή Μεταπτυχιακών
Σπουδών

63°

ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΝΕΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

3°

ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΕΥΡΩΠΗΣ"

120 ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΔΑΝΕΙΑ ERASMUS+

63 ΜΑΣΤΕΡ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

43 ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ & ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

*ηλεκτρονική υποβολή αιτήσεων μέχρι 3 Απριλίου 2019 www.ucy.ac.cy/graduateschool

25n ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΥΖΩΝΑΣ

Αυτός
ο ψηλός
γνωστός-
άγνωστος

Ξεναγνηθήκαμε και
κάναμε ρεπορτάζ
μαθαίνοντας συναρπαστι-
κές λεπτομέρειες για τις
συνήθειες, τους κανόνες
και τους συμβολισμούς του
δεύτερου πιο δημοφιλούς,
μετά την Ακρόπολη,
«αξιοθέατου» της χώρας

Της ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

Εγώ είμαι, εγώ, Ευζωνάκι γοργό
μέσα στον κόσμο τιμημένο
ποιος ντιστεγκές, ποιος κουραμπιές
μπορεί να βγει μπροστά σε μένα

Οι απλοί αυτοί στίχοι που τραγουδήθηκαν σε επιθεωρήσεις εποχής, περιγράφουν εύστοχα και με χιούμορ το τιμημένο Ευζωνάκι, σύμβολο της εθνικής μας ταυτότητας, άρρηκτα συνδεδεμέ-

νο με τη λεβεντιά, την ανδρεία και τον ηρωισμό. Ως αναπόσπαστο μέρος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς έχει πρωταγωνιστήσει σε ποιήματα, δημοτικά τραγούδια, θεατρικά έργα και πίνακες γνωστών καλλιτεχνών.

Οι αγέρωχοι, ευθυγενείς, ανέκφραστοι, με το βλέμμα «καρφωμένο» στον ορίζοντα Εύζωνοι, έχουν καθιερωθεί διεθνώς σαν το σύμβολο των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελλάδας γενικότερα, προκαλώντας τον θαυμασμό όχι μόνο των τουριστών που τους επισκέπτονται καθημερινά στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη ή στο Προεδρικό Μέγαρο αλλά και όλων των Ελλήνων. Αποτελούν ένα από τα πιο δημοφιλή «ζωντανά» αξιοθέατα της Αθήνας, με τις φωτογραφικές μηχανές να παίρνουν φωτιά κατά την αλλαγή της φρουράς ή στα σημεία όπου κάνουν σκοπιά, ακίνητοι, αμίλητοι και αγέλαστοι.

Ο τίτλος «Εύζωνος» (στην καθομιλουμένη λέγεται και Εύζωνας), προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «Εύζωνος», εκ των ευ + ζώννυμι ή/και ζωννύω και σημαίνει ο «καλώς ζωσμένος». Απαντάται δε στα έπη του Ομήρου προσδιορίζοντας τους πολύ ψηλούς, εύρωστους και καλά ζωσμένους πολεμιστές.

Οι Εύζωνοι είναι γνωστοί και ως τσολιάδες, μία όχι και τόσο τιμητική ονομασία μια και προέρχεται από την τούρκικη λέξη cul (τσιούλ)

Η εκπαίδευση

Οι Εύζωνοι επιλέγονται από στρατιώτες του πεζικού και πρέπει να πληρούν ορισμένα βασικά κριτήρια, όπως το να είναι ικανοί πρώτης κατηγορίας (I 1), Έλληνες Χριστιανοί Ορθόδοξοι, άριστης σωματικής διάπλασης και αναστήματος από 1.87 έως 2.10, να μπορούν να υπηρετήσουν πλήρη θητεία, να διαθέτουν ήθος, λευκό ποινικό μητρώο, να μην είναι ΑΧΙΦ (άτομα που χρήζουν ιδιαίτερης φροντίδας) και να το θέλουν. Υπάρχουν πολλοί που το είχαν όνειρο αυτό από μικρά παιδιά. Οι πιο ψηλοί φρουρούν το Μνημείο, οι λιγότερο ψηλοί το Προεδρικό Μέγαρο και την Πύλη του στρατοπέδου. Η εκπαίδευση είναι δύσκολη, επίπονη και διαρκεί πέντε βδομάδες, αλλά δεν καταφέρνουν όλοι να φορέσουν στο τέλος τον γαλάζιο μπερέ. Βασίζεται κυρίως στην άσκηση σωματικής και ψυχικής αντοχής, ασκήσεων ακριβείας και στο «χτίσιμο» ατσάλειας προσωπικότητας κατά την ώρα της υπηρεσίας, με ζητούμενο να προάγεται η δύναμη του μυαλού πάνω στο σώμα. Από την πρώτη μέρα της εκπαίδευσης οι νεοσύλλεκτοι χωρίζονται σε ζευγάρια, με βασικό κριτήριο να υπάρχει αρμονία στα φυσιολογικά χαρακτηριστικά. «Δεν μοιάζουν, αλλά λες ότι μοιάζουν», λέει χαρακτηριστικά ο Εύζωνος Κ.Π. και συνεχίζει, «γίνεσαι ακώριστος με τον άλλον. Είσαι συνέχεια μαζί, σ' όλη τη θητεία και έτσι δημιουργείται μεγάλος δεσμός. Τον Εύζωνο Η.Μ., τον θεωρώ αδελφό μου, τον αδελφό που δεν έχω». Όταν δε αρρωστήσει ο ένας από το ζευγάρι δεν εκτελεί ευζωνική υπηρεσία ούτε ο άλλος, παρά μόνο στην Πύλη. Στο Μνημείο κάθε μέρα πάνε 6 ζευγάρια, δηλαδή από 4 φορές το κάθε ένα. Όσο για το μουστάκι που έχουν μερικοί είναι ένδειξη για το πόσο παλιοί είναι. «Όσο πιο παχύ το μουστάκι, τόσο πιο παλιός ο Εύζωνος».

Η θητεία

Η θητεία στην Προεδρική Φρουρά είναι μία ανεπανάληπτη εμπειρία, γεμάτη έντονα συναισθήματα, και διαφέρει από οποιαδήποτε άλλη στα σώματα του Στρατού. Όπως χαρακτηριστικά λέει ο Εύζωνος Κ.Π. «χαίρομαι να βγαίνω για υπηρεσία, ανοίγει η καρδιά μου. Όταν

και σημαίνει το «κουρέλι». Κατά το λεξικό του Μπαμπινιώτη «φαίνεται ότι η λέξη είχε αποδοθεί μειωτικά στους κλέφτες και τους αρματολούς (από τους Τούρκους) επειδή η φουστάνελα ήταν ραμμένη από πολλά μικρά κομμάτια υφάσματος». Όσο όμως και να ήθελαν οι Τούρκοι να τους υποβαθμίσουν, αυτή «η λερή φουστάνελα που ελευθέρωσε την Ελλάδα» έγινε σύμβολο της παλικαριάς και της ανδρείας και τη φορούσαν με καμάρι.

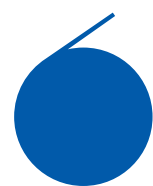
Η ιστορία των Ευζώνων ξεκινάει στις 12 Δεκεμβρίου του 1868, όταν ιδρύθηκε η Προεδρική Φρουρά με την ονομασία «Άγημα» και περιλάμβανε το τμήμα Ευζώνων και το τμήμα Κρητών, μαχητές από τον ηπειρωτικό και νησιωτικό χώρο, αντίστοιχα. Πήρε την τελική της μορφή και ονομασία το 1974, μετά από διάφορους μετασχηματισμούς, ανάλογα με τις εκάστοτε αλλαγές του πολιτεύματος. Ενώ αρχικά η Προεδρική Φρουρά αποτελούσε μάχιμο και συγχρόνως τελετουργικό τμήμα του Πεζικού, σήμερα έχει μόνο τελετουργικό χαρακτήρα, και υπάγεται οργανικά στο στρατιωτικό γραφείο της Προεδρίας της Δημοκρατίας. Η αποστολή του Εύζωνος είναι να «φυλάττει τιμητικά τον θεσμό της Δημοκρατίας», να αποδίδει τιμές στους νεκρούς ήρωές μας και να συνεχίζει την εθνική ευζωνική παράδοση.

Η Προεδρική Φρουρά φρουρεί τιμητικά όλο το 24ωρο το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, το Προεδρικό Μέγαρο και την Πύλη του Στρατοπέδου Γεωργίου Τζαβέλα, επί της οδού Ηρώδου του Αττικού. Τις Κυριακές και τις επίσημες αργίες παρίσταται στην έπαρση και υποστολή της σημαίας στον Βράχο της Ακρόπολης καθώς και κάθε Κυριακή στις 11.00 π.μ. στην επίσημη αλλαγή της Φρουράς, στο Μνημείο. Αποδίδει εθιμοτυπικές τιμές στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, καθώς και σε αρχηγούς ή πρεσβευτές ξένων κρατών και συμμετέχει σε εορταστικές και εθνικές εκδηλώσεις του εσωτερικού και εξωτερικού.

είναι να μπορούμε μέσα... νιώθω ένα σφίξιμο. Αλλάζει εντελώς η ψυχολογία με την ευζωνική στολή. Όταν μπήκα στην Προεδρική Φρουρά, είχα μία αυτοπεποίθηση 100, τώρα έχω 1.000. Συνήθως οι στρατιώτες σβήνουν μία μία τις μέρες όταν είναι ν' απολυθούν. Αυτό δεν συμβαίνει εδώ. Κλαίνει όταν απολύονται, πέφτει μαύρο δάκρυ... Η τελευταία διέλευση που κάνουν με το ζευγάρι είναι απίστευτη. Αυτό το πράγμα το ζω πρώτη φορά. Δεν είναι υπερβολικό, ο δε λώρος με την Προεδρική Φρουρά δεν κόβεται ποτέ. Υπάρχουν Εύζωνοι που έχουν απολυθεί και έρχονται συχνά εδώ, εμψυχώνουν τα νέα παιδιά, θέλουν να φορέσουν ξανά τη στολή και να κάνουν μία υπηρεσία με το ζευγάρι». Στην ερώτηση τι νιώθουν κατά τις ώρες της σκοπιάς, οι λέξεις βγήκαν απ' το στόμα του αυθόρμητα, χωρίς καν να τις σκεφθεί: «Τιμή και περηφάνια». Και τις εννοούσε! Εδώ καταθέτει την εμπειρία της η ταγματάρχης Δήμητρα Ψυχογιού, όταν τις πρώτες μέρες της υπηρεσίας της στο στρατόπεδο είδε από το παράθυρο του γραφείου της «ένα ζευγάρι που επέστρεψε από την τελευταία του υπηρεσία στο Μνημείο, και είχε αγκαλιαστεί στην πλατεία του στρατοπέδου με τους υπόλοιπους και κλαίγανε...». Νόμιζε ότι έπεσε μία ομαδική τιμωρία. Κατέβηκε κάτω για να ρωτήσει τι συμβαίνει και όταν της είπαν ότι κλαίνει επειδή απολύονται και ότι αυτό είναι πολύ συνηθισμένο, έμεινε άφωνη. Όπως λέει, «παρόλη την 28χρονη θητεία μου στο Στρατό, πρώτη φορά έβλεπα κάτι τέτοιο και μόνο αν το ζήσεις το πιστεύεις». (Εννοείται βέβαια ότι μπορεί αυτά να μην ισχύουν για όλους και να υπάρχουν και διαφορετικές απόψεις ή εμπειρίες.)

Οι στολές

Οι στολές των Ευζώνων συνδέονται άμεσα με όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες της Ελλάδος από το 1821. Συγκεκριμένα η επίσημη στολή με τη φουστάνελα και τη φέρμελη (γιλέκο) παραπέμπει στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, ο χειμερινός σκούρος μπλε ντουλαμάς στους Μακεδονικούς Αγώνες, ο θερινός καφέ στους Βαλκανικούς Πολέμους, στη Μικρασιατική Καταστροφή και στους Α' & Β' Παγκόσμιους Πολέμους και φέρονται κατά την εκτέλεση της καθή-

Υπάρχουν Εύζωνοι που έχουν απολυθεί και έρχονται συχνά εδώ, εμψυχώνουν τα νέα παιδιά, θέλουν να φορέσουν ξανά τη στολή και να κάνουν μία υπηρεσία με το ζευγάρι

1 Φωτογραφία του Βασίλη Μουσελίμη (από τον διαγωνισμό Α.Υ. PHOTO - 15 Years)

2 Ο κ.Δερματάρης με τους βοηθούς του

3 Στο τσαρουχοποιείο

4 Τα Ραφεία

5 Βάζοντας τα τσαρούχια

6 Τα λευκά, η επίσημη στολή του οπλίτη (αριστερά) και ο θερινός ντουλαμάς (Στολή Βαλκανικών Πολέμων), δεξιά

7 Ο Βασίλης Λάζος, υπεύθυνος του ραφείου

8 Κυριακή πρωί στο στρατόπεδο Γ. Τζαβέλα

μερινής υπηρεσίας. Η κρητική στολή σχετίζεται με τους αγώνες της νησιωτικής Ελλάδας, ιδιαίτερα των Κρητικών για να ενωθούν με την Ελλάδα, και η ποινιακή με τη γενοκτονία των Ποντίων και φοριέται στις 19 Μαΐου κατά την τελετή κατάθεσης στεφάνου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Η επίσημη στολή των Ευζώνων, «τα λευκά», είναι παγκοσμίως γνωστή και άρχισε να διαμορφώνεται από την εποχή του Ομήρου, ολοκληρώθηκε κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας και μετά το 1821 καθιερώθηκε από τους οπλαρχηγούς και τους αγωνιστές ως η επίσημη εθνική ενδυμασία. Τη φορούσαν τα Συντάγματα - Τμήματα Ευζώνων κατά τους Βαλκανικούς πολέμους, τη Μικρασιατική Καταστροφή και τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους. Λέγεται δε ότι στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940-1941 οι Ευζώνοι ήταν ο φόβος και ο τρόμος των Ιταλών, και τους αποκαλούσαν «οι Διάβολοι με τη φουστανέλα».

Σήμερα, οι άνδρες της Προεδρικής Φρουράς φέρουν την ίδια στολή σε ένδειξη σεβασμού στην εθνική μας παράδοση και τους ήρωες των αγώνων του έθνους. Αποτελείται από τη φουστανέλα, τον υποδήτη (πουκάμισο, με μεγάλο άνοιγμα μανικιών), τη φέρμελη (μάλλινο γιλέκο), τους κνημιοδέτες, τις μάλλινες κάλτσες (δύο για το κάθε πόδι), τη ζώνη ανασπάστου (συγκρατεί τις μάλλινες κάλτσες), τη ζώνη λουστρινιού με φυσίγγιοθήκες, τα γαλανόλευκα κρόσσια, το φάριο (το καπέλο) με τον μεταξωτό φύσανο και το εθνόσημο στο κέντρο και τα τσαρούχια. Η φουστανέλα με τις 400 πιέτες, οι οποίες συμβολίζουν τα χρόνια της σκλαβιάς, έχει δύο φύλλα και φτιάχνεται από λευκό χασέ 30 μέτρων. Την ώρα της μάχης, λειτουργούσε και σαν αλεξίσφαιρο, μιας και το βόλι δεν μπορούνε να διαπεράσει τις πολλές πιέτες, και καρφωνότανε σ' αυτές με αποτέλεσμα να μην πληγώνεται ο Ευζωνος. Λόγω του ότι ο αξιωματικός δεν ήταν στην πρώτη γραμμή και δεν χρειαζότανε μεγάλη ευελιξία στις κινήσεις, η φουστανέλα του ήταν πιο μακριά και αυτό το μήκος της προσθέτει επιβλητικότητα.

Εκτός από το μήκος της φουστανέλας υπάρχουν μερικές ακόμη διαφορές μεταξύ της επίσημης στολής αξιωματικών και οπλιτών. Το χρώμα της φέρμελης των αξιωματικών είναι κόκκινο κεντημένο με χρυσή κλωστή, ενώ των οπλιτών μαύρο με άσπρα κεντήματα, τα γαϊτάνια. Οι αξιωματικοί δεν φοράνε την περισκελίδα (μικρό, λευκό, σορτσάκι) κάτω από τη φουστανέλα, αλλά ένα μακρύ κόκκινο παντελόνι. Επίσης, δεν φοράνε τσαρούχια αλλά κόκκινα μποτάκια (στιβάλια) και περικνημίδες (τουζλούκια) και η φούντα του φάριου είναι πιο κοντή απ' αυτήν των οπλιτών. Όσο για τα όπλα, ο αξιωματικός φέρει την παραδοσιακή πάλα (σπαθί) ενώ ο οπλίτης το M1 Garrand.

Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται δεν είναι τυχαία. Το λευκό συμβολίζει την αγνότητα των αγώνων των Ελλήνων, το κόκκινο το αίμα που έχει κυθεί κατά την περίοδο των ετών, το μαύρο της μεταξωτής φούντας του φάριου το δάκρυ του Χριστού κατά τη Σταύρωση, ενώ το μαύρο στις καλτσοδέτες το δάκρυ της μάνας για όσους χάθηκαν στη μάχη και το γαλάζιο στα κρόσσια τη σημαία. Πολλά δε από τα διακοσμητικά στοιχεία που είναι κεντημένα πάνω στη φέρμελη έχουν λαογραφική σημασία. Δύο δε από αυτά, το «X» και το «O» αντιστοιχούν στις λέξεις «Χριστιανός Ορθόδοξος».

Ο Ευζωνος πρέπει να αστράφτει. Η στολή του να είναι καθαρή, περιποιημένη, τα κουμπιά γυαλισμένα, και αυτός είναι αποκλειστικά υπεύθυνος γι' αυτήν. Πηγαίνει τη φουστανέλα του στο πλυντήριο, απ' όπου την παίρνει γυνή και μετά, πάνω σε μία τάβλα, στρώνει μόνος του μία μία πιέτα. Μόλις τελειώσει την τυλίγει με νάilon και τη βάζει κάτω από το στρώμα του κρεβατιού. Και έτσι γίνεται «χαρτί». Αντιθέτως, η φουστανέλα των αξιωματικών σιδερώνεται. Στην αρχή αυτή η διαδικασία τους παίρνει γύρω στη μιάμιση ώρα, αλλά μετά από λίγο γίνεται μηχανικά και μέσα σε 25 λεπτά είναι έτοιμα και τα δύο φύλλα. Το ντύσιμο του Ευζωνα είναι μία ιεροτελεστία η οποία διαρκεί πάνω από μισή ώρα. Το ζευγάρι ντύνεται παράλληλα, βοηθώντας ο ένας τον άλλον.

Το δύσκολο στα λευκά είναι η αρμονία των φύλλων γιατί πρέπει να ζυγιστούν και να δεθούν. «Όταν δενόμαστε παίρνουμε μισή ανάσα. Η χειμωνιάτικη στολή έχει δυσκολία στο κούμπωμα. Πέρα από το ντύσιμο είναι και το γυάλισμα των κουμπιών, της πόρνης, του σήματος. Από την αρχαιότητα όταν οι στρατιώτες πηγαίνανε στον πόλεμο φρόντιζαν να είναι γυαλισμένοι, έτσι ώστε όταν πάνε στον Άδη να είναι ευηρεπείς», εξηγεί ο Ευζωνος Κ.Π.

Οι κινήσεις από, προς και κατά την αλλαγή της Φρουράς

Εκτός από τα χρώματα της στολής και τα υφάσματα ιδιαίτερο συμβολισμό έχουν και όλες οι κινήσεις των Ευζώνων από, προς και κατά την αλλαγή της Φρουράς. Το κτύπημα των ποδιών στον τσαρουχόδρομο γίνεται για ν' ακούνε οι πρόγονοί μας ότι είμαστε ζωντανοί και ελεύθεροι. Υπάρχει ένας μύθος που λέει ότι όταν πάψει ν' ακούγεται το τσαρούχι των Ευζώνων δεν θα είμαστε πια ελεύθεροι. Οι Ευζώνοι δεν βγαίνουν από τον τσαρουχόδρομο ό,τι και να γίνει. Οι πλάκες του πεζοδρομίου έχουν σχηματίσει ένα λευκό μονοπάτι από το κτύπημα των τσαρουχιών. Αυτό το μονοπάτι συμβολίζει τον δρόμο προς τους απελευθερωτικούς αγώνες. Κατά την αλλαγή Φρουράς, το σήκωμα και το τέντωμα του ποδιού είναι μία αναπαράσταση κλωτσιάς, όπως τότε που πολεμούσαν σώμα με σώμα. Αφού το πόδι χαιρετίζει τους νεκρούς, πέφτει κάτω με δύναμη και σπρώχνει προς τα πίσω διώχνοντας τα 400 χρόνια σκλαβιάς που έχουν πια περάσει. Η ένωση των δύο ποδιών συμβολίζει την ένωση των Ελλήνων. Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας, ο Ευζωνος στέκεται ακίνητος και

δεν του επιτρέπεται η παραμικρή κίνηση, ακόμη κι αν κάποιος τον ενοχλεί ή πάει να του πετάξει κάτι, όπως έγινε πριν έναν χρόνο περίπου στη διάρκεια μίας διαδήλωσης. Πάντα υπάρχει γύρω αστυνομία ώστε έτσι και τα πράγματα ξεφύγουν και οι Ευζώνοι κινδυνεύουν, ο παρατηρητής τους τούς απομακρύνει από το Μνημείο, αφού έχει προηγουμένως συνεννοηθεί με τον επόπτη της Προεδρικής Φρουράς. Κάθε μισή ώρα γίνονται μερικοί βηματισμοί για την κυκλοφορία του αίματος και απόδοση τιμής μπροστά στο Μνημείο. Για οτιδήποτε χρειαστεί ο Ευζωνος ειδοποιεί με το κτύπημα του όπλου. Τότε, ο παρατηρητής θα συνεννοηθεί μαζί του με ερωτήσεις και εκείνος απαντά με ανοιγόκλειμα των ματιών. Η ζέστη ή το κρύο δεν τους επηρεάζουν και μόνο όταν η θερμοκρασία πέσει κάτω από τους 5 βαθμούς Κελσίου βάζουν τη μάλλινη κάπα. Η βασική τους έγνοια είναι να μη βραχεί η ευζωνική στολή και γι' αυτό σε περίπτωση βροχής ή χιονόπτωσης μπαίνουν μέσα στο φυλάκιο και η διέλευση γίνεται με στρατιωτικό όχημα, την «καναδέζα».

Μια επίσκεψη στο ραφείο και το τσαρουχοποιείο της Προεδρικής Φρουράς

Το ραφείο

Από την ξενάγηση στα άδυτα της Προεδρικής Φρουράς δεν θα μπορούσε να λείπει η επίσκεψη στο ραφείο, αλλά και στο τσαρουχοποιείο. Ο **Βασίλης Λάζος**, ο υπεύθυνος του ραφείου, το οποίο απασχολεί δέκα άτομα, εργάζεται εκεί 26 χρόνια. Από τις πρώτες μόλις κουβέντες του μπορεί κάποιος να καταλάβει την αγάπη του για αυτό που κάνει αλλά και το μεράκι που έχει για τη δουλειά του και με μεγάλη προθυμία μοιράζεται τα μυστικά της αλλά και αυτά της τέχνης που απαιτείται για να κατασκευαστεί η ευζωνική στολή, ειδικά τα κεντημένα γιλέκα.

«Στην ουσία δεν είμαστε ράφτες. Καλύπτουμε παλιά επαγγέλματα, του τερζή, του σιρμακέζη και γενικά ασχολούμαστε με τα παραδοσιακά ρούχα», λέει ο κ. Λάζος αρχίζοντας έτσι μία υπέροχη εξιστόρηση για το πώς ξεκίνησαν αυτά: «Η φιλοσοφία της τέχνης αυτής δεν έχει καμία σχέση με τη ραφτική. Περισσότερο έχει να κάνει με τη κέντημα. Ό,τι αφορούσε το κέντημα με τη χρυσοκλωστή ήταν μία τέχνη που εμφανίστηκε το 1200 στο Βυζάντιο. Αυτοί που την ασκούσαν ονομάζονταν τερζήδες. Ανάλογα με την τεχνογνωσία τους ήταν αυστηρά ιεραρχημένοι σε μαστόρους καλφάδες και τσιράκια. Ήταν ένα από τα πιο αξιοπρεπή επαγγέλματα της εποχής γιατί πέρα από την τεχνογνωσία ο τεχνίτης έπρεπε να έχει και ήθος, γιατί έμπαινε μέσα στα σπίτια και καθόταν 3, 6 μήνες μέχρι και έναν χρόνο, μέχρι να τελειώσει τη δουλειά. Κεντούσαν πάνω σε βελούδινα γιλέκα χρησιμοποιώντας χρυσά ή αργυρά νήματα και αυτό ήταν και ένδειξη της οικονομικής επιφάνειας του κατόχου, μια και η χρυσή κλωστή είναι πανάκριβη σαν υλικό. Αυτή η τέχνη, του τερζή, μοιάζει μ' αυτήν που χρησιμοποιούμε εμείς εδώ για την κολοκοτρωνέικη στολή, τη χρυσοκέντητη στολή του αξιωματικού».

Τη δουλειά ο κ. Λάζος την έμαθε από τον πατέρα του και υπογραμμίζει πόσο σημαντικό ρόλο παίζει η εμπειρία στην εξέλιξη της. «Αν κάποιος δεν φτιάξει πολλά γιλέκα δεν θα καταλάβει τον τρόπο που πρέπει να τραβεί την κλωστή του για να μην "μπάσει" από τις βελονιές, γιατί το σημαντικό είναι στο τέλος της διαδικασίας να μη διακρίνεται καθόλου η τσόχινη βάση. Αυτό δεν μπορεί να στο δώσει ή να στο εξηγήσει κανένας. Μαθαίνεται από την εμπειρία».

Ενώ το γιλέκο χρειάζεται μέχρι και 6 μήνες για να φτιαχτεί, τα πράγματα είναι πιο εύκολα για την εντυπωσιακή φουστάνελα, που ράβεται σε δύο μέρες, αλλά και για τους ντουλαμάδες. Ο χειμερινός ντουλαμάς, με τα 72 κουμπιά, σε μία βδομάδα είναι έτοιμος. Όπως σημειώνει ο κ. Λάζος «στις χειμερινές στολές μπορείς να δουλέψεις μηχανικά. Ενώ για τα γιλέκα πρέπει να σκέφτεσαι το κάθε σου βήμα, διαφορετικά θα τα ξηλώσεις. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα

να σε απορροφά η δουλειά σου, να σκέφτεσαι την ώρα που δουλεύεις. Περνάει η ώρα και δεν το παίρνεις χαμπάρι. Από τις βελονιές φαίνεται αν αυτός που τις έκανε ήταν ήρεμος και συγκεντρωμένος. Και η ικανοποίηση είναι μεγάλη όταν πιάσεις το τελειωμένο γιλέκο στα χέρια σου και το καμαρώνεις». Ο κ. Λάζος επισημαίνει την ανάγκη εκπαίδευσης νέων ανθρώπων, ώστε να συνεχιστεί αυτή η τεχνογνωσία, η οποία σαν οικιστική τέχνη, γνώρισε μεγάλη άνθηση στις αρχές του αιώνα, και μέχρι τη δεκαετία του '70 υπήρχαν αρκετά συνεργεία που έκαναν αυτή τη δουλειά. Αυτά τα συνεργεία προμήθευαν την Προεδρική Φρουρά και στο στρατόπεδο γινότανε μόνο η συντήρηση των ρούχων. Με την πάροδο του χρόνου όμως αυτά έπαψαν να είναι βιώσιμα. Τώρα, η στολή φτιάχνεται εξ ολοκλήρου στο ραφείο της Φρουράς και ο χρόνος ζωής της είναι τα 25 χρόνια. Τα σχέδια του γιλέκου είναι τα ίδια, όπως ακριβώς τα βρήκαν.

Το τσαρουχοποιείο

Στο τσαρουχοποιείο, υπεύθυνος είναι ο κ. **Δερματάς**, ο οποίος έχει μάθει τη δουλειά από προηγούμενους μαστόρους και δουλεύει εκεί από το 2011. Μαζί με τους βοηθούς του φτιάχνουν όλα τα κομμάτια της ευζωνικής στολής που έχουν σχέση με δέρμα, όπως τα τσαρούχια, οι λευκές μπότες των Κρητικών, οι μαύρες των Ποντίων, τα μποτάκια των αξιωματικών (στιβάλια) και οι ζώνες με τις φυσιογιοθήκες. Εκεί επίσης γίνεται και η συντήρηση όλων αυτών.

«Τα πάντα είναι χειροποίητα, δεν υπάρχουν εδώ μηχανήματα» λέει ο κ. Δερματάς, μιλώντας κι αυτός με αγάπη για τη δουλειά του, δείχνοντας ταυτόχρονα πώς φτιάχνεται ένα τσαρούχι. «Κόβουμε τα δέρματα με τα διάφορα πατρόν που έχουμε και αρχίζουμε να ράβουμε με τα σουβλιά και τους κηρωμένους σπάγκους και μετά να συναρμολογούμε. Την κλωστή τη φτιάχνουμε από το κουβάρι του σπάγκου και μετά την κερώνουμε, ώστε να μη σπάζει και ν' αντέξει περισσότερο χρόνο». Για να φτιαχτεί ένα ζευγάρι τσαρούχια χρειάζονται γύρω στις 6 μέρες και 600-650 βελονιές. Το μικρότερο νούμερο είναι το 44 και το μεγαλύτερο το 53. Το κάθε ζευγάρι έχει 100-120 καρφιά και ζυγίζει περίπου 3,5 κιλά, ανάλογα με το νούμερο και έχει διάρκεια ζωής γύρω στα 4,5-5 χρόνια. Τα καρφιά βοηθούσαν τους παλιούς Ευζώνους να σκαρφαλώνουν στα κατσάβραχα, αλλά οι σύγχρονοι χρειάζονται μεγάλη εκπαίδευση σε ειδικό βηματισμό, ώστε να μπορούν να περπατάνε μ' αυτά χωρίς να γλιστρούν στην άσφαλτο ή στο πεζοδρόμιο. Η δε φούντα στα τσαρούχια χρησίμευε για να κρύβουν ένα αιχμηρό αντικείμενο για την ώρα της μάχης, αλλά και για να προστατεύει κάπως τα δάκτυλα των ευζώνων από το κρύο.

Η τελετή αλλαγής Φρουράς

Η επίσημη τελετή αλλαγής Φρουράς γίνεται κάθε Κυριακή στις 11.00 π.μ. μπροστά στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, έχοντας προηγηθεί η παραλαβή - παράδοση της σημαίας μέσα στο στρατόπεδο, στην πλατεία του Ευζώνου Κωνσταντίνου Κουκίδη. Γύρω στις 10.20 π.μ. το ένα ρεύμα της Βασιλίσσης Σοφίας από την Ηρώδου του Αττικού προς το Σύνταγμα κλείνει τμηματικά και γεμίζει με τις διμοιρίες των Ευζώνων να παρελαύνουν σε άψογο βηματισμό υπό τους ήχους μουσικής μπάντας, κατευθυνόμενοι προς το Μνημείο, παρουσιάζοντας ένα υπέροχο θέαμα που προκαλεί συγκίνηση και σταματάς για να το θαυμάσεις, να το καμαρώσεις ή να το φωτογραφίσεις. Μετά το τέλος της αλλαγής και το άκουσμα του εθνικού ύμνου, οι Ευζώνοι επιστρέφουν στο στρατόπεδο. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι κάποιος θα είναι ιδιαίτερα τυχερός αν πετύχει την υποστολή της σημαίας κάθε Κυριακή με τη δύση του ηλίου στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης. Η εικόνα των Ευζώνων ν' ανεβαίνουν τον βράχο, να περνούν μέσα από τα Προπύλαια, δίπλα στον Παρθενώνα, κατευθυνόμενοι προς το σημείο που βρίσκεται η σημαία, είναι κάτι παραπάνω από εντυπωσιακό. **Α**

INFO Πληροφορίες αντλήθηκαν από ξενάγηση στις εγκαταστάσεις της Προεδρικής Φρουράς και συνομιλίας με τον Εύζωνα Κ.Π. και την ταγματάρχη Δήμητρα Ψυχογιού, καθώς και από την ενημέρωση για την Προεδρική Φρουρά που έγινε στην αίθουσα Παραστάσεων στο κτίριο του Διοικητηρίου του στρατοπέδου Γεωργίου Τζαβέλα.

Η γνωστή δημοσιογράφος κ. **Πόπη Διαμαντάκου**, απερχόμενη δημοτική σύμβουλος της Αθήνας και πρόεδρος της «Τεχνόπολης», ξεκαθαρίζει ότι δεν θα είναι υποψήφια στις ερχόμενες εκλογές αλλά, καθώς η θητεία της πλησιάζει στο τέλος της, θέλει να εξηγήσει πώς αξιοποίησε την ψήφο των Αθηναίων.

Γιατί αποφασίσατε να δώσετε συνέντευξη, εσείς που δεν έχετε δώσει ποτέ μέχρι τώρα; Είναι η πρώτη συνέντευξη που δίνω στη ζωή μου, αφού ως δημοσιογράφος πάντα έπαιρνα συνεντεύξεις, ενώ ταυτόχρονα έγραφα. Δεν έβρισκα ποτέ νόημα στο να μιλήσει κανείς για προσωπικά θέματα – κι αν τώρα μιλάω δημόσια, μιλάω για δημόσια θέματα. Πρέπει να ξέρουν οι Αθηναίοι και Αθηναίες που με τίμησαν εκλέγοντάς με δημοτική σύμβουλο πώς αξιοποίησα την ψήφο τους, τι έκανα στη θητεία μου στον Δήμο. Κι ό,τι πω δεν έχει σχέση με τις επερχόμενες εκλογές, αφού δεν θα είμαι ξανά υποψήφια. Συγκεκριμένα, θέλω να μιλήσω για το πρόγραμμα «Το παιδί, η πόλη και τα μνημεία», που υπήρξε δική μου ιδέα, την υιοθέτησε ο δήμαρχος Γιώργος Καμίνης μόλις την άκουσε, αλλά υλοποιήθηκε μέσα από τη συνεργασία πολλών θεσμών και ανθρώπων.

Πώς εμπνευστήκατε αυτό το πρόγραμμα; Είχα εκλεγεί δημοτική σύμβουλος το 2014. Μου το είχε προτείνει ο δήμαρχος, κ. Γιώργος Καμίνης. Με πολύ δισταγμό είχα πει «ναι», έχοντας μερικές ιδέες που ο καημός μου ήταν να αξιοποιήσω τους στον δημόσιο χώρο. Έχω τη γνώμη ότι πρέπει να ισχύσουν κανόνες στον δημόσιο χώρο, που να υλοποιούνται και να ισχύουν για το κοινό καλό. Σκεφτόμουν μήπως μπορέσω κι εγώ να κάνω κάτι για την πόλη μας. Εκλέχτηκα επειδή με γνώριζαν από τα γραπτά μου, στον Τύπο, ποτέ δεν είχα εκπομπή στο ραδιόφωνο ή την τηλεόραση. Αλλά δεν ήξερα τίποτα από το χάος, τη γραφειοκρατία, τη λειτουργία των θεσμών, τις ψηφοφορίες στα δημοτικά συμβούλια, το πώς γίνονται οι συνεργασίες. Βρέθηκα σε συγκρούσεις, έζησα αδυναμίες συνεννόησης, δεν έκανα και πολλά πράγματα. Μετά από δύομισι χρόνια θητείας, πάνω που ήμουν έτοιμη να τα παρατήσω, τον Αύγουστο του 2016 μου ήρθε η ιδέα να φτιάξω ένα πρόγραμμα που να προωθώ την κουλτούρα του Αθηναίου πολίτη, στην κατεύθυνση «σέβομαι την πόλη, τη μνήμη της, τα κτίριά της, την αγαπώ». Ήταν μια δύσκολη εποχή, μέσα στην κρίση, με πυρκαγιές που είχαν κάψει το Κέντρο, με εξαγριωμένα τα ήθη, με πληγές ανοικτές. Σκέφτηκα ότι αν γινόταν κάτι τέτοιο θα έπρεπε να ξεκινήσει από τα σχολεία, ώστε τα παιδιά να εθιστούν από νωρίς στην αγάπη προς την πόλη. Ήθελα τα παιδιά να μαθαίνουν ένα ένα τα αγάλματα, έναν έναν τους δρόμους. Όλα αυτά είναι η μνήμη της πόλης, δεν είναι αυτονόητα πράγματα για τα παιδιά, έστω κι αν μεγαλώνουν εδώ. Αν δεν τα μάθεις, δεν τα αγαπάς. Σκέφτηκα πως θα άξιζε τα παιδιά να μάθουν τι σημαίνει συντήρηση αγάλματος και κτιρίου, ότι κάθε βανδαλισμός απαιτεί χρήματα των γονιών τους, που αφαιρούνται από τα χαρτζιλίκια τους. Έφτιαξα ένα πρώτο σκαρίφημα και πήγα στην –άγνωστή μου τότε– Θάλεια Δραγώνα, καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο, που ήξερα ότι είχε τρέξει με επιτυχία άλλα παιδαγωγικά προγράμματα. Τη ρώτησα «γίνεται αυτό που σκέφτηκα;». Μου είπε «γίνεται». Ενθουσιάστηκε. Τον Σεπτέμβριο πήγα στον δήμαρχο. Κι αυτός ενθουσιάστηκε, «Προχώρα» μου είπε. Ο ίδιος μάλιστα είναι που το βάπτισε «Το παιδί, η πόλη κι τα μνημεία».

Ποια ήταν η συνέχεια; Ήμουν μόνη μου, χρειαζόμουν μια δομή του Δήμου για να το τρέξω. Πήγα στον κ. Κωστή Μπιτζάνη, τον διευθύνοντα σύμβουλο της «Τεχνόπολης», που είναι μια δομή η οποία παράγει πολιτισμό και κρατάει και η ίδια τη μνήμη για το πέρασμα της πόλης στη βιομηχανική εποχή με το φωταέριο και, μέχρι σήμερα, τη σύγχρονη εποχή της τεχνολογίας.

Ναι, η «Τεχνόπολη» είναι η ίδια υλοποίηση του εαυτού της. «Φερ' το», είπε ο κ. Μπιτζάνης, «να το ξεκινήσουμε». Πήρα λοιπόν ένα γραφειάκι στο «Innovathens», μέσα στην «Τεχνόπολη», και ξεκίνησα να ψάχνω για συνεργάτες. Μου σύστησαν τις κυρίες Μαρία Δημοπούλου και Πόπη Κύρδη, εξαιρετες παιδαγωγούς και διευθύντριες Πολιτιστικών και Περιβαλλοντικών Θεμάτων της Πρωτο-

Η Πόπη Διαμαντάκου μιλάει για το πρόγραμμα *Το παιδί, η πόλη και τα μνημεία*

«Ήθελα να αξιοποιήσω την ψήφο των Αθηναίων»

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ - Φωτό: Studio KOMINIS

βάθμιας Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας. Έχοντας υλοποιήσει οι ίδιες πολλά προγράμματα για την πόλη, ήταν έτοιμες να ακούσουν ότι είχα σκεφτεί. Αυτές έδωσαν το παιδαγωγικό περιεχόμενο και ξεκινήσαμε από Νηπιαγωγεία και Δημοτικά σχολεία.

Γιατί από Νηπιαγωγεία και Δημοτικά; Γιατί οι καλές πρακτικές πρέπει να εμπεδώνονται από νωρίς και μετά να προχωρούν σε μεγαλύτερες ηλικίες. Το συγκεκριμένο υλοποιείται κάτω από την «ομπρέλα» του Δήμου, αλλά ο Δήμος έρχεται από τον Άρη να κάνει μόνος του μαγικά πράγματα. «Αγαπώ την πόλη» σημαίνει μαθαίνω να είμαι πολίτης, μαθαίνω τη δημοκρατία. Γιατί, όπως ξέρετε, η δημοκρατία δεν είναι ντελίβερι, πρέπει να τη μάθεις. Πρώτα πρέπει να μάθεις να συμμετέχεις στα δημόσια, τα δημοτικά πράγματα, και ύστερα μπορείς να παρέμβεις διορθωτικά. Δεν μπορείς να λες «δεν έχω ευθύνη εγώ, ας λύσει το θέμα ο Δήμος». Κάτι τέτοιο μόνο από νωρίς μπορεί να εμπεδωθεί. Κι έτσι ξεκίνησε η πρώτη χρονιά, το 2016-17.

Στη συνέχεια πάντως, τη δεύτερη χρονιά, το 2017-18, μπήκε στο παιχνίδι και η δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή Γυμνάσια και Λύκεια. Τον ερχόμενο μήνα ολοκληρώνεται η τρίτη μας χρονιά, το 2018-2019.

Πώς γίνεται η έναρξη και πώς το κλείσιμο; Πα λόγους συμβολικούς, η έναρξη γίνεται πάντα στο παλιό Δημαρχείο της Αθήνας, που είναι από μόνο του μνημείο της πόλης, στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου. Η τελετή λήξης γίνεται στην «Τεχνόπολη» και κρατάει δύο μέρες για την πρωτοβάθμια κι άλλες δύο για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τους θέλουμε όλους στην «Τεχνόπολη» για να συναντηθούν τα σχολεία μεταξύ τους, να παρουσιάσουν τα παιδιά τις εργασίες που είχαν κάνει για το πρόγραμμα. Ειδικά δε στη δευτεροβάθμια έχουμε προβλέψει στην τελετή λήξης να υπάρχουν στρογγυλά τραπέζια με μαθητές, όπου γίνεται διαβούλευση. Έτσι, οι καλύτερες πρακτικές, οι εμπειρίες και οι ιδέες συζητιούνται δημόσια. Ο τελετής λήξης είναι σαν πανηγύρι, με τα παιδιά, τους δασκάλους, τους εμπυκωτές, τους συντονιστές κλπ.

Αριθμητικά στοιχεία για το πρόγραμμα; Μέχρι την αρχή της τρέχουσας χρονιάς είχαν συμμετάσχει 110 σχολεία και των τεσσάρων βαθμίδων (Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσια, Λύκεια), όλης της δημόσιας εκπαίδευσης, 218 εκπαιδευτικοί και 3.100 μαθητές. Οι τελικοί αριθμοί θα είναι αυξημένοι. Το πρόγραμμα αποτελεί πλέον πυλώνα της «Τεχνόπολης». Πρόκειται για μεγάλο πρόγραμμα μεν, χαμηλού κόστους δε.

Στην πράξη τι ακριβώς γίνεται; Αρχικά να πω πως ό,τι μαθαίνουν τα παιδιά έχει ενταχτεί στο Ωρολόγιο Πρόγραμμα, δηλαδή δεν διδάσκει εκτός σχολείου. Λοιπόν, τα σχολεία «υιοθετούν» ένα μνημείο της περιοχής τους.

Μαθαίνουν τα πάντα γι' αυτό. Μαθαίνουν τα πάντα για τη συντήρησή του και το υψηλό της κόστος. Σε αυτό μας βοήθησε ο Πραξιτέλης Τζανουλίνος, ένας υπέροχος συντηρητής, που τον αποκαλούν «γιατρό των αγαλμάτων». Μαθητές του πάνε εθελοντές στα σχολεία και μιλούν στα παιδιά. Για την εκπαίδευση δε των εκπαιδευτικών έχουμε επιμορφωτές που διδάσκουν εργαλεία έκφρασης, όπως ο χειρισμός των τάμπλετ, η δημιουργική γραφή, ακόμα και η χοροκίνηση. Οι εκπαιδευτές μεταφέρουν τη γνώση στα παιδιά, τα οποία φτιάχνουν ιστορίες για τα αγάλματα ή τα αναπαριστούν με κίνηση. Συγκινητικό είναι ότι αυτό βοηθάει πολύ παιδιά που δεν μιλούν καλά ελληνικά. Και δεν ξεχνώ γονείς αυτών των παιδιών, μετανάστες δηλαδή, που μας είπαν ότι χάρη στο πρόγραμμα βγαίνουν τα Σαββατοκύριακα από το σπίτι, για να τους πάνε τα παιδιά στα αγαπημένα τους αγάλματα.

Είναι οι νέοι Αθηναίοι. Ναι. Γιατί εμείς θεωρούμε πολλές τα παιδιά από πολύ μικρά. Και θεωρούμε ότι το πρόγραμμα δεν τους μαθαίνει μόνο την πόλη, αλλά και τη συνύπαρξη, τη δημοκρατία, την αισθητική – όλα αυτά που θέλουν συνεχή προσπάθεια. Ένα ακόμα σημαντικό στοιχείο είναι ότι παιδιά που έχουν ήδη παρακολουθήσει το πρόγραμμα, το διδάσκουν σε επόμενα παιδιά που εντάσσονται. Ένα παράδειγμα είναι ότι δεκάχρονοι μαθητές από σχολείο κοντά στο Πρώτο Νεκροταφείο μπορούν να εξηγούν με μεγάλη σοβαρότητα την ιστορία της «Κοιμημένης» του Χαλεπά σε συνομήλικους συμμαθητές τους.

Υπάρχει βοηθητικό υλικό; Υπάρχει ένα σχετικός Οδηγός για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, που τον έγραψαν οι προαναφερθείσες κ. Δημοπούλου και Κύρδη, καθώς και η εξαιρετική συγγραφέας κ. Ελένη Σβορώνου. Ο Οδηγός υπάρχει σε φυσική μορφή, εκδόθηκε από την «Τεχνόπολη» σε συνεργασία με το ΠΙΟΠ. Υπάρχει επίσης και σε ηλεκτρονική μορφή, στη διεύθυνση *kids4thecity*. Σχεδιάζουμε ήδη ανάλογο Οδηγό και για τη Δευτεροβάθμια. Ελπίζουμε στην τελετή λήξης της δευτεροβάθμιας, τον Απρίλιο, να παρουσιάσουμε κι ένα graphic novel, με ηρωίδα την Κατερίνα με τον σκύλο της, που χάνονται μέσα στην Αθήνα και έτσι επισκέπτονται διάφορους τόπους της πόλης. Είναι ένα σύγχρονος τρόπος να περάσουμε τα μηνύματα του προγράμματος, που είναι ο σεβασμός στον δημόσιο χώρο. Πα μας αυτό είναι πολιτισμός.

Ποιοι άλλοι είναι οι συντελεστές της προσπάθειας; Στο Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση στάθηκε στο πλευρό μας η κ. Δάφνη Γαβρίλη, πρόεδρος του βου Διαμερίσματος και καθηγήτρια η ίδια στη Μέση Εκπαίδευση. Αυτή είχε την ιδέα διαβούλευσης στο τέλος κάθε προγράμματος. Επίσης, ο κ. Μανώλης Χατζηελευθερίου, διευθυντής περιβαλλοντικών θεμάτων της δευτεροβάθμιας, συντονίζει τους καθηγητές. Άλλωστε έχουμε υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας συνολικά με το Υπουργείο Παιδείας. Συνεργαζόμαστε, επίσης, με την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών και την κ. Ειρήνη Γρατσία από τη Monumenta, που βοηθάει το πρόγραμμα να επικεντρώνεται κάθε χρονιά στα αξιόλογα κτίρια μιας ακόμα συνοικίας. Αυτό που πρέπει να τονίσω, όμως, είναι ότι ο Δήμος, μέσω της «Τεχνόπολης», προσφέρει την υποδομή και τα εργαλεία του προγράμματος. Προσφέρει τα μέσα για να κινηθούν τα παιδιά από το σχολείο προς τα αγάλματα και τα άλλα μνημεία. Αλλά πάνω απ' όλα όλο αυτό το συντονίζει ειδική ομάδα στην «Τεχνόπολη», αποτελούμενη από την κ. Αγγελική Τσέλιου, διαχειρίστρια του προγράμματος, και τους παιδαγωγούς κ. Παναγιώτα Δούκα και τον κ. Παναγιώτη Κουνούδη.

Ποιο είναι το μέλλον του προγράμματος; Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για δέκα χρόνια, ώστε να έχει σαφή αποτελέσματα για την πόλη. Ελπίζω η επόμενη δημοτική αρχή να το διατηρήσει. Έχει πλέον παγιωθεί, μετά από τρία επιτυχημένα χρόνια εφαρμογής του, έχει εξαιρετικούς και έμπειρους συνεργάτες και άριστα συντονισμένες ομάδες σε «Τεχνόπολη» και υπουργείο. Δεν υπάρχει λόγος να μη συνεχιστεί. Άλλωστε είμαστε και σε επαφή με ξενογλωσσα ινστιτούτα (γαλλικό, ιταλικό, γερμανικό, βρετανικό) για περαιτέρω συντονισμένες δράσεις. Εντέλει είναι ένα πρόγραμμα «ομπρέλα», που μπορεί να διευρυνθεί με πολλές δράσεις, αν μεγαλώσει ακόμα περισσότερο. Μπορεί να αγκαλιάσει κι όλη την Ελλάδα, γιατί όχι; **Α**

Θεωρούμε
ότι το
πρόγραμμα
δεν μαθαίνει
στα παιδιά
μόνο την
πόλη, αλλά
και τη
συνύπαρξη,
τη δημο-
κρατία, την
αισθητική
- όλα αυτά
που θέλουν
συνεχή
προσπάθεια

Πετράλωνα, Άνω Κάτω

Μία από τις πιο αθηναϊκές περιοχές της Αθήνας που δεν έχει «κάτι από Βερολίνο» ούτε «κάτι από Παρίσι» επειδή είναι κάτι από μόνη της.
Ή, πολύ περισσότερο από κάτι.

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ανακάλυψα τα Πετράλωνα πριν είκοσι επτά χρόνια, χάρη στην τότε πεθερά μου **Αλίκη Γεωργούλη** και την ταινία της «Συνοικία το όνειρο» – την ταινία που είχε γυρίσει με τον τότε σύζυγό της **Αλέκο Αλεξανδράκη** (1961). Ξανά, τότε, η ταινία κατακρεουργήθηκε από τη λογοκρισία, κι όποιος την έχει δει προσυπογράφει ότι είναι αριστουργήμα: η παραγκούπολη στην περιοχή «Ασύρματος», όπου στον πόλεμο είχανε έναν μεγάλο ασύρματο οι Γερμανοί, κάτω από το λόφο του Φιλοπάππου και σύνορα με τα Άνω Πετράλωνα, έγινε το σκηνικό μιας πολύ ρεαλιστικής, πολιτικά τοποθετημένης, έξυπνης και ατμοσφαιρικής ταινίας που θα έπρεπε να είχε πάρει πολλά βραβεία... Οι πρωταγωνιστές της θα έπρεπε να είχανε επίσης πάρει πολλά βραβεία. Το κλασικό «*Βρέχει στη φτωχογειτονιά*», σουξέ του **Γρηγόρη Μπιθικώτση- Μίκη Θεοδωράκη** (σε στίχους **Τάσου Λειβαδίτη**) ακούστηκε περισσότερο από την ίδια την ταινία – αν δεν την έχετε δει, το τραγούδι το έχει πάρει το αυτί σας σίγουρα...

Τέλος πάντων δεν τα ήξερα καθόλου ως τότε τα Πετράλωνα, άκουγα την Αλίκη να λέει «*Στα Πετράαααλωνα, στην οδό Υπερρρρίωνος, κάναμε γυρίσματα*» και αναρωτιόμουν πώς να είναι άραγε... επειδή, στα Νάιντις, δεν ήταν ακόμα της μόδας τα Πετράλωνα. Δεν είχανε πολλά μπαρ, καφέ, εστιατόρια, μπιστρό, ταβερνάκια, καφενεία και μέρη να «βγεις», επίσης ο φίλος μας **Γιώργος Ευσταθίου** δούλευε πόρτα στο «**Memphis Bar**» δίπλα στο Χίλτον, οπότε τριγυρνούσαμε συνέχεια γύρω από το Χίλτον, για να μη χάσουμε καμιά τελεία.

Το ότι τα Πετράλωνα, Άνω και Κάτω, εξελίχτηκαν μέσα στα τελευταία είκοσι επτά χρόνια σε μια από τις πιο ζωντανές περιοχές της Αθήνας... δεν είναι παράξενο – είναι, από τη μάνα της, μια από τις πιο *Αθηναϊκές* περιοχές της Αθήνας: τον ξένο σου, τον πας εκεί ένα βράδυ οπωσδήποτε, για να πάρει μυρωδιά της πόλης όπως οφείλει, της αληθινής πόλης, που δεν έχει «*κάτι από Βερολίνο*» ούτε «*κάτι από Παρίσι*» επειδή είναι κάτι από μόνη της. Ή, πολύ περισσότερο από κάτι.

Για μια περίοδο, χανόμουν ανάμεσα στα Άνω και στα Κάτω Πετράλωνα – μετά τη φάση «*Γύρω από το Χίλτον*» ήρθε η φάση «*Είμαστε στα Κάτω ή στα Άνω Πετράλωνα τώρα;*» συνήθως συνοδευόμενη από «*χικ*». Δυτικά των γραμμών, η περιοχή λεγότανε «**Κατσικάδικα**» επειδή εκεί έβγαζαν οι γιδοβοσκοί τα κατσίκια τους να βοσκήσουν... μέχρι το 1925, που απαγορεύτηκε με νόμο η κυκλοφορία των κατσικιών σε αυτήν, και σε άλλες περιοχές της Αθήνας, που πάλευε να γίνει πόλη σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρό-

τυπα. Ευτυχώς έμειναν τα παλιά πέτρινα σπίτια (αν όχι τα μεγάλα πέτρινα αλώνια, από όπου βγαίνει η λέξη «Πετράλων»). Σπίτια με πίσω αυλές, με ξύλινες πόρτες και παντζούρια, με κεραμιδένιες σκεπές, με ακροκέραμα, ή ωραία σπίτια χωρίς τίποτε από όλα αυτά, απλώς με αέρα και αίσθηση Παλιάς Αθήνας.

Ο κατάλογος με μαγαζιά Πετράλωνων είναι ατελείωτος, κάθε γωνία και μπαρ, κάθε στροφή και φαγάδικο. Τα περισσότερα, είναι από καλά ως καταπληκτικά – το πολύχρωμο «**Urupa Erops**», ταρτσάτο, εξωτικό «**Andaman**», το όμορφο «**Dive**», το φωτεινό «**Rudu Bar**» με τις τζαμαρίες, το σπιτικό «**Λαμπάρι**», το οικολογικό «**Περιβολάκι**», η τσαχπιά «**Λόλα**» και οι ωραίοι μεζέδες της «**Λόλα Άλλο**», κι ακόμα δεν είμαστε ούτε στα μισά.

Το «**Alice Cakewitch**» είναι πρόσφατη ανακάλυψη, μια και ακόμα κι όταν δεν πίνεις τρελά, ένα κεκάκι το τρως. Το «**Alice**» είναι το βασίλειο των muffins, brownies, κέικ, μίνι και μάξι, της τούρτας, του γλυκού γενικότερα, του χρωματιστού γλάσσου, του στολισμένου αριστουργηματικά γλυκακιού που λυπάσαι να το φας, αλλά στο τέλος το σκίζεις, μια και σου τρέχουν τα σάλια από την ώρα που μπαίνεις στο μαγαζί. Οι προθήκες ξεχειλίζουν από πανέμορφα cup cakes με σχέδια και χρώματα, κανονικά «**Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων**», μια και είμαστε στο θέμα «**Αλίκη**» από πολλές διαφορετικές απόψεις. Ο χώρος είναι πιτσικωτός, λαμπερός, ορεκτικός και σου ανοίγει την όρεξη, όχι μόνον για κέικ, για ζωή γενικότερα, ή έστω, για περισσότερα κέικ. Κάθε Κυριακή σερβίρεται ένα χαριτωμένο και οικονομικό brunch (7-8 ευρώ, μαζί με ρόφημα) από τις 8.00 πμ ως τις 2.00 μ.μ. – τέλεια λύση για όσους έχουν μικρά παιδιά που ξυπνάνε από τη νύχτα του Θεού τις Κυριακές, και καθαλάνε τα ντουβάρια.

Άλλη πρόσφατη ανακάλυψη, της αδερφής μου μάλιστα, είναι ένα μπαράκι, το «**Paribaba**», στο οποίο πηγαίνει η αδερφή μου με την παρέα της και περνάει καταπληκτικά. Το «**Paribaba**» είναι ένα παλιό, ωραίο σπίτι, Πετράλωνα-νικο από κατώφλι μέχρι στέγη, με πίσω αυλή, υπέροχη μόλις φτιάχνει ο καιρός. Η ατμόσφαιρα του μπαρ είναι αφρικάνικη και κουβανέζικη, μελανζέ, με πολύ καλούς ντιτζέι. Τα κοκτέιλ είναι διαφορετικά από τα συνηθισμένα (αλλά υπάρχουν και τα συνηθισμένα, αν τα προτιμάει κανείς), οι τιμές είναι κανονικές, Πετράλωνων, η διακόσμηση πατάει πάνω στη Μάμα Αφρική ή και Μάμα Κουμπάνα, και... είσαι χαλαρός από την ώρα που μπαίνεις μέχρι την ώρα που βγαίνεις. Που είναι πολλή ώρα πιο μετά, επειδή έτσι είναι το σωστό μπαρ, φιλόξενο, γι' αυτό και γίνεται στέκι... **A**

Paribaba

Alice Cakewitch

«**Alice Cakewitch**»,
Ηούς 42,
2103464353

«**Paribaba**»,
Τρώων 49,
2103414249

Το ότι τα
Πετράλωνα,
Άνω και
Κάτω, εξελί-
χθηκαν μέσα
στα τελευ-
ταία είκοσι
επτά χρόνια
σε μια από τις
πιο ζωντανές
περιοχές της
Αθήνας...
δεν είναι
παράξενο

Ο ΣΑΚΗΣ ΤΟΛΗΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ «ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ», ΤΑ ΑΚΡΑ ΚΑΙ ΟΣΑ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ
Φωτό: ESTER SEGARRA

Η πιο πετυχημένη ελληνική μπάντα με όρους συναυλιακών επιδόσεων και διεθνούς απήχησης στο ιδιωματή της, το black metal, είδε για πρώτη φορά μια συναυλία στην ίδια της τη χώρα να ακυρώνεται, με τα δημοκρατικά ιδεώδη να πηγαίνουν περίπατο. Έχουν όνομα που «προκαλεί», μουσική που εξερευνά τα όρια του σκληρού ήχου, ιδέες που υπερασπίζονται και πολλά απίθανα πράγματα να σου πουν για τη ζωή τους στον δρόμο. Ο Σάκης Τόλης, ιδρυτής, ψυχή, κιθάρα και φωνή των Rotting Christ, μοιράζεται τις φρίκες και τα πιστεύω του απέναντι στον σύγχρονο σκοταδισμό, με αφορμή το νέο τους άλμπουμ «The Heretics» και την επίσημη βιογραφία της μπάντας που κυκλοφορεί πλέον και στα ελληνικά. Και έχει να πει πολλά.

Επιστρέψατε αυτή τη χρονιά με το 13ο άλμπουμ σας «The Heretics», ενθέτοντας σε αυτό σκέψεις των Βολταίρου, Νίκου Καζαντζάκη, Εντγκαρ Άλαν Πόε, Τόμας Πέιν, φωνές της διανόησης που στον καιρό τους κυνηγήθηκαν ως «αιρετικές». Τι είναι «αιρετικό» το 2019; Είναι λίγο δύσκολο να πούμε τι μπορεί να είναι «αιρετικό». Το διαφορετικό, όμως, ίσως είναι. Και στη συγκεκριμένη χώρα που είμαστε, υπάρχουν πολλές ακραίες αντιδράσεις ως προς το διαφορετικό. Δεν είναι σίγουρα οι εποχές του Βολταίρου, ζούμε όμως κάτι παρεμφερές: αυτός που διαφοροποιείται από τη μάζα, κατηγορείται σαν αιρετικός.

Το «The Heretics» ηχογραφήθηκε στα Pentagram Studios της Αθήνας, με τη μίξη και το mastering να αναλαμβάνουν τα ηχηρά ονόματα των Jens Borgen και Tony Lindgren στα Street Studio-Orebro. Τι προσπάθησες να βγάλεις σε αυτό τον δίσκο και τι είχες κατά νου όταν τον έγραφες; Πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια έγραψα διαφορετικά. Πρώτα σκέφτηκα, μετά έγραψα μουσική. Πρώτα διάβασα, απομονώθηκα, έκανα διαλογισμό και μετά έπιασα την κιθάρα. Ήταν κάτι που δεν το έκανα παλιά. Έπιασε έναν διαφορετικό κόσμο η μπάντα, πιο «πνευματικό», όχι τόσο ακραίο όσο παλιά. Δεν μπορώ να είμαι ο ίδιος –μιλώ στον ενικό γιατί εγώ γράφω τη μουσική και τους στίχους–, ήμουν στα 27 και είμαι 47 πια. Θέλω να είμαι ειλικρινής με τον εαυτό μου, έφυγε λίγο αυτό

το «άκρο», ξέρεις «θέλω να τα σπάσω όλα, να αλλάξω τον πλανήτη». Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο πέντε άτομα. Αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να περάσουμε ένα μήνυμα. Αυτό που κερδίζουμε μεγαλώνοντας είναι η σοφία. Και νομίζω είναι κάτι που το συναντάς περισσότερο στα τελευταία άλμπουμ.

Πίστευες κάποτε ότι πέντε άτομα θα αλλάξουν τον κόσμο; Το πίστευα κάποτε και το έκανα. Και νομίζω ότι τα πάντα θα αλλάξουν, θα τα σπάσουμε και θα τα καταφέρουμε.

Η φρίμωση είναι too much

Μπορεί να αλλάξει κάτι με τα σπασίματα; Όχι πια. Φυσικά και όχι. Όσο κι αν σου φαίνεται παράξενο, έχει αλλάξει ο πλανήτης πιο πολύ με το Facebook. Με το YouTube. Με την ανάπτυξη της τεχνολογίας. Δεν πα' εσύ να σπας και να χτυπάς; Δεν γίνεται τίποτα. Εγκεφαλικά μπορεί να αλλάξει ο πλανήτης κι αυτό σημαίνει πολλά: σημαίνει δίνω, δίνω γνώση, δεν τα έχω όλα για την πάρτη μου.

Τι συνέβη στην Πάτρα και τι σε εκνεύρισε περισσότερο σε αυτή την ιστορία; Με εκνεύρισε το ότι επιβεβαιώθηκε πως τελικά όλα είναι θέμα συμφερόντων και όχι ιδεολογίας. Περισσότερο με εκνεύρισε ότι πρώτη φορά στη χώρα μου δεν έπαιξα σε μια συναυλία που είχα προγραμματίσει. Είναι θέμα τιμής για μένα και σύντομα θα επιστρέψουμε στην Πάτρα. Δεν μπορώ να το δεχτώ αυτό το πράγμα, δεν γίνεται να μην παίξουμε επειδή κάποιοι θεωρούν πως είμαστε η μπάντα που θα ενοχλήσει. Αν διαβάσει κανείς τους στίχους μας, ειδικά στα τελευταία άλμπουμ, καταλαβαίνει πως λέω απλά την άποψή μου. Σέβομαι κάθε πιστεύω, αλλά όχι όταν κάτι είναι οργανωμένο και σάπιο. Το έχουμε «σαν παράδοση» να ξεκινάμε την περιοδεία μας από την Πάτρα, είναι και κοντά. Ενημερώθηκα από τον διοργανωτή πως υπήρχε τεχνικό πρόβλημα με το μαγαζί, ο κλιματισμός. Την επόμενη μέρα όμως έπαιζε και ο Αγγελάκας. Σήμερα έχει πρόβλημα, αύριο δεν έχει; Ο Γιάννης με πήρε τηλέφωνο, προς τιμήν του, και μου είπε «εγώ δεν θα δεχτώ να παίξω, αν δεν παίξετε εσείς, γιατί είναι φρίμωση». Επισήμως δεν μας είπε ο δήμος «δεν θέλουμε να παίξετε», είδαμε όμως νέα φρούτα όπως ο «Ιερός Λόχος», τα παλιά γνωστά «ορθοδοξία ή θάνατος», μανιφέστα μίσους. Σκεφτήκαμε να αλλάξουμε χώρο αλλά στο μαγαζί που θα πηγαίναμε δέχτηκε απειλές ο άνθρωπος και καταλήξαμε πως δεν μπορούσε να γίνει. Πήρε διαστάσεις το θέμα, συνεχίζεται, δεν είμαι άνθρωπος που τοιτώνει καταστάσεις αλλά η φρίμωση είναι too much.

Και σε μια χώρα που «γεννήθηκε η Δημοκρατία» ε; Ακριβώς. Τα άκρα βασιλεύουν τα τελευταία χρόνια κι αυτό είναι ανησυχητικό πολύ.

Θέμης Τόλης

Σάκης Τόλης

«Rotting Greece μου μυρίζει η υπόθεση της ματαίωσης της συναυλίας των Rotting Christ στον πολυχώρο Αίγλη του δήμου Πατρέων» έγραψε ο Γιάννης Αγγελάκας, μπάντες και χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν μπροστά και σας στήριξαν. Πώς αισθάνθηκες σε αυτό το κύμα αλληλεγγύης; Ξεπέρασε τις προσδοκίες μου. Φοβόμουν πως θα μας υποστηρίξουν μόνο από τον στενό μας κύκλο. Μας στήριξε πολύ όλο αυτό. Υπάρχει κόσμος με πολλά προβλήματα, καιρέκακος, που θα ήθελε να μην εμφανιστούμε. Την επόμενη μέρα η συναυλία στα Γιάννενα ήταν μία από τις πιο μαζικές που έγιναν ποτέ στον χώρο του metal στην επαρχία.

«Non Serviam», ένα άλμπουμ ορόσημο στην παγκόσμια black metal σκηνή, που έγινε σύνθημα αναφοράς και έδωσε τον τίτλο του στην επίσημη βιογραφία σας, που κυκλοφορεί και στην Ελλάδα από τις εκδόσεις ΟΞΥ. Πώς προέκυψε, τι θα συναντήσει κανείς στις σελίδες του και τι σημαίνει για σένα; Το «Non Serviam» είναι μια ιδέα: δεν υποτάσσομαι, είμαι ο εαυτός μου, πράττω «κατά τον δαίμονα εαυτού», αξίες που είναι σημαντικές για εμένα ώστε να συνεχίσω. Με βρήκε ο Ντέιγιαλ Πάτερσον, ένας βρετανός εκδότης που ασχολείται με βιογραφίες συγκροτημάτων, και μου είπε «Σάκη, είστε 30 χρόνια μπάντα, μήπως θέλεις να γράψουμε κανένα βιβλίο;». Αρνήθηκα λέγοντάς του πως δεν ασχολούμαι με αυτά. Άλλαξα γνώμη αργότερα, λέω προτού πεθάνω ας το κάνω κι αυτό. Χρειάστηκε 1,5 χρόνο δουλειάς, με κούρασε, πολλές συνεντεύξεις, πολλά ραντεβού, αλλά στο τέλος έγινα καλύτερος άνθρωπος. Προσπαθήσαμε να κάνουμε μία βιογραφία της μπάντας, που νομίζω πως χρυστάμε μετά από τόσες δεκαετίες. Είναι η ιστορία μας, όχι με όλες τις λεπτομέρειες γιατί θέλει 70 βιβλία για αυτό. Πάντως, κάποια στιγμή θα ήθελα να γράψω ένα ταξιδιωτικό βιβλίο με τις εμπειρίες μου από τον κόσμο.

Έχετε δώσει περισσότερες από 1.500 συναυλίες σε όλο τον κόσμο, πολλές φορές σε απίθανες συνθήκες. Ήταν μια εποχή που έβγαίνες σε περιοδεία και δεν ήξερες αν θα επιστρέψεις ζωντανός, όπως έχεις πει. Σε ποια φοβήθηκαν περισσότερο και γιατί; Δεν φοβόμουν ούτε εγώ ούτε ο αδερφός μου, ο Θέμης. Παίξαμε στην Κολομβία και ακούγαμε απέξω πυροβολισμούς από τα καρτέλ. Στον πόλεμο στην Ουκρανία, όταν όλοι είχαν ακυρώσει, εμείς πήγαμε. Τουρκία στα 90s, όταν όλοι μας έλεγαν «θα σας σκοτώσουν». Προτού γίνουν οι σεισμοί και γίνουμε «φίλοι». Εμείς πάμε χωρίς να λογαριάζουμε ποιος είναι ο άλλος, τι χρώμα ή τι εθνότητα έχει. Παίζουμε γιατί το metal είναι κάτι που μας ενώνει. Δεν στο παίζω ατρόμητος, έχω την αίσθηση του κινδύνου, αλλά πιο πολύ φοβάμαι το αεροπλάνο παρά το πού θα κοιμηθώ το βράδυ στη Βολιβία. Ο φόβος μάς οδηγεί στα άκρα, μας συρρικνώνει και δεν θέλω να πεθάνω έτσι. Θέλω να μπορώ να πω ότι έζησα.

Πώς άλλαξε η μουσική τη ζωή σου; Η μουσική άλλαξε τα πάντα. Όταν άκουσα black metal, δεν μπορούσα να το πιστέψω, έλεγα «τι μαυρίλα είναι αυτή». Ανοίχτηκε ένας νέος κόσμος, διαφορετικός από τα κλασικά τραγούδια που ακούγαμε, και τον εξερεύνησα πολύ. Με τράβηξε η ατμόσφαιρα που είχε. Ταξίδεψα πολύ, γνώρισα τον κόσμο, αυτό ήθελα από παιδί, και δεν περιμένω τη γνώμη των άλλων που προωθούν κάποια ατζέντα ή κάποια συμφέροντα. Άλλαξα, έγινα πιο ανθρωπιστής. Είδα τι σημαίνει φτώχεια, πλούτος, άκρα. Ήταν μικρός ο χώρος της Ελλάδας για μένα, όχι επαγγελματικά, ήθελα να δω τι συμβαίνει έξω από τα σύνορά μας. Τα πρώτα δέκα χρόνια δίνανε συναυλίες χωρίς χρήματα, μόνο με τα αεροπορικά πληρωμένα γιατί θέλαμε απλά να δούμε τον πλανήτη. Αυτό ήθελα από παιδί.

Ο φανατισμός στην κοινωνία, ο λαϊκισμός και τα άκρα στην πολιτική δείχνουν να κερδίζουν έδαφος, την ίδια στιγμή που η τεχνολογία έχει εκδημοκρατίσει την πρόσβαση στην πληροφορία. Πώς ερμηνεύεις αυτό το παράδοξο; Το ζούμε πολύ έντονα, έχεις δίκιο, πραγματικά. Δεν το περιμέναμε αυτό. Ο υπερπληθυσμός του πλανήτη, η έλλειψη ευημερίας για περισσότερους συγκριτικά με τα προηγούμενα χρόνια, οδηγούν σε άκρα και σε φτωχοποίηση. Όταν υπάρχει ευμάρεια, είμαστε όλοι αγαπημένοι. Όταν έχεις να μοιράσεις την πίτα σε περισσότερο κόσμο, αρχίζουν τα προβλήματα. Έτσι οι φτωχοί, όσοι παλεύουν για την επιβίωση, αναζητούν σωτηρία στον θεό, στην ακροδεξιά, στην άκρα αριστερά, οτιδήποτε παράλογο. Έχει δημιουργηθεί ένας παγκόσμιος φόβος και φοβάμαι τα χειρότερα. Έτσι ξεκίνησαν οι χειρότεροι πόλεμοι. Ζούμε σε μια τεταμένη εποχή. «Μάθε να δίνεις», αυτή είναι η απάντησή μου. Όταν έχεις πάρα πολλά, μάθε να δίνεις, γιατί και ο φτωχός θα στην πέσει. Και μαγικά ραβδιά δεν υπάρχουν. Κάτσε και δούλεψε. Πάλεψέ το. Κάποτε μας έλεγαν πως στις χώρες της Σκανδιναβίας οι μπάντες παίρνουν επιδόματα, η Ελλάδα δεν είναι το ίδιο με τη Σουηδία. Συγγνώμη, ρε παιδιά, δεν μπορώ να περιμένω. Να σου πω κάτι; Έβαλα κάτω πολλές μπάντες με επιδόματα γιατί έχω αγάπη, τρέλα κι έχω μάθει να δουλεύω. Πράξεις, έτσι επηρεάζεις τον κόσμο, όχι με παπαριές. Πρέπει να έχεις τη σπίθα όμως στα μάτια σου. Μάθε να ξηγεύσεις και θα σου γυρίσει πίσω.

Τι είναι αυτό που κάνει το metal ανθεκτικό στον χρόνο; Από τη Σρι Λάνκα και τη Σιβηρία μέχρι το Εκουαδόρ, όπου έπαξα, οι μεταλλάδες μοιάζουν. Φοράνε μαύρα, σκέφτονται κι αντιδρούν με έναν κοινό τρόπο. Με τρελαίνει πολύ αυτό, είναι ωραίο, μοναδικό και δείχνει πως η μουσική ενώνει.

Η πιο συγκινητική στιγμή σε περιοδεία σας; Την πρώτη φορά που πήγαμε στην Τουρκία και μας αγκάλιαζαν παιδιά κλαίγοντας. **A**

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Η επανένωση των Madrugada, ο θάνατος του Buras και η ξεχωριστή σχέση με το ελληνικό κοινό

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτό: KNUT AASERUD

Ο Sivert βρίσκεται backstage σε συναυλία στη Γερμανία. Απομονώνεται από τους θορύβους και είναι έτοιμος να μιλήσει για τη βιομηχανική σιωπή των Madrugada που ζωντανεύει ξανά 20 χρόνια μετά την κυκλοφορία του. Μαζί με τους Frode Jacobsen και Jon Lauvland Pettersen συναντούν ξανά το ελληνικό κοινό σε μια ιστορική επανένωση που αγκαλιάστηκε με γρήγορα sold out. Υπάρχει μια ξεχωριστή σχέση με το ελληνικό κοινό από την αρχή. Ο frontman των Madrugada μιλά για τη σχέση αυτή, την απώλεια του Robert Buras, τη δημιουργία του «Industrial Silence».

Η Industrial Silence tour ξεκίνησε. Τι θα λέγατε για τις πρώτες αυτές επιτειακές συναυλίες; Υπήρξε καταρχάς πολύ θερ-

μή υποδοχή σε όλους τους πρώτους σταθμούς της περιοδείας με συνεχή sold out. Αυτό όμως που μας συγκινεί είναι η ατμόσφαιρα την ώρα της συναυλίας. Είναι πραγματικά ξεχωριστή. Προσωπικά δεν περίμενα να νιώσω τόσο μοναδικά. Υπάρχει μια αναπάντεχη για μένα νοσταλγική διάθεση. Φαίνεται ότι για ένα μεγάλο μέρος του κοινού ξαναζωντανεύει κάτι πολύ πολύ ιδιαίτερο. Κάτι πολύτιμο. Ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής τους. Ήταν κάτι αναπάντεχο για μένα. Και μάλιστα τόσο στο Όσλο όσο και στη Νορβηγία στο κοινό, πέρα από τους πιστούς φαν, υπήρχαν και νεότερες γενιές που ανακάλυψαν πρόσφατα τους Madrugada. Τελικά ποτέ δεν ξέρεις. Ένα συγκρότημα που εξαφανίστηκε πριν από 10 χρόνια με την τελευταία κυκλοφορία να μετράει 20 χρόνια πίσω. Όταν ένα γκρουπ σβήνει δεν μπορεί να ξέρεις τι θα συμβεί. Πολλά συγκροτήματα έχουν σβήσει από τον μουσικό χάρτη. Είναι σαν ο ήχος των Madrugada να έχει κερδίσει την αυτονομία του πέρα από εμάς. Λαμβάνω μηνύματα από όλα τα μέρη του κόσμου από ανθρώπους που ανακαλύπτουν τους Madrugada και τη μουσική μας. Είναι συγκινητικό.

Φυσικά υπάρχει μια ξεχωριστή σχέση των Madrugada με το ελληνικό κοινό... Μια σταθερή σχέση. Από την πρώτη στιγμή που γνωριστήκαμε. Είχαμε μόλις κυκλοφορήσει το ντεμπούτο άλμπουμ μας «Industrial Silence», όταν πρωτοήρθαμε στην Ελλάδα και θυμάμαι ότι συναντήσαμε ένα πραγματικά παθιασμένο κοινό. Μας συνεπήρε και εμάς.

MADRUGADA

Ο SIVERT HOYEM ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΣΤΗΝ ATHENS VOICE

Γιατί αυτός ήταν ο τρόπος που θέλαμε να ακούγεται η μουσική μας. Με πάθος. Που ξεπερνά ακόμη και το εμπόδιο της γλώσσας. Έχω την αίσθηση ότι αυτό που χαρακτηρίζει το ελληνικό κοινό είναι η σοβαρότητα. Το πάθος και η σοβαρότητα. Ένα στοιχείο που διατρέχει και τη μουσική των Madrugada. Στα αλήθεια δεν μπορώ να το εξηγήσω ακριβώς, αλλά είναι από εκείνες τις σχέσεις που όλα πήγαν κατά κάποιο τρόπο τέλεια από την πρώτη γνωριμία.

Πώς είναι αυτή η επανένωση για σας και πώς θυμάστε τον Robert Buras; Για μένα φίλοι είναι οι άνθρωποι που μπορώ να παίξω μαζί τους μουσική. Οι συναυλίες ήταν ο καλύτερος τρόπος για να επανενωθούμε ως τα ιδρυτικά μέλη του γκρουπ, αλλά και να θυμηθούμε τον Robert Buras. Όλες αυτές οι κοινές μνήμες και οι ιστορίες που έχουμε μαζί του δεν έχει σημασία να τις μοιραστούμε με κανέναν άλλο. Κανείς άλλος δεν ήταν εκεί. Όταν έφυγε από τη ζωή ο Robert ήταν κάτι τόσο έντονο. Ήταν μεγάλη απώλεια. Νομίζω πως σήμερα κάνει σε όλους μας καλό αυτή η συνύπαρξη. Ξέρεις, υπάρχει μια τραγική ιστορία για να πεις για τους Madrugada, αν θέλεις, για το πώς εξελίχθηκαν με τη διάλυση του γκρουπ μετά τον θάνατο του Robert. Η φιλία αυτή είναι ζωντανή και σημαίνει πολλά για όλους μας. Ετοιμαζόμαστε πολύ για αυτό, κάνουμε πρόβες από τον Απρίλιο για αυτό.

Στα credits της ηχογράφησης του άλμπουμ από τη συναυλία σας στο Ηρώδειο αναφέρατε και τον Νίκο Τριανταφυλλίδη που έφυγε από τη ζωή. Πώς τον θυμάστε; Ο Νίκος ήταν ξεχωριστός άνθρωπος. Κάναμε μαζί του τις συναυλίες μας. Δεθήκαμε αμέσως μαζί του. Ένας πραγματικά cool τύπος. Ήξερε τα πάντα για το rock n roll, είχε αυτό που λέμε αύρα, τον αγαπούσαμε όλοι μας. Θυμάμαι τόσο πολλές μεταμεσονύχτιες βόλτες μαζί του στην Αθήνα. Μιλώντας συνεχώς για συναυλίες και δίσκους. Μου λείπει πολύ.

Θα υπάρξει διαφορετικό setlist στις ελληνικές συναυλίες; Θα παίξουμε κάποια τραγούδια ειδικά για το ελληνικό κοινό. Έχω υπόψη μου κάποια τραγούδια που το κοινό περιμένει να ακούσει. Αυτό μόνο μπορώ να πω τώρα. Θα ετοιμάσουμε κάτι για σας.

Θα παίξετε διασκευές; Δεν παίζουμε διασκευές αυτή την περίοδο. Δεν θέλουμε να περιορίσουμε τις επιλογές από το ρεπερτόριο μας ως Madrugada. Πέρα από το ντεμπούτο, που παίζουμε ολόκληρο.

Τι θυμάστε από την περίοδο του «Industrial Silence»; Μας πήρε πολύ καιρό να το γράψουμε. Τα τραγούδια γράφτηκαν σε μια περίοδο 3-4 ετών με πρώτο σκοπό να παίζονται live. Οι ενορχηστρώσεις αυτές και η λυρικότητα που διαθέτουν σήμερα μας είναι πολύτιμα. Είναι όλα μπροστά μας μετά από τόσα χρόνια. Θυμάμαι όταν γράφαμε το «Electric», το πρώτο κομμάτι από το άλμπουμ αυτό, πιθανότατα το 1996 αν θυμάμαι καλά. Κάναμε πρόβα στον όροφο ενός βιομηχανικού κτιρίου στο Όσλο δίπλα στο λιμάνι. Θυμάμαι να κλείνω τα φώτα στο στούντιο αυτό και να χαζεύω τα φώτα της πόλης. Παίξαμε ξανά και ξανά το «Electric» μέσα σε αυτή τη νυχτερινή ατμόσφαιρα. Με τα φώτα της πόλης. Αυτό είναι για μένα το mood του «Industrial Silence». Αυτό είναι το mood των Madrugada.

Για το «Black Mambo»; Το «Black Mambo» δημιουργήθηκε ακούγοντας Dr John, και μάλιστα το πρώτο του άλμπουμ. Αυτό τον αργόσυρτο noodoo ήχο. Ήταν κι αυτό ένα κομμάτι που γράφτηκε πρώτο για το δεύτερό μας άλμπουμ. Γράφτηκε πολύ γρήγορα, δεν θυμάμαι πολλά. Είχαμε βρεθεί σε ένα στούντιο στο Νιου Τζέρσι μετά από μια μεγάλη tour. Μια χαοτική περίοδος. **A**

INFO: Κλειστό Παλαιού Φαλήρου - Tae Kwon Do Arena, 7/4 (sold out) και extra date στις 8/4. Paok Sports Arena, Θεσσαλονίκη, στις 5/4.

ΕΙΧΑΜΕ ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΤΟ ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ ΑΛΜΠΟΥΜ ΜΑΣ «INDUSTRIAL SILENCE», ΟΤΑΝ ΠΡΩΤΟΗΡΘΑΜΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ ΟΤΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΜΕ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΘΙΑΣΜΕΝΟ ΚΟΙΝΟ. ΜΑΣ ΣΥΝΕΠΗΡΕ ΚΑΙ ΕΜΑΣ. ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΣ. ΜΕ ΠΑΘΟΣ. ΠΟΥ ΞΕΠΕΡΝΑ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΔΙΟ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ.

Στο επιτυχημένο παιχνίδι μαγειρικής Master Chef του STAR είναι η ήρεμη δύναμη, αυτός που θα χειριστεί με κομψότητα τις δύσκολες καταστάσεις, ο «συμπαθής». Ταυτόχρονα είναι και ο πιο φωτογενής, κάνοντας τα κορίτσια να καρφώνονται κάθε βράδυ στους καναπέδες για να μη χάσουν κανένα επεισόδιο. Τον συναντώ σε ένα διάλειμμα των γυρισμάτων και είναι ευγενής, δοτικός (του έκανα συνέντευξη τράκα στα τσιγάρα), ανοιχτός τόσο όσο... Μιλάμε για την πορεία και τα μελλοντικά του σχέδια.

Ήξερες από μικρός τι ήθελες να γίνεις ή ήρθε στην πορεία; Με δυο γιαγιάδες Κωνσταντινουπολίτισσες και δεινές μαγείρισσες η κουζίνα ήταν πάντα το πιο καυτό σημείο στο σπίτι μας. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, θυμάμαι ατέλειωτες μαγειρικές, εξάισιες μυρωδιές, μπαχάρια. Η καλή γεύση μάλλον είναι στο DNA μου... από τους δυο προπαππούδες μου ο ένας ήταν σεφ στη γαλλική πρεσβεία της Κωνσταντινούπολης κι ο άλλος είχε εστιατόριο, πάλι στην Πόλη, όπου μαζευόταν τότε όλη η αριστοκρατία. Την πρώτη μου μαγειρική απόπειρα την έκανα στα 9 μου, μια μέρα που η γιαγιά κοιμόταν και είχα την κουζίνα δικιά μου. Ήταν ένα μυδοπλάφο, φυσικά αποτυχημένο... (γέλια)

Είναι τα τελευταία χρόνια που έγινες διάσημος στο πανελλήνιο. Όμως δεν έπεσες από τον ουρανό. Πες μας με δυο λόγια την πορεία σου. Ασχολούμαι με τη μαγειρική εδώ και 25 χρόνια! Στα 17 μου πήγα σε σχολή στη Θεσσαλονίκη (δημόσια Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών) και ταυτόχρονα άρχισα να εργάζομαι. Και στον στρατό, να φανταστείς, ήμουν Αρχιμάγειρος Τάγματος, καθημερινά έφτιαχνα 1.500 μερίδες... εύκολα! Μετά πήγα Ιταλία για 3-4 μήνες και έκατσα 4 χρόνια, δουλεύοντας σε εστιατόρια και ξενοδοχεία, περνώντας από όλα τα πόστα... σερβιτόρος, μπάρμαν, τα πάντα. Μου αρέσει η δουλειά, θεωρώ ότι σε ψήνει, σε μαθαίνει να αναλαμβάνεις ευθύνες. Στην Ιταλία δούλεψα στο Lago di Como, στο Μιλάνο, στη Σαρδηνία σε πολύ γνωστά εστιατόρια, με αστέρια Michelin στο ενεργητικό τους, σε catering όπου κάναμε τη διοργάνωση πολύ σπουδαίων events. Για τη Σκάλα του Μιλάνου, τις επιδείξεις μόδας του Αρμάνι, για τη Villa Campari. Ήταν μια εξαιρετική περίοδος για μένα, πέρναγα τέλεια.

Αλλά σε εκείνο ακριβώς το σημείο εσύ γύρισες Ελλάδα. Γιατί; Όποιος έχει μείνει καιρό έξω θα με καταλάβει. Με κούρασε το να είμαι «ξένος», με έπιασε νοσταλγία, πεθύμησα την πατρίδα. Ανέλαβα σεφ στην πρεσβεία της Δανίας στην Αθήνα και άρχισα να διδάσκω σε σχολές μαγειρικής. Αγαπώ να διδάσκω, είμαι πιστοποιημένος εκπαιδευτής ενηλίκων από διεθνή φορέα. Από τον καιρό που ήμουνα πρωτοετής σπουδαστής ονειρευόμουν κάποτε να διδάξω κι εγώ. Σήμερα οι μαθητές μου λένε πως είμαι πολύ μεταδοτικός.

Τώρα σκέφτεσαι να ανοίξεις εστιατόριο; Έχουν ακουστεί από πέρυσι οι φήμες. Τώρα ασχολούμαι με το κανάλι μου στο You Tube. Δεν θέλω να δείξω στον κόσμο κάποιες ακόμα συνταγές. Θέλω να δείξω στο ευρύ κοινό τον τρόπο που μπορεί να φτιάξει αυτές τις συνταγές. Τι διαχείριση της πρώτης ύλης, τις σύγχρονες τεχνικές, όλα τα μυστικά της κουζίνας. Και, αφού επιμένεις, ναι... μέσα στα άμεσα σχέδια είναι και το άνοιγμα ενός εστιατορίου. Θα το ανοίξω μόνος μου, πάντα μαζί όμως με την ομάδα μου, θα είναι στον χώρο μου, εκεί δηλαδή που γίνονται και τα γυρίσματα για το κανάλι του You Tube, και θα είναι ένα «πριβέ», εναλλακτικό εστιατόριο. Σύντομα θα ακούσετε περισσότερα...

Ποια είναι η κουζίνα που αγαπάς; Λατρεύω την ελληνική κουζίνα! Το αγαπημένο μου πιάτο είναι ο μουσακάς, τον θεωρώ εξαιρετικό. Δεν μου αρέσουν τα ξενικά υλικά, π.χ. τα ασιατικά ή αυτά που είναι κάθε φορά στη μόδα, είμαι περισσότερο της μεσογειακής γεύσης.

Κάθε τόσο η κουζίνα κάποιας χώρας γίνεται «hot». Η σειρά της Ελλάδας να κάνει διεθνή καριέρα, τι λες, θα έρθει; Πιστεύω ακράδαντα στην ελληνική κουζίνα την οποία θεωρώ κουζίνα της μακροζωίας και της σωστής διαχείρισης. Νομίζω ότι πρέπει να δούμε τα

μοντέλα που ακολούθησαν άλλες χώρες και διέπρεψαν. Να αναβιώσουμε παλιές συνταγές και να τις παρουσιάσουμε με σύγχρονο τρόπο. Δεν είναι μόνο το τζατζίκι, υπάρχει θησαυρός στην ελληνική παράδοση.

«Κινδυνεύω αν πάω πίσω στη χώρα μου» είπε ο Ζαχίρ προχτές. Πόσο συγκλονιστικό είναι να ακούγεται αυτό σε ένα ριάλιτι μαγειρικής; Συγκινηθήκαμε όλοι. Και αισθάνομαι πολύ όμορφα που μέσα από αυτή την εκπομπή δώσαμε το βήμα σε ανθρώπους να πουν την ιστορία τους. Ο Ζαχίρ δεν είναι μόνος του. Αντιπροσωπεύει πολλούς στην ίδια θέση και τώρα όλοι αυτοί ξέρουν πως έχουν τη δυνατότητα, τους δίνεται η ευκαιρία για να κάνουν πράγματα στη ζωή τους, αν πραγματικά το θέλουν. Πάντως, και ο Ζαχίρ με μαγειρικά κριτήρια θα κριθεί όπως και οι υπόλοιποι.

Βλέπουμε σε κάθε επεισόδιο να χρησιμοποιείτε τεράστιες ποσότητες φαγνών. Εκείνο το pantry έχει και του πουλιού το γάλα. Μετά τα πετάτε; Φυσικά όχι. Καταρχάς έχουμε πολλά προϊόντα που μας παρέχουν οι χορηγοί, και τους ευχαριστούμε. Έπειτα, μην ξεχνάτε ότι η παραγωγή απαρτίζεται από 150 άτομα. Μοιράζονται λοιπόν όλα και, πάλι, όσα περισσεύουν, πηγαίνουν σε «καλή μεριά». Τίποτα δεν πάει χαμένο.

Γίνεται χαμός στα σόσιαλ πως όλο κουλί και μπαλοτίνες φτιάχνετε, πολλοί αναρωτούνται αν τα παιδιά θα έφτιαχναν καλά ένα μπριάν, ας πούμε, δηλαδή ένα χαρακτηριστικό ελληνικό πιάτο.

Τι λες; Εδώ βρίσκονται για να μάθουν να μαγειρεύουν σωστά, χρησιμοποιώντας τις σύγχρονες τεχνικές. Αν τα παιδιά θελήσουν να κάνουν κάτι ελληνικό ή όχι εμείς δεν τους περιορίζουμε ούτε τους επιβάλλουμε. Από την άλλη να σου πω πως από το Master Chef περνάνε οι καλύτεροι Έλληνες σεφ, αρκετοί από τους οποίους μαγειρεύουν σύγχρονη ελληνική κουζίνα. Ο Αθναγόρας Κωστάκος, ας πούμε, έφτιαξε club sandwich με σαρδέλα σχάρας και μους ταραμά.

Έχω ακούσει ότι είναι εξαντλητικά τα γυρίσματα, ατέλειωτες ώρες. Κοιμάστε κι εσείς οι κριτές εδώ; Όχι, έχουμε σπίτια και ακόμη εκεί κοιμόμαστε (γέλια). Στα δύσκολα υπάρχει ένα καναπεδάκι και βουλευόμαστε, καμιά φορά και αγκαλιά.

Πώς είναι το πριν και μετά το Master Chef; Έχει αλλάξει η ζωή σου; Κοίτα... από

άποψη ωραρίων όχι, πάντα δούλευα πολύ, το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Προφανώς και είναι πολλοί αυτοί που ζητούν διάφορες συνεργασίες, εξακολουθώ και διδάσκω. Κατά τα λοιπά με αναγνωρίζουν όλοι στον δρόμο, με σταματάνε για να βγάλουμε σέλφι, μου μιλάνε με το μικρό μου όνομα, γνωρίζομαστε. Είναι πολύ ευχάριστο όλο αυτό.

Σου έχει περάσει από το μυαλό να φύγεις έξω για διεθνή καριέρα; Το έκανα στα νιάτα μου, θέλει πολλά κότσια, άλλες δυνάμεις. Και εξάλλου εδώ και τώρα είμαι πάρα πολύ ικανοποιημένος από την πορεία μου. Ζω το όνειρό μου! **A**

Πάνος Ιωαννίδης «ΖΩ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

Ο κριτής του Master Chef
που ξετρελαίνει τα κορίτσια

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

www.
athens.voice.gr

Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη
στο site

10 ΣΤΕΚΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΕΙΣ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟ ΜΕΣΑ ΣΟΥ
Σε αυτή τη ζωή σημασία έχει μόνο η παρμεζάνα

Σκόρδο σοτάρεται
στο τηγάνι.

Ντοματίνια πέφτουν
στην αγκαλιά του
spaghetti (εννοείται
al dente βρασμένου).

Και όταν πα-
έρχεται η ώρα
της τριμμένης

παρμεζάνας, τότε
είναι που τίποτα άλλο
δεν έχει σημασία.

Αν δεν ήμασταν Έλληνες,
θα θέλαμε να ήμασταν Ιταλοί.

Θα ξέραμε όλα τα μυστικά της
τραγανής ζύμης και το κολπάκι
για να φτιάξουμε αυθεντική
καρμπονάρα. Θα περπατάγαμε στα
στενά μασουλώντας πίτσα, θα λέγαμε
«amore mio» σε όποιον βλέπαμε μπρο-
στά μας και θα τσακωνόμασταν αν ο
espresso δεν ερχόταν απολύτως καυτός.
Λοιπόν... Ιταλοί μπορεί να μην είμαστε,
αλλά τα στέκια της Ιταλίας τα έχουμε όλα.

→
ITALIAN
LOVERS

Εα μιλήσουμε για τα spaghetti. Όχι για τις μακαρονάδες. Τις δεύτερες μπορείς να τις μαγειρέψεις όπως εσύ επιθυμείς, να ακολουθήσεις τις οδηγίες της γιαγιάς που έλεγε ότι η σωστή μακαρονάδα πρέπει να κολυμπάει στο λάδι ώστε να μπορείς να βουτάς το ψωμί, να αντιγράψεις τη συνταγή που είχες βρει σε μία ταβέρνα όπου ο ταβερνιάρης τηγάνιζε τα μακαρόνια μαζί με αυγά και γύρο, να τα κόψεις σε μικρά κομματάκια και να τα τρώς ανακατεμένα με τραχανώτο, γενικά να ακολουθείς την παράδοση ή να επιδίδεις σε πειραματισμούς που στο τέλος σε κάνουν να διαπιστώνεις ότι «σαν τις ελληνικές μακαρονάδες πουθενά». Έχεις δίκιο. Όμως το θέμα μας είναι τα spaghetti. Έτσι όπως τα τρώνε στην Ιταλία. Και όπως εμείς δεν θέλουμε να ονομάζουμε φέτα τον ασβέστη, έτσι και οι Ιταλοί μένουν έκπληκτοι όταν πλασάρεται σαν γνήσια ιταλική μακαρονάδα ένας κυλός που είναι βουτηγμένος στην κρέμα γάλακτος, πασπαλισμένος με ροκφόρ, ανακατεμένος με λουκάνικα συν δύο φυλλαράκια δυόσμο γιατί χρειάζεται και λίγη ιταλική φινέτσα.

1 Τα spaghetti είναι είδος pasta. Όταν στην Ιταλία λένε pasta εννοούν οποιοδήποτε ζυμαρικό. Spaghetti, fusilli, capellini, bavette, cannelloni, conchiglie, lumache, penne, rigatoni, maccheroni. Ναι, τα maccheroni, δηλαδή τα μακαρόνια, δεν είναι συνώνυμο των spaghetti. Αποτελούν απλώς ένα είδος pasta που δεν τους μοιάζει καθόλου. Δεν τυλίγονται στο πιρούνι, είναι κοντά και έχουν στη μέση ένα μεγάλο κενό ώστε να εισχωρούν μέσα οι σάλτσες και να προκύπτει ένα ενιαίο σύνολο.

2 Η ταύτιση των spaghetti με τα μακαρόνια ξεκίνησε από την Αμερική η οποία πρέπει να είναι και η πρώτη χώρα που χαρακτήρισε τους Ιταλούς σαν «μακαρονάδες». Όταν ο πληθωρικός **Alberto Sordi** υποδύθηκε έναν «Αμερικάνο στη Ρώμη» (Un Americano a Roma), είχε γίνει τόσο Αμερικάνος που έχοντας μπροστά του ένα πιάτο spaghetti φώναξε «μακαρόνια, με προκαλείτε, θα σας καταστρέψω». Ήταν ο πρώτος και τελευταίος Ιταλός που μπερδεύτηκε.

Alberto Sordi

3 Τα spaghetti, όπως είναι υγρά και αχνιστά, τα ρίχνουμε στη σάλτσα που έχουμε ήδη ετοιμάσει. Ολόκληρα. Αν τα τεμαχίσεις «για να χωρέσουν στη κατσαρόλα», το βράδυ θα σε κυνηγά το φάντασμα του Παβαρότι. Επίσης θα τιμωρηθείς, αν προηγουμένως τα έχεις περιλούσει με κρύο νερό. Είναι ιδανικός τρόπος για να χαθεί το άμυλο και η γεύση. Αν, τώρα, μετά τα κάψεις με λάδι ή βούτυρο, αυτά δεν είναι πια spaghetti, η σάλτσα, μάλιστα, που ξέρει απο τέτοια, δυστροπεί και δεν συνεργάζεται στην προδοσία.

4 Τα spaghetti τρώγονται al dente. Πολύς φορές οι ενδείξεις πάνω στις συσκευασίες για τον χρόνο βρασμού οδηγούν σε λάθη. Τα δοκιμάζεις όσο είναι στη φωτιά και, ενώ ακόμη τα νιώθεις σκληρούτσικα στο δόντι, τα βγάζεις από το νερό. Αυτά θα συνεχίσουν να βράζουν και στο πιάτο, οπότε, αν είναι ήδη καλά βρασμένα, γίνονται λάσπη.

5 Υπάρχουν και οι εξτρεμιστές που τρώνε τα μακαρόνια τραγανά, σχεδόν άβραστα. Αυτός ο τρόπος ονομάζεται al chiodo.

6 Το πέταγμα των spaghetti πάνω στα πλάκκια για να πιστοποιηθεί το βρασισμό τους, το μόνο που κάνει είναι να βρομίσει την κουζίνα.

7 Τα spaghetti είναι ένα αυτόνομο πιάτο. Δεν συνοδεύουν μπιριζόλες, γιουβαλάκια, κοτολέτες, μπουτία κοτόπουλου, κοκορέτσι και λοιπά.

8 Τα spaghetti σερβίρονται πάντα σε βαθύ πιάτο και υπάρχει λόγος.

9 Το πιρούνι αρκεί για να οδηγήσεις τα spaghetti στην άκρη του πιάτου (βαθύ, όπως είπαμε) και να τα τυλίξεις σε μικρές μπουκιές. Το κουτάλι είναι εντελώς άχρηστο, δεν αποτελεί δείγμα καλών τρόπων, και το μαχαίρι απλώς τα κάνει να πονούν.

10 Η carbonara είναι μία απλούστατη συνταγή. Χρειάζεται για τέσσερα άτομα τέσσερα ασπράδια αυγών, ένα κρόκο, κομμάτια από pancetta ή guanciale που έχουν περάσει από το τηγάνι και έχουν γίνει τραγανά και διαφανή. Η συνταγή συμπληρώνεται με πεκορίνο και μαύρο πιπέρι. Τα σκευάσματα που μπαίνουν στο φούρνο (καρμπονάρα φούρνου) ή χρησιμοποιούν κρέμα γάλακτος και κρεμμύδια χρειάζονται να βρουν έναν νονό που θα τα βαφτίσει, γιατί δεν ανήκουν στην αυστηρή οικογένεια Carbonara.

11 Τα γνωστά σε όλο τον κόσμο spaghetti alla bolognese δεν υπάρχουν. Πρόκειται για νεοϋορκέζικη εφεύρεση η οποία έγινε σήμα κατατεθέν μιας πόλης που το ragu το τιμά ξεχωρίζοντάς το από τον νιανιά στινάνι κιμά και το σερβίρει με ταλιατέλες ή λαζάνια. Ποτέ με spaghetti, εκτός κι αν το ζητήσει ένα μωρό ή ένας τουρίστας.

12 Στα spaghetti δεν μπαίνει τυρί έμενταλ, γραβιέρα, φέτα ή κασέρι. Συνοδεύονται με παρμεζάνα, grana ή πεκορίνο για ειδικές περιπτώσεις.

13 Τα spaghetti με θαλασσινά δεν συμπαθούν καθόλου το τυρί.

14 Η σχέση των spaghetti με το κέτσαπ είναι αυτή του δολοφόνου με το θύμα του. Δεν χρειάζεται να γινόμαστε εμείς μάρτυρες ή, ακόμη χειρότερα, λειτουργοί του εγκλήματος. **A**

ΤΑ SPAGHETTI ΜΗΝ ΤΑ ΠΛΕΝΕΙΣ, ΤΗ ΓΕΥΣΗ ΤΟΥΣ ΧΑΛΑΣ

Κανόνες και
παρεξηγήσεις
γύρω από την
πιο διάσημη
ιταλική
εφεύρεση

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΕΡΡΗ

● Το πιρούνι αρκεί για να οδηγήσεις τα spaghetti στην άκρη του πιάτου (βαθύ, όπως είπαμε) και να τα τυλίξεις σε μικρές μπουκιές. Το κουτάλι είναι εντελώς άχρηστο, δεν αποτελεί δείγμα καλών τρόπων και το μαχαίρι απλώς τα κάνει να πονούν. ●

Claudia Cardinale

TRATTORIA CASA BIANCA

Μια γνήσια ιταλική ταβέρνα
με δημιουργικές πινελιές

Τρατορία στα ιταλικά σημαίνει ταβέρνα και η Trattoria Casa Bianca είναι αυτό ακριβώς: μια γνήσια ιταλική ταβέρνα, με ανθρώπους που αγαπούν να μαγειρεύουν, χρησιμοποιώντας πάντα και μόνο ολόφρεσκα υλικά. Δίπλα στις παραδοσιακές ιταλικές συνταγές, θα ανακαλύψετε και κάποιες περισσότερο μοντέρνες και δημιουργικές. Ο χώρος της είναι πραγματικά πανέμορφος. Η κουζίνα είναι ανοιχτή, το προσωπικό εξυπηρετικό και φιλόξενο, το περιβάλλον θα σας δώσει την αίσθηση ότι κάνετε ένα σύντομο ταξιδάκι μέχρι τη γειτονική μας Ιταλία. Το ίδιο και οι αξεπέραστες γεύσεις, τις οποίες επιμελούνται οι δύο ταλαντούχοι σεφ Κωνσταντίνος Νικολόπουλος και Νικόλαος Σεμερτζίδης. Από τα ζυμαρικά και τα ριζότο μέχρι τις πίτσες, οι οποίες φτιάχνονται με την αυθεντική λεπτή ιταλική ζύμη, η οποία είναι χειροποίητη και φτιάχνεται εδώ, ενώ ιταλικά είναι και όλα τα τυριά και τα αλλαντικά. Δίπλα στα κυρίως πιάτα και κάποια εξίσου πεντανόστιμα ιταλικά ορεκτικά, όπως μπρουσκέτες, φροκάτια που φτιάχνεται με το ίδιο ζυμάρι της πίτσας, αλλά και εξαισίες τυροκροκέτες με μίγμα ιταλικών τυριών. Το μενού, μάλιστα, περιλαμβάνει και κάποια φανταστικά σαρακοστιανά πιάτα, σαν τα λιγκουίνι με καλαμάρι, γαρίδες και μύδια, αλλά και γλυκά για το τέλος που θα σας μείνουν αξέχαστα. Όλα αυτά μπορείτε να συνοδεύσετε με κάποια ετικέτα από την ενημερωμένη λίστα κρασιών από τον ελληνικό και ιταλικό αμπελώνα.

● Στρ. Καραϊσκάκη 43, Χαϊδάρι, 2105821711,
fb: Trattoria Casa Bianca

OPERA QUARTA

Το αυθεντικό all day ιταλικό
στέκι της Κριεζώτου

Βρίσκεται στην Κριεζώτου, θα μπορούσες όμως να το συναντήσεις σε οποιαδήποτε πόλη της Βόρειας Ιταλίας. Μικρό, ατμοσφαιρικό και νόστιμο έχει πάντα μια θέση για εσένα στο bar. Εδώ θα κάτσεις για να πιεις ένα espresso στα γρήγορα ή ένα aperitivo πριν πας σε κάποια από τις θεατρικές παραστάσεις στα γειτονικά θέατρα. Το Opera Quarta έχει κάτι παραπάνω από την αυθεντική γεύση της ιταλικής κουζίνας (επικεφαλής ο ελληνο-ιταλός σεφ Emmanuele Nocito). Σε έναν υπέροχο χώρο που σχεδίασαν ο Ανδρέας Κούρκουλας και η Μαρία Κοκκίνου (KK Architects) θα ζήσεις την ιταλική κουλουρά στο φόρτε της. Ξεκίνα με ένα δυναμικό πρωινό και λαχταριστές επιλογές σε tramezzini, panini, ομελέτες κ.ά. Το μεσημέρι έλα για το τέλειο launch break και διάλεξε την αρωματική μακαρονάδα tartufo ή την απίστευτη Bolognese, το υπέρτατο comfort food πιάτο. Τα απογεύματα περνούν γλυκά με κάποιο aperitivo, κρασιά από τον ιταλικό και τον ελληνικό αμπελώνα, αλλά και δύο εκπλήξεις από Γαλλία και Ισπανία, καθώς και πλατό αλλαντικών και τυριών που θα μοιραστείς με την παρέα σου. Και το βράδυ; Φυσικά και έχει pizza για όλους (δοκίμασε οπωσδήποτε την τραγανή Caesar's) και το καλύτερο tiramisu του κόσμου, κράτα το για το τέλος. Στιγμή μη σκεφτείς τις τιμές, το Opera Quarta είναι ο ορισμός του value for money.

● Κριεζώτου 4, Κολωνάκι, 2103647751,
Fb: @OperaQuarta, insta: @OperaQuarta

La Pasteria

CUCINA ITALIANA

Σάββατο μεσημέρι για ψώνια. Ψάχνουμε το τέλειο ανοιξιάτικο φόρεμα για τη φίλη μου. Το τέλειο ανοιξιάτικο φόρεμα όμως μάλλον δεν υπάρχει. Το ένα είναι πολύ κοντό, το άλλο πολύ μακρύ. Το τρίτο έχει πολλά λουλούδια και το τέταρτο είναι μια χαρά, αλλά δεν της κάνει «αυτό το κλικ». Σηκώνω τα χέρια ψηλά. «Στοπ!», φωνάζω. «Χρειάζομαι διάλειμμα. Επίσης πεινάω». Συμφωνεί. Αλλά εκείνη νηστεύει κι εγώ ονειρεύομαι μια πλούσια μακαρονάδα. «Μην ανησυχείς», την καθησυχάζω. «Ξέρω πού θα πάμε».

Σπρώχνουμε την πόρτα της La Pasteria και μας αγκαλιάζει μια γλυκιά μυρωδιά. Το άρωμα της διάσημης πια pizza που ψήνεται στο φούρνο. Αυτή με την αυθεντική, λεπτή ιταλική ζύμη, που πρώτη σύστησε στο αθηναϊκό κοινό η La Pasteria. Καθόμαστε σε ένα τραπέζι, κοιτάμε γύρω μας και όλα μας θυμίζουν τις τρατορίες της Ρώμης. Και στο λεπτό, εμφανίζεται δίπλα μας ένα

vintage καρότσι, φορτωμένο με μικρά ιταλικά ορεκτικά που τα λένε Stuzzichini. Και τι δεν υπάρχει εδώ πάνω! Τοματίνια με μοτσαρελίνα και λάδι βασιλικού. Γεμιστές μελιτζάνες με mousse ricotta και μορταδέλα. Κροκέτες ρυζιού με λουκάνικο και παρμεζάνα. Μικρές, υπέροχες μπουκιές που σου δίνουν μια πρώτη γεύση από όσα θα ακολουθήσουν.

Φλερτάρω ανάμεσα στην carbonara (την αυθεντική, ακριβώς όπως την κάνουν στην Ιταλία) και τη θρυλική Pasta alla Parmigiana. Το ξέρεις πως αυτό το μικρό θαύμα της ιταλικής κουζίνας ετοιμάζεται μπροστά στα μάτια σου μέσα σε ένα ολόκληρο... κεφάλι παρμεζάνας; Και μόνο που σκέφτομαι τα καυτά ζυμαρικά να πέφτουν μέσα στην παρμεζάνα και να λιώνουν αργά τα τοιχώματα του τυριού, μου έρχεται να βάλω τα κλάματα.

Η φίλη μου δεν μένει παραπονεμένη. Ανακαλύπτει ένα ολό-

κληρο μενού ειδικά διαμορφωμένο για όσους νηστεύουν και από αυτό διαλέγει την αγαπημένη της Gamberi Tropicana, ένα υπέροχο πιάτο με λινγκουίνι, ψητές γαρίδες, κρέμα καρύδας και μυρωδικά. Ο χαμογελαστός σερβιτόρος μας προτείνει το κρασί από την ανανεωμένη λίστα κρασιών που ταιριάζει καλύτερα με τα πιάτα που διαλέξαμε. Και για το τέλος; Φυσικά και παίρνουμε από ένα γλυκό η καθεμία, τα επιδόρπια της La Pasteria φημίζονται εξάλλου! Ευτυχώς η φίλη μου διαλέγει τη νηστίσιμη σοκολατίνα, κι έτσι δεν θα χρειαστεί να μοιραστώ με κανέναν το καλύτερο Tiramisu της πόλης... Όπως κάθε φορά στη La Pasteria, δεν καταλαβαίνω πώς περνάει η ώρα. Χάνομαι ανάμεσα στις πληθωρικές γεύσεις και στη ζεστή ατμόσφαιρα. Όταν ξαναβγαίνω στον δρόμο, ξαφνιάζομαι που ακούω πάλι τη βουή της Αθήνας. Στα αλήθεια περίμενα να εμφανιστεί μπροστά μου η Fontana di Trevi. Αλλά αυτή τη μαγεία έχει το νόστιμο φαγητό. Σε μεταφέρει πάντα κάπου αλλού.

www.lapasteria.gr, Fb: @lapasteria, Insta: @lapasteria

ΚΥΚΚΝΟΣ

Το μυστικό για κάθε ιταλική συνταγή βρίσκεται ήδη στο ντουλάπι σου

Δεν υπάρχει πιο εύκολο, νόστιμο και γρήγορο πιάτο από μια λαχταριστή μακαρονάδα. Το ξέρεις και το ονειρεύεσαι ήδη. Με κόκκινη σάλτσα, τριμμένη παρμεζάνα και φρέσκο βασιλικό. Το μόνο που σε χωρίζει από το πιο κλασικό ιταλικό φαγητό είναι μια απλή κίνηση: φτάνει μόνο να ανοίξεις το ντουλάπι της κουζίνας και να πάρεις τη μεταλλική συσκευασία Kykknos. Ζουμερά, νόστιμα τοματίνια που θα μεταμορφώσουν και την πιο απλή συνταγή στην υπέρτατη απόλαυση. Κι αν πάλι σου άνοιξε η όρεξη για σπιτική πίτσα, ο Kykknos θα σου δώσει ξανά τη λύση: την τέλεια σάλτσα πίτσας, τη βάση για να φτιάξεις ένα μικρό αριστούργημα. Μην τη χρησιμοποιήσεις μόνο στην πίτσα. Δοκίμασέ τη στα ζυμαρικά σου, άλειψέ τη σε μπρουσκέτες, ακόμη και στο σάντουιτς που θα πάρεις στη δουλειά. Είναι το μυστικό υλικό της κουζίνας σου, χωράει σε μεταλλική συσκευασία 400 γρ., έχει πλαστικό καπάκι για εύκολο άνοιγμα και κάνει θαύματα!

CUPOLA

Πάμε Νάπολη στο Παγκράτι

Σε έναν μικρό, πανέμορφο πεζόδρομο του Παγκρατίου βρίσκεται μία ιταλική εμπειρία τόσο γνήσια που θα σε κάνει να γλείφεις τα δάχτυλά σου και να φωνάζεις «bellissima!» από το πρώτο κιόλας πιάτο. Με έμφαση στις ποιοτικές πρώτες ύλες και τα φρέσκα υλικά, εδώ θα βρεις αυθεντικά ναπολιτάνικα πιάτα που ξεχειλίζουν νοστιμιά, στις πιο value for money τιμές της αγοράς. Ο Ιταλός σεφ Stefano Rossi είναι ο μαέστρος πίσω από το φιλόδοξο εγχείρημα, και έχει ως απόλυτη σπασιαλιτέ τη ναπολιτάνικη πίτσα, για χάρη της οποίας δεν θα διστάζαμε να ταξιδέψουμε μέχρι την Ιταλία, όμως πλέον δεν χρειάζεται. Λεπτή, με μαλακό ζυμάρι, μοτσαρέλα Bufala και ντομάτα San Marzano, θα δεις διαφορετικές εκδοχές της στο μενού και θα είναι όλες εξίσου λαχταριστές. Ίσως να αγαπάμε λίγο παραπάνω την Picante, με τυρί gorgonzola. Αν είσαι περισσότερο της pasta, θα εκστασιαστείς όταν μάθεις πως όλα παρασκευάζονται στο εστιατόριο και προσγειώνονται κατευθείαν στο πιάτο σου (όπου δεν θα μείνουν για πολύ). Κορυφαίο best seller η καρμπονάρα με καπνιστή pancetta, κρόκο αυγού και pecorino. Παρόλα αυτά μη φύγεις χωρίς να δοκιμάσεις τα χειροποίητα ravioli με φρέσκα μανιτάρια, mascarpone και κρέμα τρούφας. Και για μετά το φαγητό, υπάρχουν αρκετές ευφάνταστες επιλογές από signature cocktails, έτσι ώστε να μη χρειαστεί να αποχωρήσεις από το φιλόξενο Cupola ακόμα και αν έχεις τελειώσει το φαγητό σου.

● Ευφορίωνος 13, Παγκράτι, 2114117444,
Fb: cupolatrattoria

PIADINA LUMBRO

Το αυθεντικό ιταλικό street food

Είναι εδώ και λίγο περισσότερο από ένα χρόνο που το κέντρο της πόλης έχει γεμίσει με αληθινά αρώματα Ιταλίας, από τότε που ο Μικέλε από την Περούτζια αποφάσισε να γνωρίσει στους Αθηναίους το αυθεντικό ιταλικό street food. Όπως ακριβώς το ακούτε: Πώς σταματάς και παίρνεις ή τρως επιτόπου μια σπανακόπιτα ή ένα σουβλάκι; Ακριβώς έτσι, μόνο που οι γεύσεις είναι τελείως διαφορετικές – αλλά και τελείως value for money. Εδώ, όλα αρχίζουν και τελειώνουν με την piadina, η οποία θα σας θυμίσει λίγο κρέπα και λίγο αραβική πίτα, αλλά μόνο στην όψη. Πρόκειται για παραδοσιακό street food της Emilia Romagna, με παραδοσιακή ζύμη, σε 10 διαφορετικές εκδοχές, τις οποίες όμως μπορείτε να «πειράξετε» και να εμπλουτίσετε με ό,τι εσείς θέλετε. Είναι στ' αλήθεια ένα όνειρο, καθώς ο Μικέλε φροντίζει και χρησιμοποιεί μόνο ποιοτικά ιταλικά τυριά και αλλαντικά, αλλά και αλεύρι (τα φέρνει από την Ιταλία). Αξεπέραστη είναι και η γνήσια ναπολιτάνικη πίτσα, από τον σεφ Marco Zenaboni, εμπνευστή της πιτσαρίας La Bella Napoli στη Δάφνη, η οποία ήταν η πρώτη που παρουσίασε την αυθεντική ναπολιτάνικη ζύμη. Σαν καθαρόαιμο street food, το Piadina Lumbro θα σας προσφέρει, επίσης, εξαιρετικό καφέ Antica Tostatura Triestina, ο οποίος ψήνεται σε ξύλο, το φανταστικό κορνέτο, το οποίο είναι το «ιταλικό κρουασάν» και είναι ιδανικό για πρωινό, αλλά και γλυκά ημέρας, τιραμισού, πανακότα και άλλα. Όλα αυτά μπορείτε να τα απολαύσετε είτε στο χέρι, είτε σε κάποιο από τα τέσσερα πολύ γουστόζικα και άνετα τραπέζια στο εσωτερικό του, είτε και σε αυτά που θα βγάλει έξω τώρα που ανοίγει ο καιρός. Extra tip: Δοκιμάστε την μπίρα Poretti, που έχει γίνει talk of the town στο Μιλάνο. Ανοικτά καθημερινά εκτός Κυριακής από τις 8 το πρωί έως τις 11 το βράδυ.

● Ομήρου 15, Κολωνάκι, 2103646805,
www.piadinalumbro.gr

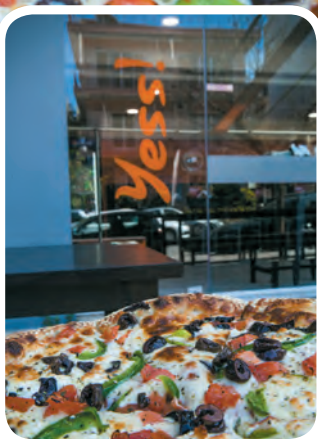
fb: Piadina Lumbro - Italian Street Food

PIZZA YESS

*Η πίτσα που θα
πρωταγωνιστήσει στη ζωή σου!*

Από τις πιο νόστιμες πίτσες που έχεις δοκιμάσει στη ζωή σου, φτιαγμένες με μεράκι, από ανθρώπους που αγαπούν αυτό που κάνουν. Στον κατάλογο θα ανακαλύψεις 25 διαφορετικές λαχταριστές προτάσεις, με χειροποίητες ζύμες και σάλτσες και με προσεκτικά διαλεγμένες πρώτες ύλες. Μπορείς να διαλέξεις τη λεπτή ιταλική ζύμη, την κλασική, την αφράτη, ακόμα και με σουσάμι! Δίπλα στις πίτσες και κάποια άλλα πολύ γευστικά πιάτα, όπως ζυμαρικά, burgers, κλαμπ σάντουιτς, πείνιρλί, τα οποία μπορείς να απολαύσεις είτε στο φιλικό και άνετο χώρο του Pizza Yess, είτε στο σπίτι ή στο γραφείο με delivery. Καθημερινά 12.30 το πρωί με 12.30 το βράδυ, να τους ρωτήσετε για τις ενδιαφέρουσες προσφορές!

● Αγωνιστών Στρατοπέδου Χαϊδαρίου 106, Χαϊδάρη, 2105812624

Italian lovers

@tastevoice

follow us on *Instagram*

Συνομιλίες με το πιο σιωπηλό πλάσμα του κόσμου

72 βιωματικές ιστορίες γραμμένες από ιχθυολόγους

Επιμέλεια
Γιάννης Πόσχος

ATHENS
voicebooks

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Fish and... tips!

Ή και πώς δεν κρατάτε στα χέρια σας άλλο ένα επιστημονικό σύγγραμμα γραμμένο από ιχθυολόγους. Γιατί οι ιχθυολόγοι αυτού του βιβλίου έγραψαν σε πνεύμα ελεύθερο και χωρίς κανέναν περιορισμό εξομολογήσεις από καρδιάς. Ιστορίες βιωματικές, ιστορίες που τους σημάδεψαν, σελίδες πραγματικές με πρωταγωνιστές αυτούς και τα ψάρια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS

Κεντρική Διάθεση: Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 210 3617.170, εσωτ. 115, fax: 210 3617.310, www.athensvoice.gr

ATHENS
voicebooks

NAPOLITIVO

*Αυθεντική pizza Napoletana
και brunch αλά Ιταλικά
στη Μαρίνα Φλοίοσβου*

Άνοιξη στη Νάπολη. Πάνω από την πόλη απλώνεται η πιο όμορφη μυρωδιά του κόσμου: εκείνη της φρεσκοψημένης pizza. Για να δοκιμάσεις αυτή την pizza, όμως, δεν χρειάζεται να ταξιδέψεις μέχρι εκεί. Αρκεί να φτάσεις ως τη Μαρίνα Φλοίοσβου. Εδώ σε περιμένει το Napolitino με την αυθεντική Pizza Napoletana. Με πιστοποίηση από το Associazione Verace Pizza Napoletana (AVPN), η τρομερή αυτή pizza ψήνεται σε ξυλόφουρνο που κατασκευάστηκε στη Νάπολη με τούβλα από τον Βεζούβιο. Η ζύμη της φτιάχνεται καθημερινά στο κατάστημα από τους pizzaiolos του Napolitino (που εκπαιδεύτηκαν στην Ιταλία από ιταλούς maestros) και ωριμάζει 12-14 ώρες πριν ψηθεί στον παραδοσιακό ξυλόφουρνο.

Φυσικά, στη γνήσια ιταλική αυτή γειτονιά δεν θα βρείτε μόνο pizza. Εδώ, οι μέρες ξεκινούν με αρωματικό espresso, συνεχίζουν με λαχταριστά antipasti ή panini, πληθωρικές pasta, δροσερές σαλάτες, αυθεντικό gelato και φυσικά dolci, για να καταλήξουν στην απόλυτη χαλάρωση: στο aperitivo ή σε ένα ποτήρι ιταλικό κρασί. Κι αν θες να ζήσεις την εμπειρία ενός brunch αλά ιταλικά, δεν έχεις παρά να δοκιμάσεις τα αυγά που ψήνονται στον ξυλόφουρνο με αυθεντική σάλτσα Napoletana, την ιταλική εκδοχή των scrambled eggs με salsiccia, τα αφράτα pancakes con cioccolato και δεκάδες ακόμα λαχταριστές προτάσεις που όλες τους θα σε κάνουν να αναφωνήσεις: "Mama mia"!

● Μαρίνα Φλοίοσβου, Παλαιό Φάληρο, 2109840112,
Fb: Napolitino, Insta: napolitino

CASANOVA

*Ο πιο ωραίος κήπος
των Νοτίων Προαστίων*

Ανοιχτό από τις 8 το πρωί μέχρι τη μία μετά τα μεσάνυχτα, το Casanova είναι ιδανικός προορισμός για κάθε στιγμή της ημέρας. Για έναν πρωινό καφέ, για ένα χαλαρό brunch ή ένα γευστικό πιάτο ιταλικής κουζίνας, στο ζεστό του χώρο με το βραβευμένο κήπο του θα τα απολαύσεις με το παραπάνω. Στα must πιάτα του που πρέπει να δοκιμάσεις είναι η κλασική ιταλική καρμπονάρα ή η pizza και το ossobuco Milanese, που ψήνονται παραδοσιακά στον ξυλόφουρνο. Συνόδευσέ το γεύμα σου με ένα ποτήρι κρασί από την πλούσια λίστα του με επιλεγμένες ελληνικές και ιταλικές ετικέτες και μείνε να το απολαύσεις μέχρι αργά που η ατμόσφαιρα γίνεται πιο ρομαντική με χαμηλό φως και χαλαρή μουσική. Α, και μην εκπλαγείς αν δίπλα σου κάθεται κάποιος celebrity – το μαγαζί είναι κυριολεκτικά στέκι επωνύμων.

● Αθηνάς 41 & Αρεώς 2, Βουλιαγμένη, 2108963500, Fb: Casanova Italian Restaurant

LA PIZZETTA

*Η Αιόλου έχει τις δικές της
χειροποίητες, κολασμένες πίτσες!*

Μετά από πολλούς πειραματισμούς, ο Μιχάλης και ο Γιάννης βρήκαν το μυστικό για την τέλεια ζύμη της pizza. Δεν σταμάτησαν, όμως, εκεί. Έφτιαξαν πολλές παραλλαγές για να καλύψουν κάθε γούστο. Θες υπέροχη χειροποίητη pizza με λεπτή ζύμη; Θα βρεις 21 διαφορετικές γευστικές προτάσεις. Θες pizza πιο αφράτη; Διάλεξε τη Focaccia. Προτιμάς κάτι πιο τραγανό; Για εσένα φτιάχτηκε η Verde Fresca. Θες ένα καυτό calzone που να διακτώνει μπουκιά και να ξεχειλίζει η γέμιση; Υπάρχει! Δεν ξέρεις αν προτιμάς pizza ή πίτα; Εδώ είναι η Focaccopita. Όλες αυτές τις κολασμένες εκδοχές της pizza θα τις βρεις σε 4 διαφορετικά μεγέθη, που ξεκινούν από το ατομικό και φτάνουν μέχρι το extra large μέγεθος (για τους πολύ πεινασμένους). Και delivery.

● Αιόλου 56, 2111823444, Αθήνα, και ΠΛ. Ελευθερίας 2, Κορυδαλλός, 2177090000,
www.lapizzetta.gr, Fb: LaPizzetta, insta: la_pizzetta

Δεληολάνης
Γλυκό & Φαγητό όπως Κάποτε

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

HUNGRY **IN ATHENS?**

ο **ATHENS VOICE RADIO 102,5** και ο **ΔΕΛΗΟΛΑΝΗΣ**
σας κάνουν το τραπέζι!

Κάθε μέρα 8 ακροατές
κερδίζουν μια δωρο-
επιταγή 20 ευρώ για
να πάρουν ό,τι θέλουν
από το κατάστημα
Δεληολάνης στη Λεω-
φόρο Συγγρού 100.

Συντονίσου στους 102,5
και στείλε μήνυμα.
Κάθε μέρα στο πιάτο
ή σε πακέτο, ένα πλήρες
γεύμα ή δείπνο ή ίσης
αξίας γλυκά και παγωτά
περιμένουν τους
ακροατές του
ATHENS VOICE Radio.

ΖΗΣΕ
ΜΕ ΤΗΝ
ATHENS
VOICE

Το κατάστημα της Λεωφ. Συγγρού, είναι ένας πολυχώρος που λειτουργεί 24 ώρες το 24ωρο, με ζαχαροπλαστείο, φούρνο, café και ένα κανονικό εστιατόριο με κυρίαρχη τη μεσογειακή διατροφή. Συνταγές από όλη την Ελλάδα, γλυκά και παγωτά με 65 χρόνια παράδοση.

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

style

Nike Air Max 720 €189

Τα χρώματα του γαλαξία στα πόδια μου

► Δεν είναι μόνο η μεγαλύτερη σόλα Air που φτάνει τα 38mm, ούτε το γεγονός ότι είναι ορατή σε 360 μοίρες οριζόντια και κάθετα. Αυτό που μου αρέσει περισσότερο απ' όλα στα νέα **Nike Air Max 720** είναι τα απίστευτα χρώματά του. Εμπνευσμένα από θαύματα της φύσης, μου δίνουν τη δυνατότητα να φορέσω στα πόδια μου τον γαλαξία, το ηλιοβασίλεμα, το βόρειο σέλας ή την ανατολή. Κι όλα αυτά με τη συνείδησή μου καθαρή προς το περιβάλλον, αφού περισσότερο από το 75% της σόλας αποτελείται από ανακυκλωμένα βιομηχανικά απόβλητα. Τα καινούργια μου Nike κάνουν τον κόσμο (μου) καλύτερο.

VANS
Unisex παπούτσι slip-on,
από τη σειρά Patchwork Pack

ΟΠΤΙΚΑ ΟΦΘΑΛΜΟΣ
Γυαλιά ηλίου Oliver Peoples €295

URBAN DECAY
Παλέτα σκιών

SWATCH
Πολύ Image of Graffiti, από τη σειρά Listen To Me, €60

ERES
Σατέν παντελόνα

EMPORIO ARMANI
Γυναίκείο άρωμα «In love with you»

PRIME OPTICS
Γυαλιά ηλίου
Ana Hickmann

style

BENETTON
Αμάνικο τζιν μπουφάν €59,95

MERRELL
Αθλητικό παπούτσι €79

INTIMISSIMI
Εσώρουκα με διαφάνειες,
σουτιέν €39,90 / σλιπ €17,90

MIZUNO
Αθλητικό κολάν €30

LIPBALM Η ΚΡΑΓΓΙΟΝ:
Ευτυχώς δεν χρειάζεται να διαλέγουμε πια, αφού τα νέα Liposon Caregions συνδυάζουν τη βαθιά ενυδάτωση που χρειάζονται τα χείλη μας, με το ακαταμάχητο χρώμα ενός κραγιόν που ολοκληρώνει το στίλ μας. 5 αποχρώσεις για να διαλέξουμε την ιδανική και μια σούπερ πρακτική συσκευασία για να το έχουμε όλη μέρα στην τσάντα. Μουτς!

GLAMAZON

www.instagram.com/halleberry

Η διαίτα της Αλίσια Βικάντερ

Πόσα να θυσιάσεις για το κορμί παραλίας;

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η Χάλι Μπέρι έχει εδώ και καιρό καθιερώσει τη fitness friday, τουλάχιστον αυτές είναι οι φωτογραφίες που ποστάρει στο insta. Η Χάλι σμιλεύει ακόμη περισσότερο το αγαλματένιο κορμί της με τη βοήθεια του προσωπικού της γυμναστή και επιλέγει την Παρασκευή για να τα δώσει όλα. Συνήθως κάτω από έναν κατακλυσμό φωτός και πρασινάδας. Καλύτερα να έχω τριαντάφυλλα στο τραπέζι μου παρά διαμάντια στο λαιμό μου, έγραφε η Έμα Γκόλντμαν. Η Χάλι Μπέρι, η Αλίσια Βικάντερ και η Βανέσα Χάτσενς, κρίνοντας από τις εμφανίσεις τους στο κόκκινο χαλί, προτιμούν τα διαμάντια στον λαιμό τους και μια μεγάλη μπριζόλα με ροκφόρ στο τραπέζι τους. Και οι τρεις υπέρκομπες ηθοποιοί ορκίζονται στην κετογονική διαίτα.

Καλοκαιρί έρχεται... Καιρός για διαίτα ή για σωστή διατροφή. Να είμαστε λιτοί και ολιγαρκείς και τα κορμιά μας θα θυμίζουν μίσχους. Χαμηλή σε υδατάνθρακες, η διαίτα που είναι περισσότερο γνωστή ως «κέτο» υπόσχεται κορμί παραλίας χωρίς να θεωρεί το μπέικον αμαρτία. Η «κέτο» είναι μια διαίτα με υψηλή περιεκτικότητα σε λιπαρά. Τα λιπαρά είναι η βασική πηγή ενέργειας για τον οργανισμό και όχι οι υδατάνθρακες. Εννοείται πως είναι απαραίτητη η συμβουλή του γιατρού ή του διατροφολόγου για να αξιολογηθούν τα πιθανά οφέλη και οι πιθανοί κίνδυνοι, αν είναι κατάλληλη η κετογονική διαίτα για τον οργανισμό σας. Η κέτο είναι μια διαίτα χωρίς θερμιδικό περιορισμό και υπάρχει και η vegan εκδοχή της, η vegan keto με άφθονο αβοκάντο και τόφου.

Φλας, φλας, φλας στην Αλίσια, στη Χάλι, στη Βανέσα και στα

άλλα αστέρια του Χόλιγουντ που εμφανίζονται με μεσούλα α λα Σκάρλετ Ο' Χάρα και χαμογελούν στον φωτογραφικό φακό. Υπερβολικά αδύνατες για τα φθονερά γούστα μου. Για να φανταστείτε πόσες θυσίες χρειάζονται, σύμφωνα με τους γκουρού της κέτο, οι υδατάνθρακες αντιστοιχούν στο 5% της καθημερινής πρόσληψης θερμίδων. Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη διαίτα έγινε της μόδας σχετικά πρόσφατα, στο ψαχτήρι της Google οι αναζητήσεις για την κετογονική διαίτα έχουν εκτοπίσει τις αναζητήσεις για την διαίτα paleo και την Άτκινς.

#myketotransformation. Τρελαμένες και τρελαμένοι με την «κέτο» ανεβάζουν τα καινούρια τους αδυνατισμένα κορμιά στο Instagram, καθώς οπαδοί της συγκεκριμένης διαίτας δεν είναι μόνο τα αστέρια του Χόλιγουντ αλλά και επιδραστικές προσωπικότητες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Όπως και η διαίτα Άτκινς έτσι και η κετογονική διαίτα έχει πολλούς επικριτές. Έχει συνδεθεί με την άνοδο της χοληστερίνης, τον σχηματισμό πέτρας στο νεφρό, την εμφάνιση ακμής και την κακοσμία του στόματος. Αλλά έχει και πολλούς υποστηρικτές. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα, οφέλη που μπορεί να προκύψουν είναι η βελτίωση της μνήμης, η μακροζωία, καθώς και η μικρότερη συχνότητα και ένταση επιληπτικών κρίσεων. Αυτή είναι η καινούρια διαίτα. Καλή ή κακή, θα το αποφασίσει ο διατροφολόγος για τον καθένα ξεχωριστά. Το πιο ανώδυνο είναι, ως άλλες Χάλι Μπέρι, να καθιερώσετε τις Παρασκευές έντονης γυμναστικής. Και να κλείσετε τα μάτια στους λαχταριστούς πειρασμούς. Ντόνατς και λοιπούς βελζεβούλιδες.

CITY GUIDE

Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΚΠΡΕΞΗ ΤΩΝ **MOTHER OF MILLIONS**

Συναίσθημα στο Gagarin 205! Οι Αθηναίοι prog rockers παρουσιάζουν το νέο τους άλμπουμ **«Artifacts»**

Βγάζουν συναίσθημα και λυρισμό, είναι τεχνικοί και γράφουν σύνθετες μελωδίες, άλλοτε πομπώδεις κι άλλοτε με κινηματογραφική ατμόσφαιρα, όπως το βίντεο κλιπ «Sigma» στο οποίο συμμετείχε ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Δημήτρης Καταλειφός. Οι Mother of Millions ανεβαίνουν το Σάββατο 23 Μαρτίου στη σκηνή του Gagarin 205 μαζί με τους electronic prog rockers Playgrounded, για να συνεπάρουν αυτούς που τους ακολουθούν από την αρχή κι αγαπούν τη βιρτουοζιτέ στις μπάντες, αλλά κι εκείνους που αγαπούν να ανακαλύπτουν σε συναυλίες νέα ηχητικά ταξίδια. Αγγίζοντας κοινό και μουσικοκριτικούς εντός κι εκτός Ελλάδας, είτε με τις support εμφανίσεις τους σε σχήματα όπως οι Pain of Salvation και Devin Townsend είτε με τις πολυδαίδαλες συνθετικές αναζητήσεις τους, οι Mother of Millions μας περιμένουν εκεί που μπορούν να μας φτάσουν μόνο οι νότες. - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ

Της ΛΕΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Σκηνές από ένα...

ΧΑΟΤΙΚΟ ΓΑΜΟ

Ο Φίγκαρο θα πάρει τη Σουζάνα, ή θα τον προλάβει ο Κόντε; Γιατί είναι θλιμμένη η Κοντέσα; Με πόσες είναι ερωτευμένος ο Κερουμπίνο; Τι ζητάει η Μαρσελίνα; Ποιος κρύβεται κάτω από το φουστάνι της Μπαρμπαρίνας; Ποιος πήδηξε τελικά από το παράθυρο και χάλασε τα λουλούδια του κηπουρού; Οι «Γάμοι του Φίγκαρο», η αριστουργηματική όπερα του Μότσαρτ, επιστρέφει στην Εθνική Λυρική Σκηνή σε μια νέα εντυπωσιακή παραγωγή. Ο σκηνοθέτης της παράστασης **Αλέξανδρος Ευκλείδης** και η **Αγγέλα Σαρόγλου**, που υπογράφει τη δραματουργία, μίλησαν στην Α.Υ. για τη σύγχρονη ματιά τους πάνω στην όπερα, για τα διαχρονικά ταξικά ζητήματα που θέτει το έργο και για το χαοτικό γαϊτανάκι παρεξηγήσεων, μεταμφιέσεων και ερωτικών παρεκτροπών που κατόρθωσαν να τυλίξουν και να ξετυλίξουν σε 8 δωμάτια και 35 μ. σκηνικού...

Είχατε δηλώσει παλιότερα ότι τα κλασικά έργα θα πρέπει να διαχειρίζονται με τόλμη για να μην αφορούν μόνο ένα περιορισμένο κοινό. Ισχύει και στην περίπτωση των «Γάμων του Φίγκαρο»;

Αλέξανδρος Ευκλείδης Αυτό που φτιάξαμε με την Αγγέλα, θέλαμε να αφορά τον κόσμο ανεξαρτήτως εξειδίκευσης στην όπερα. Υπάρχουν αυτοί που έρχονται όχι να δουν μια παράσταση αλλά να «ξαναδούν» κάτι που έχουν στο μυαλό τους, ένα στερεότυπο. Είναι το κλασικό –και παγκόσμιο– φαινόμενο του «κοινού της όπερας». Ε, αυτό δεν είναι το κοινό στο οποίο στοχεύουμε.

Αγγέλα Σαρόγλου Έχοντας και οι δύο δουλέψει στην «Όπερα της βαλίτσας», στην ουσία συνεχίζουμε την εξωστρέφεια της καμπάνιας που έγινε για να «ξεφοβισουμε» μέρος του κόσμου που θα ήθελε να έρθει. Την τελευταία δεκαετία γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια διεθνώς, από σκηνοθέτες και δραματουργούς να προσελκύσουν ένα κοινό το οποίο μέχρι τώρα νομίζει ότι δεν το αφορά η όπερα. Αν επιμένεις να λες, αυτή είναι η όπερα και σ' όποιον αρέσει, κάποια στιγμή θα πεθάνει...

Πόσο, όμως, μπορεί να ενδιαφέρουν τον σύγχρονο θεατή οι «Γάμοι του Φίγκαρο»;

Α.Σ. Τα καλά έργα εμπεριέχουν αλήθειες πανανθρώπινες, άρα διαχρονικές. Οι «Γάμοι του Φίγκαρο» ήταν, είναι και θα είναι ένα επίκαιρο έργο. Μας ρωτάνε: «Και το *diritto feudale* –το φεουδαρχικό δικαίωμα της πρώτης νύχτας που θίγει το έργο– πώς το αντιμετωπίζετε»; Δεν θέλαμε να εστιάσουμε στο θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης, προτιμήσαμε να το συμπεριλάβουμε ως ένα φαινόμενο το οποίο υπήρχε και προφανώς θα συνεχίσει να υπάρχει. Μας ενδιαφέρουν περισσότερο οι χαρακτήρες: γιατί ο Κόντε είναι αυτός που είναι και μπορεί να κάνει αυτά που κάνει ή πώς ο Φίγκαρο αντιμετωπίζει την προσπάθεια του Κόντε να εκμεταλλευτεί το φεουδαρχικό του δικαίωμα και να πάει με τη μέλλουσα σύζυγό του, την όμορφη Σουζάνα.

Α.Ε. Οι «Γάμοι του Φίγκαρο» γράφονται σε μια κομβική στιγμή, λίγο πριν την ανατροπή της κατεστημένης τάξης από τη Γαλλική Επανάσταση. Αναφέροντας με πικάντικο τρόπο το φεουδαρχικό δικαίωμα της πρώτης νύχτας του γάμου, προβάλλεται η ύπαρξη μιας παράλογης εξουσίας η οποία διαιωνίζεται από γενιά σε γενιά και στην οποία οφείλουμε να παραχωρούμε τα πάντα, ακόμα και την παρθενιά της γυναίκας.

Α.Σ. Το «είμαι αφεντικό σου, άρα θα σε κάνω ό,τι θέλω» το κουβαλάμε μέχρι σήμερα. Το έργο μιλά για το ταξικό ζήτημα, χωρίς ωστόσο να γίνεται διδακτικό. Έχει μια λεπτή ειρωνεία, όπου οι τάξεις συνυπάρχουν, αλληλοχρησιμοποιούνται, όποτε δεν τους συμφέρει, θυμούνται πάλι την τάξη τους και χωρίζουν...

Α.Ε. Όλοι έχουν μιας μορφής εξουσία. Ο Μότσαρτ, που είναι μια τρομερή μουσικοθεατρική ευφυΐα, παρουσιάζει τους ήρωες και την ισχύ τους παίζοντας με όρους μουσικούς. Συχνά βάζει ένα μαρς –κατεξοχήν σύμβολο εξουσίας– στα μουσικά μέρη του Φίγκαρο γιατί αυτός είναι το μέλλον, ο Κόντε είναι ο κόσμος που τελειώνει.

Το σκηνικό της παράστασης που θα δούμε, έχει μια κινηματογραφική λογική. Σε τι ακριβώς εξυπηρετεί;

Α.Ε. Η ιδέα αυτής της παράστασης ξεκίνησε από μια σκηνογραφική ιδέα. Φτιάξαμε το σπίτι του Κόμη να έχει 8 δωμάτια, σαν βαγόνια, τα οποία αναπτύσσονται σε ένα εξαιρετικά μακρύ σκηνικό 35 μ. Χρησιμοποιούμε τους μηχανισμούς της σκηνής και όλο το πλάτος της για να κάνουμε ένα «travelling» που σου δείχνει τι συμβαίνει «εν τω μεταξύ», στο διπλανό δωμάτιο, ή για να δεις

σε ένα «splitscreen», όσα σου αφηγείται ο πρωταγωνιστής. Εκείνη την εποχή συνήθιζαν να περιγράφουν κάτι που συνέβαινε αλλού. Αυτό είναι και πληκτικό και δυσκολεύει τον θεατή, που έχει μάθει να τα βλέπει όλα με εικόνα. Ειδικά στους «Γάμους του Φίγκαρο» που είναι όλα τόσο μπερδεμένα, κυριολεκτικά χάνεται... Προσπαθήσαμε να κάνουμε πιο εύκολη την κατανόηση.

Χρονικά τοποθετείτε το έργο περίπου στη σύγχρονη εποχή. Γιατί;

Α.Ε. Επιλέξαμε το vintage, ένα παγκόσμιο trend που ερμηνεύει την ανάγκη μας να παίρνουμε αποστάσεις από αυτό που είμαστε και συγχρόνως να προβάλλουμε το καλύτερο από το βιωμένο μας παρελθόν. Το ίδιο άλλωστε έκαναν ο Μπωμαρσαί, ο Ντα Πόντε και ο Μότσαρτ επιλέγοντας ως τόπο δράσης τη Σεβίλλη – μολονότι το έργο δεν έχει καμία «ισπανικότητα». Συνειδητά έπαιρναν την απόσταση που χρειαζόταν για να μιλήσουν για κάτι πιο οικουμενικό και ταυτόχρονα σύγχρονο τους που θα επέτρεπε στον θεατή της εποχής να δει τα πράγματα μέσα από το δικό του πρίσμα, χωρίς αυτά να ταυτίζονται με την καθημερινότητά του.

Α.Σ. Επιπλέον θεωρήσαμε πιο έντιμο να είμαστε κοντά σε κάτι που μπορούμε να εκπροσωπήσουμε καλύτερα και να πει την ιστορία. Αν σκεφτείς ότι στο Χόλιγουντ για να κάνουν μια ταινία εποχής μελετούν μήνες την παραμικρή λεπτομέρεια, ακόμα και για τη δαντέλα που θα χρησιμοποιήσουν, με το να βάλεις στην όπερα ένα φουρό και μια περούκα και να σηκώνεις το δαχτυλάκι σου πιάνοντας το φλιτζάνι του καφέ είναι αστέιο να νομίζεις ότι αναβιώνεις εκείνη την περίοδο.

Οι «Γάμοι του Φίγκαρο» είναι ένα ατέλειωτο γαϊτανάκι μεταμφιέσεων. Τις αξιοποιήσατε;

Α.Ε./Α.Σ. Στο έπακρο! Κάποιες από τις μεταμφιέσεις γίνονται επί σκηνής – ένα εργαλείο για να καταλάβεις ποιος είναι ποιος. Ο Μπωμαρσαί, π.χ., έχει βάλει αυτήν την ιδιοφυΐα, εξαιρετικά περίεργη μορφή του Κερουμπίνο –έναν ανδρικό ρόλο γραμμένο από τον Μότσαρτ να παίζεται από γυναίκα– κάνοντας ένα σχόλιο πάνω στη ρευστότητα των φύλων με απόλυτα φυσικό τρόπο που είχε ο 18ος αιώνας να θέτει ερωτήματα. Εμείς τον εμφανίζουμε σαν ένα τυπάκι ροκαμπίλι για να τονίσουμε το θέμα της σεξουαλικότητας των εφήβων. Ο Κερουμπίνο είναι ένας έφηβος που βράζει. Μετά όμως όταν ντύνεται γυναίκα, που είναι κιόλας, είναι μια πολύ ωραία γυναίκα! ●

www.
athens voice.gr

Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη

PIU VERDE

Ο εαρινός μας παράδεισος

Φαντάσου ότι βρίσκεσαι σε έναν τεράστιο κήπο, σε μία όαση έκτασης 3.500 τ.μ., με πεύκα, ακακίες, ευκάλυπτους και πλούσια βλάστηση ολόγυρά σου, με λίμνες, μικρούς καταρράκτες, τρεχούμενα νερά και σιντριβάνια. Υπάρχει καλύτερο μέρος για να υποδεχτείτε την άνοιξη, η οποία, άλλωστε, μας έρχεται και τυπικά στις 21 Μαρτίου; Αυτό είναι το Piu Verde, ο καταπράσινος προορισμός των Αθηναίων που θέλουν να απολαύσουν για λίγο τη μαγεία της φύσης, μόλις 10 λεπτά από το κέντρο της πόλης. Κι όπως είναι το έξω, κάπως έτσι είναι και ο εξίσου παραδεισένιος εσωτερικός χώρος. Με αληθινά δέντρα, πολύ πράσινο, τζάμια περιμετρικά του χώρου για να τα ξιδεύουν μάτι και νους. Το Piu Verde, μάλιστα, πρόσφατα ανακαινίστηκε κι έγινε ακόμα πιο όμορφο και δροσερό! Ο κήπος στο εσωτερικό μεγάλωσε, τα πολύχρωμα ψάθινα φωτιστικά σε όλα τα σαλόνια σχηματίζουν ένα «κρεμαστό δάσος», ενώ emblematicός είναι ο χώρος γύρω από το μπαρ με το μεγάλο δέντρο να δεσπόζει στη μέση και τους μεγάλους ξύλινους πάγκους με τα ψηλά stools γύρω-γύρω, αλλά και το εσωτερικό σαλόνι-καθιστικό με αναπαυτικές πολυθρόνες και τραπεζάκια-καρέκλες στιλ café de Paris που προσδίδουν μια αστική νότα. Σε αυτό τον ιδυλλιακό χώρο, στον οποίο βρίσκουν καταφύγιο ετερόκλητα μεταξύ τους κοινά, η μέρα ξεκινάει από νωρίς το πρωί με ποιοτικό καφέ και πρωινό.

Στο περιβόητο brunch που σερβίρεται μέχρι και τις 17.00 κάθε μέρα περιλαμβάνεται ό,τι πιο λαχταριστό μπορείτε να φανταστείτε. Από αυγά ποσέ με guacamole mousse, cottage cheese και σχοινόπρασο, λαχταριστά πολυώροφα pancakes και ένα εκπληκτικό πείνιρλί bolognese με μοτσαρέλα Buffalo, αυγό και λάδι βασιλικού! Εκτός από το brunch σερβίρεται finger & comfort food καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας ενώ στο εστιατόριο μπορείτε να πάρετε μια γεύση από fusion μεσογειακή κουζίνα με προτάσεις που επιμελούνται ο Chef Κωνσταντίνος Γονιδέλλης μαζί με τον chef de cuisine Λεωνίδα Σιώκο. Το μενού είναι εμπλουτισμένο με αρκετές vegetarian επιλογές σε μόνιμη βάση, κάτι που εξυπηρετεί όμως και όσους νηστεύουν λόγω Σαρακοστής. Κατά περιόδους οργανώνονται επίσης γευστιγνωσίες και wine pairing events, καθώς η λίστα κρασιών αποδεικνύεται εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Tip: Μετά το Πάσχα ανοίγει και το εξωτερικό μπαρ για afternoon & late night cocktails. Extra tip: κάθε μέρα 18.00-21.00 cocktail paradise με €6,50 όλα τα cocktails. Τώρα ξέρεις πού θα βρεις τον παράδεισο.

● **Στρ. Παπάγου & Πεντέλης - Άλσος Παπάγου,**
Μετρό Εθνική Άμυνα, 2106546185,
www.piu-verde.gr, facebook.com/PiuVerdePapagou,
www.instagram.com/piuverdepapagou

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Εμείς (US) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζόρνταν Πιλ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ελίζαμπεθ Μος, Λουπίτα Νιόνγκο, Γουίνστον Ντιουκ, Τίμ Χάιντεκερ, Γιάγια Αμπντούλ-Ματίν II, Άνα Ντιόν

Μια τυπική αφροαμερικανική οικογένεια. Ο χωρατατζής μπαμπάς, η σοβαρή μαμά, η έφηβος κόρη και ο μικρός αδελφός της βρίσκονται για διακοπές σε πλούσιο παραθαλάσσιο θέρετρο όπου συναναστρέφονται με μια οικογένεια λευκών. Στο ίδιο ακριβώς θέρετρο η μητέρα πριν από πολλά χρόνια είχε βιώσει ως παιδί μια περίεργη εμπειρία, όταν χάθηκε για λίγη ώρα από τα μάτια των γονιών της και παγιδεύτηκε στο τοπικό λούνα παρκ. Εκείνος ο εφιάλτης θα ξαναζωντανέψει με απρόβλεπτες συνέπειες.

Η ταινία ξεκινά με το προ εικοσαετίας στιγμιότυπο όπου η μικρή Αδελαΐδα αντικρίζει στον λαβύρινθο με τους καθρέφτες ένα κοριτσάκι που της μοιάζει πολύ. Αρκετά χρόνια μετά, εικόνες από εκείνο το συμβάν επανέρχονται στη μνήμη της ενήλικης πλέον Αδελαΐδας, που αισθάνεται άβολα με την επιστροφή της στον «τόπο του εγκλήματος». Ο θεατής είναι ο μόνος που αντιλαμβάνεται και συμμερίζεται την αγωνία της. Κι ενώ όλα δείχνουν ότι έχουμε να κάνουμε με άλλο ένα παιχνίδι μεταξύ του φαίνεσθαι και του είναι, μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας, ο Πιλ κάνει την απόλυτη ρελάνς. Το Κακό αποκτά πρόσωπο και υπόσταση, είναι εκεί μπροστά μας κι έχει τα χαρακτηριστικά των μελών της οικογένειας. Και δεν είναι ο κλασικός κινηματογραφικός μπαμπούλας που αποκλειστικό σκοπό έχει μόνο να μας τρομάξει. Ύστερα από ένα αξέχαστο ντεμπούτο που τον οδήγησε μέχρι την οσκαρική νίκη στην κατηγορία του πρωτότυπου σεναρίου, ο Τζόρνταν Πιλ επιστρέφει ξανά στο είδος του μεταφυσικού τρόμου με πολιτικό χαρακτήρα χωρίς να σκέφτεται ρουτινιάρικα ή συμβατικά. Στο αντιρατσιστικό «Τρέξε» η συνταγή του ευρηματικού, πρωτότυπου σεναρίου συνέπεσε με μια αξιοθαύμαστη αφηγηματική οικονομία. Εδώ η πλοκή μεταλλάσσεται σε κάτι πιο βαθύ με συμβολισμό, που εκτός του κοινωνικο-πολιτικού περιεχόμενου (δεν μπορούμε να πούμε πολλά γιατί θα αποκαλύψουμε μυστικά του σεναρίου) αγγίζει επίπεδα σπάνιου ανθρωπισμού και απρόσμενης τρυφερότητας. Εδώ ο Τζόρνταν Πιλ σκάβει βαθιά στα τούνελ του υποσυνείδητου για να εντοπίσει τις πιο μύχιες φοβίες και να μας αποκαλύψει τους μεγαλύτερους εχθρούς μας. Ναι, ο εαυτός μας μπορεί να μας κάνει να «χεστούμε» από τον φόβο μας, αλλά το χειρότερο είναι οι αιτίες που δημιουργούν όλη αυτή την παραδοξότητα. Κι ο τολμηρός Πιλ δείχνει ότι η Αποκάλυψη δεν είναι παρά μια ακόμη ιστορία που έχουμε κατασκευάσει στο μυαλό μας για την πραγματική εικόνα του εαυτού μας. Κι όταν ξαφνικά σπάσει ο καθρέφτης που έχουμε μπροστά μας, τότε αυτό που αντικρίζουμε είναι πέρα από κάθε φαντασία.

JUST THE FACTS

Εμείς (**½)

Ο Τζόρνταν Πιλ φωνάζει: «Τρέξτε ακόμη περισσότερο»

Τα δύο πρόσωπα του νόμου (**½)

Διπρόσωπο αστυνομικό δράμα με τους Μελ Γκίμπσον, Βινς Βον

VoXLux (**½)

Η πρώτη αστοχία της Νάταλι Πόρτμαν

Βερολίνο σ' αγαπώ (**)

Βγάλτε εισιτήρια και ταξιδέψτε άφοβα

Σε πόλεμο (**½)

Εργαζόμενοι εναντίον εργοδοτών

Free Solo (**½)

Το φρετινό όσκαρ ντοκιμαντέρ

Ακίνητο ποτάμι (**)

Μεταφυσικό ψυχόδραμα

Επίθεση στη Βομβάη (-)

Καμία ασφάλεια

Διερμηνέας (-)

Η κληρονομιά του ναζισμού

ΑΚΟΜΗ

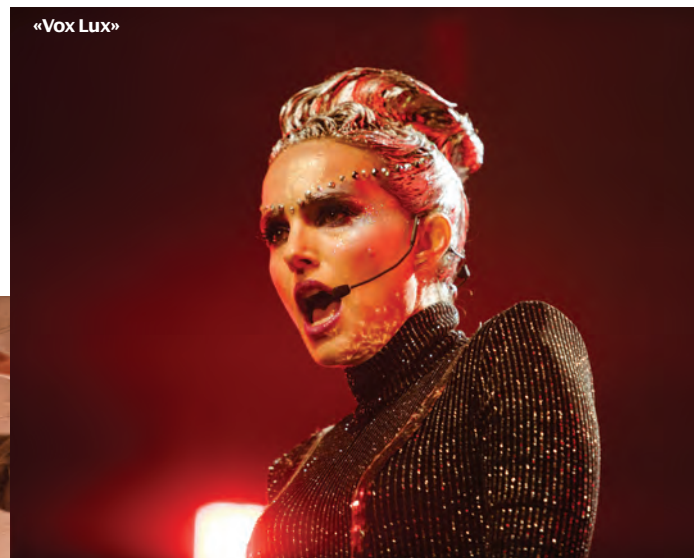
► Ο Στεφάν Μπριζέ («Ο νόμος της αγοράς») με το νευρώδες και ασυμβίβαστο «Σε πόλεμο» (**½) υπογράφει ακόμη ένα πολιτικό φιλμ καταγγελίας με πρωταγωνιστή τον Βενσάν Λιντόν.

► Το ντοκιμαντέρ «Free Solo» (**½) με το θεαματικό εγχείρημα ενός ορειβάτη να κατακτήσει την κορυφή ενός επικίνδυνου βράχου στις ΗΠΑ ήταν ο νικητής στην κατηγορία των φρετινών Όσκαρ.

► Το «Ακίνητο ποτάμι» (**) του Άγγελου Φραντζή είναι ένα φιλόδοξο ψυχολογικό δράμα που όμως αδυνατεί να δώσει ρεαλιστική υπόσταση στην ιστορία του άτεκνου ζευγαριού (Κάτια Γκουλιώνη, Ανδρέας Κωνσταντίνου) από την Ελλάδα που μετακομίζει στη Σιβηρία λόγω κρίσης.

► Το «Επίθεση στην Βομβάη» (-) του ελληνικής καταγωγής Άντονι Μάρας από την Αυστραλία, με πρωταγωνιστές τους Άρμι Χάμερ και Ντεβ Πατέλ, είναι βασισμένο σε ένα τρομοκρατικό γεγονός που συνέβη στην Ινδία το 2008.

► Ο «Διερμηνέας» (-) είναι μια ολοβασική δραματική με πρωταγωνιστή τον Πίτερ Σιμόνιτσεκ του «Τόνι Έρντμαν».

Τα δύο πρόσωπα του νόμου (DRAGGED ACROSS CONCRETE) **½
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σ. Κρεγκ Ζάλερ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μελ Γκίμπσον, Βινς Βον, Ντον Τζόνσον, Λόρι Χόλντεν, Τζένιφερ Κάρπεντερ

Ένας 60χρονος αστυνομικός και ο κατά 20 χρόνια νεότερος συνεργάτης του τίθενται σε διαθεσιμότητα, όταν ένα βίντεο που διαρρέει στο διαδίκτυο αποκαλύπτει τις σκληρές μεθόδους καταστολής που ακολουθούν στη διάρκεια μιας επιχείρησης.

Ο μουσικός, συγγραφέας και εσχάτως σκηνοθέτης Ζάλερ είχε πραγματοποιήσει θαυμάσιο ντεμπούτο πριν από μερικά χρόνια με το ιδιότυπο και βίαιο γουέστερν «Τσεκούρι από κόκαλο». Ακολούθησε το «Καβγάς στο Μπλοκ 99», ένα δράμα φυλακής με τον Βινς Βον, και τώρα συνεργάζεται ξανά με τον ίδιο ηθοποιό, αν και το κέντρο βάρους πέφτει στον Γκίμπσον. Ο τελευταίος δίνει τον καλύτερο εαυτό του σε ένα αστυνομικό ψυχόδραμα με αμοραλιστικό χαρακτήρα και διαλόγους που κεντάνε (ίσως το πιο δυνατό στοιχείο του φιλμ). Όμως πολλά κομμάτια της υπόθεσης είναι τίγκα στα μελοδραματικά κλισέ (η οικογενειακή και οικονομική κατάσταση του ήρωα, το αδιέξοδο) και την προβλέψιμη εξέλιξη, ενώ αρκετά κουβέντα σηκώνει η μεταμόρφωση των «έντιμων και ακέραιων» πρώων σε παρανόμους επειδή το σύστημα τους αδικήσει.

Vox Lux *½
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπρέντιν Κορμπέτ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Νάταλι Πόρτμαν, Τζουντ Λο, Ράφει Κάσιντι, Στέισι Μάρτιν

Η νεαρή Σελέστ είναι μία από τους ελάχιστους επιζήσαντες των μαζικών δολοφονιών που προκάλεσε ένας οπλισμένος συμμαθητής της στο σχολείο. Όταν σε μια εκδήλωση στη μνήμη των θυμάτων τραγουδήσει ένα τραγούδι που έγραψε μαζί με την αδελφή της, ολόκληρη η Αμερική θα συγκινηθεί. Και κάπως έτσι θα ξεκινήσει η πορεία της προς τη μουσική καριέρα.

Μέτριο πορτρέτο μιας ποπ σταρ που την υποδύεται η Νάταλι Πόρτμαν, χωρίς να καταφέρνει ούτε πειστική ούτε συγκινητική να γίνει. Η αμερικανίδα ηθοποιός υστερεί σημαντικά τόσο στο κομμάτι της σκηνικής παρουσίας (η συναυλία στο τέλος είναι μια αποτυχημένη προσπάθεια να δοθεί η ψεύτικη λάμψη κάποιων μουσικών αστέρων) όσο και στην απόδοση της εύθραυστης ψυχολογίας της ηρωίδας της. Τα αρνητικά στοιχεία όμως συνεχίζονται σε μια ταινία που αδυνατεί να συνδυάσει τον κοινωνικοπολιτικό σχολιασμό (το ζήτημα της οπλοκατοχής στις ΗΠΑ με τα αμέτρητα αιματηρά επεισόδια σε σχολεία) με τη δηκτική κριτική του μουσικού star system.

Βερολίνο σ' αγαπώ (BERLIN I LOVE YOU) **
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντιάνα Άγκρον, Πίτερ Τσέλοσνι, Φερνάντο Αϊμπκε, Τζάστιν Φράνκλιν, Ντένις Γκάνσελ, Ντάνι Λέβι, Ντανιέλ Λβόβσκι, Πόσεφ Ρούσνακ, Τιλ Σβάιγκερ, Μάσι Τάντζεντιν, Γκαμπριέλα Τσέρνιακ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κίρα Νάιτλι, Έλεν Μίρεν, Λουκ Γουίλσον, Τζιμ Στάρτζες, Μίκι Ρουρκ, Τζίνα Ντίουαν, Χέιντεν Πανετιέρ, Ντιέκ Γολούνα, Ντιάνα Άγκρον

Μία ερωτική επιστολή με παραλήπτη μία μοναδική πόλη. Το πολυπολιτισμικό, ιστορικό και πολιτικό Βερολίνο μέσα από τη ματιά 11 δημιουργών απ' όλο τον κόσμο που εκφράζουν την αγάπη τους για τη γερμανική πρωτεύουσα.

Το πρότζεκτ εντάσσεται στο franchise των αγαπημένων κινηματογραφικών πόλεων. Μετά από το «Paris, je t' aime» του 2006, το «New York, I love you» του 2008 και το «Rio, eu te amo» του 2014, το Βερολίνο έχει την τιμητική του με 11 μικρές ιστορίες. Αναπόφευκτα άνισο το αποτέλεσμα, καθώς υπάρχουν τα καλά (εκείνο του φινάλε με τον έφηβο που γιορτάζει τα γενέθλιά του με μια τρανς ή η ιστορία του αμερικανού σκηνοθέτη που συγκινείται από μια νεαρή που παίζει κουκλοθέατρο) και τα πιο μέτρια σκετς (το κατασκοπικό κομμάτι με την οδηγό ταξί, η τραγουδίστρια από το Τελ Αβίβ), αλλά γενικά η ταινία καταφέρνει να σε ταξιδέψει στις πιο γοητευτικές γωνιές της γερμανικής μητρόπολης.

➔ Στο Βερολίνο τίποτα δεν είναι συνηθισμένο

Η Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου κλείνει φέτος τα 10 της χρόνια και το γιορτάζει με την προβολή ταινιών που τιμήθηκαν για τα καλλιτεχνικά και τεχνικά επιτεύγματά τους με το βραβείο «ΙΡΙΣ». Οι προβολές γίνονται 21-27 Μαρτίου στον κινηματογράφο Ανδόρα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ

Μόνιμος κάτοικος Παρισιού, κέρδισε το Σεζάρ καλύτερου μοντάζ για την ταινία «Μετά τον χωρισμό»

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Ο Έλληνας μοντέρ Γιώργος Λαμπρινός κέρδισε πριν από λίγες μέρες το Σεζάρ καλύτερου μοντάζ για την ταινία «Μετά τον χωρισμό» του Ξαβιέ Λεγκράν. Μόνιμος κάτοικος Παρισιού και έμπειρος μοντέρ (έχει υπογράψει ανάμεσα σε άλλα το μοντάζ στο «Κεφάλαιο» του Κώστα Γαβρά, στην υποψήφια για Όσκαρ μικρού μήκους ταινία «Avant que de tout perdre» του Ξαβιέ Λεγκράν, στο «Χενία» του Πάνου Χ. Κούτρα κ.ά.), ο Λαμπρινός κέρδισε με την πρώτη του μόλις υποψηφιότητα το γαλλικό Όσκαρ. Μιλήσαμε μαζί του για το επίτευγμα αυτό, καθώς και για την πορεία της καριέρας του.

Ας πάρουμε από την αρχή την ιστορία σου. Πού και πότε γεννήθηκες; Στην Αθήνα το 1977. Από 2 έως 5 χρονών ήμουν στο Ηράκλειο και μετά πίσω στην Αθήνα.

Οι πιο δυνατές εικόνες της παιδικής σου ηλικίας; Να είμαι στον δρόμο με τους φίλους και να παίζουμε σε αλάνες και οικοδομές.

Πότε αποφάσισες να ασχοληθείς σοβαρά με το σινεμά; Όταν στα 18 μου βρέθηκα σε μια αίθουσα μοντάζ. Και λίγο αργότερα παρακολούθησα στο σινεμά Παλλάς τη «Νοσταλγία» του Αντρέι Ταρκόφσκι. Ήταν η στιγμή που κατάλαβα πως, πέρα από τι συμβαίνει σε κάθε πλάνο, ο ρυθμός με τον οποίο εναλλάσσονταν οι εικόνες, ο οποίος στη προκειμένη περίπτωση δεν ήταν ιδιαίτερα γρήγορος, μου δημιουργούσε ένα ιδιαίτερο συναίσθημα.

Ποιο σινεμά σου αρέσει περισσότερο; Προσπαθώ να έχω όσο πιο ανοιχτό μυαλό γίνεται. Μπορώ να ευχαριστηθώ με τον ίδιο τρόπο μια καλή mainstream ταινία όσο και μια τελείως πειραματική.

Αγαπημένες ταινίες και σκηνοθέτες; Η «Ομολογία» του Κώστα Γαβρά, «Bad Lieutenant» του Ειμπελ Φεράρα, «Blues Brothers» του Τζον Λάντις, όλα τα φιλμ των Κιούμπρικ και Ταρκόφσκι. Επίσης τα φιλμ του Κόπολα, η «Γλυκιά συμμορία» και τόσες άλλες...

Θα δούλευες στο Χόλιγουντ; Γιατί όχι; Μπορώ κι εγώ να κάνω την πουτάνα. Παντού υπάρχουν καλά και κακά.

Τι εννοείς λέγοντας «μπορώ κι εγώ να κάνω την πουτάνα»; Το σχόλιο πάει στο «Φύλακα στη σίκαλη» που είχα

διαβάσει μικρός και μου είχε μείνει μια φράση στην αρχή του βιβλίου που λέει: «Ο αδερφός μου πήγε στο Χόλιγουντ και κάνει τη πουτάνα»!

Πότε και γιατί μετακόμισες στο Παρίσι για μόνιμη εγκατάσταση; Έφυγα το 1999 από τη μια μέρα στην άλλη, χωρίς να το πολυσκεφτώ, για πολύ συγκεκριμένους λόγους που προτιμώ να κρατήσω για εμένα, ξέροντας όμως ήδη πως ήθελα να ασχοληθώ με το μοντάζ.

Νωρίτερα μου είπες ότι σε μια συνέντευξή σου παραπονήθηκαν τα λόγια σου και στενοχωρήθηκαν αφάνταστα. Θες να μας πεις ποια ήταν η εσφαλμένη εντύπωση που δημιουργήθηκε στα λεγόμενά σου; Με αυτό τον τρόπο ίσως και να αποκατασταθεί η αλήθεια. Μιλώντας για τη συνεργασία μου με τον Πάνο Κούτρα, είπα πως η «Στρέλλα» είναι για μένα μια από τις τρεις (στην τύχη) καλύτερες ελληνικές ταινίες. Γράφτηκε πως θεωρώ τη «Στρέλλα» και το «Χενία», που μόνταρα, μέσα στις τρεις καλύτερες ελληνικές ταινίες. Δεν υπήρχε περίπτωση να πω κάτι τέτοιο για μια ταινία στην οποία έχω δουλέψει. Με εκνεύρισε αφάνταστα. Είναι τελείως αντίθετο από τον χαρακτήρα μου.

Σκέφτεσαι να επιστρέψεις στην Ελλάδα; Τι σου λείπει πιο πολύ; Ζω σε μια πολύ όμορφη πόλη, το Παρίσι, η οποία όμως είναι επίπεδη και χωρίς θάλασσα. Μου λείπουν τα πάντα. Το βουνό, η θάλασσα, οι άνθρωποι, το φαγητό, τα παιδιά που παίζουν στον δρόμο, οι γάτες, οι μυρωδιές. Δεν ξέρω αν θα επιστρέψω για να κάτσω, αλλά θέλω πολύ να δουλέψω σε μια ταινία στην Αθήνα κάποια στιγμή.

Θέλω μια φράση για κάθε μία από τις ταινίες που έλαβες μέρος: «Κεφάλαιο», «Χενία», «Graziella», «Maintenant ils peuvent venir», «Μετά τον χωρισμό». Θα πω μια φράση για όλες: «Εξαιρετικές εμπειρίες που με έκαναν τον μοντέρ και κυρίως τον άνθρωπο ο οποίος είμαι σήμερα».

Για την τελευταία σου ταινία, το «Μετά τον χωρισμό», κέρδισες το Σεζάρ μοντάζ με την πρώτη – πρέπει να είναι ρεκόρ στην ιστορία του ελληνικού σινεμά. Πες μας στην ομιλία σου τι ακριβώς είπες. Είπα τα εξής: «Το μοντάζ μου έχει δώσει πολλά πράγματα στον τρόπο που σκέφτομαι και βλέπω τον κόσμο και εκτιμώ πολύ αυτή την αναγνώριση. Είμαι όμως σε δύσκολη θέση γιατί είμαι άθεος κι η οικογένειά μου είναι 3.000 χιλιόμετρα μακριά, όποτε δεν ξέρω ποιον να ευχαριστήσω». Μετά ευχαρίστησα τον Alexandre

Gavras, παραγωγό της ταινίας, για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε και τον Xavier Legrand για το ταλέντο του, καθώς και όλο το συνεργείο της ταινίας. Τέλειωσα ευχαριστώντας κάποιους κοντινούς ανθρώπους, τον Πέτρο, και τη νοοτροπία μετανάστη που κουβαλάω.

Με τον Ξαβιέ Λεγκράν έχεις συνεργαστεί δύο φορές. Πώς γνωριστήκατε και πώς ήταν η συνεργασία σας; Η συνεργασία μας προέκυψε μέσω του Alexandre Gavras, που είχε κάνει την παραγωγή και του μικρού μήκους. Μόλις ο Ξαβιέ μου είπε πως δεν ήθελε να έχει καθόλου μουσική η ταινία, του είπα πως ήθελα υποχρεωτικά να την κάνω.

Θα ήθελες κάποτε να σκηνοθετήσεις; Το πάθος μου είναι το μοντάζ, αλλά αν τυχόν έχω πραγματική ανάγκη να πω μια ιστορία, ο χρόνος θα δείξει.

Από τον «Yorgos Lanthimos» στον «Yorgos Lamprinos» προβλέπω το «Yo-La» να γίνεται σύνθημα στα χείλη των ξένων, όταν αναφέρονται στους πετυχημένους Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό. Πρέπει να φεύγουν οι έλληνες κινηματογραφιστές από τη χώρα μας για να δουν μια άσπρη μέρα; Διάβασα κάπου πως κάποιος δεν πίστευε πως βρήκε χρόνο ο Γιώργος Λάνθιμος και μόνταρε το «Μετά τον χωρισμό». Και πέθανε στα γέλια. Οι λόγοι που έφυγα από την Ελλάδα, πριν την κρίση, δεν είχαν να κάνουν με άσπρες μέρες. Έχω όμως απόλυτη συνείδηση για το πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα για τους Έλληνες κινηματογραφιστές, όπως και ότι υπάρχουν πολλά αγόρια και κορίτσια με ιστορίες στο μυαλό τους που πρέπει να ειπωθούν. Όλοι έχουμε ευθύνη να μεγαλώσει το ελληνικό σινεμά.

Η ζωή στο Παρίσι εξακολουθεί να είναι όμορφη, όπως πριν 20 χρόνια; Το Παρίσι είναι τόσο δύσκολο, όσο κι όμορφο. Κυρίως για ανθρώπους που έρχονται από τον νότο.

Εκτός από το σινεμά, τι άλλα χόμπι έχεις; Τα σχέδιά σου για το μέλλον; Το μόνο που με ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να γίνω ο καλύτερος μοντέρ που μου επιτρέπουν οι δυνατότητές μου και να ευχαριστιέμαι κάθε πρότζεκτ στο οποίο δουλεύω. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω θερμά όλους τους ανθρώπους από την Ελλάδα που μου έστειλαν μηνύματα την τελευταία εβδομάδα. Το εκτιμώ αφάνταστα και μου δίνει κουράγιο. Κυρίως ο φίλος από το δημοτικό που έχω να του μιλήσω από τότε που τρέχαμε στις αλάνες και τις οικοδομές. **A**

Το μόνο που με ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να γίνω ο καλύτερος μοντέρ που μου επιτρέπουν οι δυνατότητές μου και να ευχαριστιέμαι κάθε πρότζεκτ στο οποίο δουλεύω

www.
athens voice.gr

Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη

ΤΟΥ ΜΑΚΗ
ΜΗΛΑΤΟΥ

σημειώσατε Χ

Η προηγούμενη συνεργασία του Γιαν Βαν με τον Ευθύμη Φιλίππου στους στίχους μάς είχε προσφέρει έναν απολαυστικό δίσκο nu-λαϊκών με αισθητική Ομόνοιας. Στο εν λόγω EP προστίθεται στην εξίσωση ο Παύλος Παυλίδης στην ερμηνεία,

[illegible]21 - 27 MΑΡΤΙΟΥ 2019 Α.Υ. **41**

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Πώς ο Δον Κιχώτης έγινε Δον Κιχότε

Η Μελίνα Παναγιωτίδου,
που ολοκλήρωσε τη μετάφραση
του εμβληματικού έργου
του Θερβάντες στα ελληνικά,
μιλάει αποκλειστικά στην Α.Υ.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Λίγο πριν τελειώσει η προηγούμενη χρονιά, η Εοτία κυκλοφόρησε τον δεύτερο τόμο του «Δον Κιχότε ντε λα Μάντσα», του Μιγκέλ ντε Θερβάντες. Πρόκειται για το πασιγνωστό και πολυαγαπημένο μυθιστόρημα που σηματοδεύει ανεξίτηλα την Αναγέννηση και περιλαμβάνεται στα 3-4 πιο πολυδιαβασμένα βιβλία όλων των εποχών. Η ολοκλήρωση της μετάφρασης θεωρήθηκε, δίκαια, φιλολογικό γεγονός.

Μέσα από ποιες διαδικασίες έγινε μεταφράστρια λογοτεχνίας; Το πώς και γιατί στρέφεται κάποιος στη μετάφραση λογοτεχνίας δεν είναι πάντα ανιχνεύσιμο· μήπως αυτή καθαυτή η προσπάθεια επικοινωνίας μας με τον άλλον δεν είναι ήδη μια απόπειρα μετάφρασης; Σε ό,τι με αφορά η διαδικασία ήταν αργή, ίσως προϋπάρχοντες μακράς διεργασίας, έως ότου η αγάπη μου για τη λογοτεχνία και αυτή για τις «ξένες» γλώσσες συντονιστούν και γίνουν αντικείμενο αποκλειστικής ενασχόλησης.

Πόσα βιβλία έχεις μεταφράσει μέχρι τώρα; Πέρα από τον «Δον Κιχότε ντε λα Μάντσα», ποια θεωρείς σημαντικότερα; Έχω μεταφράσει κάτι παραπάνω από δεκαπέντε – όχι πολλά δηλαδή, δυο τρία από αυτά μη λογοτεχνικά, αλλά όλα αγαπημένα, γιατί είχα τη μεγάλη τύχη να έχω επιλέξει η ίδια όσα μετέφρασα. Κι έτσι δεν θα έλεγα ποια θεωρώ σημαντικότερα, αλλά ποια μου είναι προσφιλέστερα: το «Στην ακτή του Βοσπόρου», το μόνο που έχω μεταφράσει από τα αγγλικά, το «Κοντσέρτο Μπαρόκ» και ο «Διψασμένος» – όλα στον Εξάντα, χάρη στην αείμνηστη Μάγδα Κοτζιά, που πίστεψε σ' εμένα από τη μακρινή εποχή των πρώτων και αβέβαιων μεταφραστικών μου βημάτων.

Πώς εργάζεσαι; Πότε θεωρείς ότι μια μετάφρασή σου είναι ολοκληρωμένη; Πολύ συνοπτικά, το σημαντικότερο στάδιο για μένα είναι η πρώτη ανάγνωση του βιβλίου. Στη διάρκεια της θα εγκαθιδρυθεί, ή όχι, η σχέση μου με αυτό και, με βάση το περιεχόμενο και το ύψος του, θα πάρω κάποιες αποφάσεις για το φάσμα του λόγου που θα χρησιμοποιήσω. Θεωρώ τη μετάφραση ολοκληρωμένη, όταν είναι αιτιολογημένη μέσα μου η επιλογή και της τελευταίας λέξης και όταν έχω πειστεί πως έχω κάνει ό,τι καλύτερο μπορούσα.

Δούλεψες ποιος ξέρει πόσο καιρό το Πρώτο Μέρος και σχεδόν δέκα φανερά χρόνια για το Δεύτερο, ενώ παράλληλα η ζωή γενικά κι η ζωή η δική σου εξελίσσονταν. Πόσο σε άλλαξε η ενασχόλησή σου με τον Θερβάντες και τον «Δον Κιχότε»; Εάν συμπτύξω τους χρόνους, δούλεψα συνολικά κάπου πέντε χρόνια για το Πρώτο Μέρος και παρ' όλο εφτά για το Δεύτερο. Εάν το μεταφράσω διαφορετικά, ξεκίνησα το Πρώτο Μέρος την εποχή της μάλλον πάνδημης ευφορίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και το Δεύτερο την εποχή που έγινε πια φανερό ότι πλησίαζε η λαίλαπα. Έτσι, μετάφραση, ιστορικός χρόνος και ζωή έγιναν «όλα ένα», όπως θα έλεγε κι ο συγγραφέας μου. Και εκεί, ναι, πολλά άλλαξαν, ή μάλλον εδραιώθηκαν: η απαισιοδοξία μου για το εγγύς μέλλον, διεθνώς, και μαζί η αισιοδοξία μου για το άτομο, συχνά ανώνυμο, που κάποτε μπορεί να εμπνεύσει· η άπωσή μου για την αναρρίχηση γενικώς και για την εξουσία ειδικώς· η εμπέδωση ότι οι όποιες απόψεις μας δεν καθρεφτίζουν εντέλει παρά τον εαυτό μας και καλό θα ήταν να το έχουμε υπόψη· ο ακόμη μεγαλύτερος θαυμασμός για τον μεστό νοήματος λόγο και το μέτρο, θερβαντινά γνωρίσματα, δυσεύρετα και τα δύο.

Θα ήταν μακριά από την πραγματικότητα η ιδέα ότι έμαθες «άλλα» ισπανικά για τον «Δον Κιχότε» σου; Αντίθετα, είναι τόσο κοντά στην πραγματικότητα που ακόμη δεν ξέρω αν ή πότε θα μπορέσω να επανέλθω στην «προτέρα» γλώσσα – είτε την ελληνική, είτε την ισπανική. Δεν είναι μόνο θέμα γραμματικής, σύνταξης ή λεξιλογίου – καθόλου απλά όλα τους – είναι κυρίως τα διαφορετικά διανοήματα που μεταφέρει η γλώσσα της εποχής του Θερβάντες και η προσπάθεια που απαιτείται για να αντιληφθεί ο μεταφραστής τι λέει ο συγγραφέας, πόσο μάλλον τι εννοεί ή τι μπορεί να υπαινίσσεται.

Σχολίασε τη γλώσσα που επέλεξες για το μετάφρασμα σου. Ας διευκρινίσω ότι δεν είμαι θιασώτης (ή θιασώτρια, αν προτιμάτε) μιας γλώσσας που «αποκαθαίρει» αντί να αφομοιώνει τα προγενέστερα και τα εκάστοτε μεταγενέστερα. Ειδικά εδώ, όμως, οι παράμετροι που έπρεπε να λάβω υπόψη μου ήταν αμέτρητες, δεδομένου ότι η γλώσσα του Θερβάντες δεν έχει όρια, όπως επίσης δεν έχει τον θεό της: μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει από την αργκό της φυλακής μέχρι την εκλεπτυσμένη γλώσσα της υψηλής αριστοκρατίας, αρχαϊσμούς και ρητορείες. Δεν πρόκειται για μία γλώσσα, αλλά για το ανομοιογενές, πολυφωνικό σύνολό της. Έτσι, προς μεγάλη μου χαρά, και ακόμη μεγαλύτερη εξουθένωση, ακολούθησα τα ίχνη του.

Οι προηγούμενες ελληνικές μεταφράσεις του «Δον Κιχώτη»; Στο Πρώτο Μέρος αναφέρω τις δύο προγενέστερες που συμβουλευτήκα και τις οποίες ξέρω καλά – αυτή των Καρθαίου-Ιατρίδη και του Ματθαίου. Δεν θα ήθελα να προβώ σε εκτενέστερο σχολιασμό, αφενός επειδή δεν ζουν οι ίδιοι, οπότε έχω στερηθεί έναν πολύτιμο διάλογο που μόνο μεταξύ των ήδη μεταφραστών του ΔΚ είναι δυνατός, αφετέρου επειδή είχα ένα μεγάλο πλεονέκτημα, με όλο το συνακόλουθο βάρος της ευθύνης, βέβαια: ότι διέθετα κριτικές εκδόσεις, άρα ένα κείμενο ευρύτητα σχολιασμένο αλλά και απαλλαγμένο από όσες αλλοιώσεις είχαν αποθέσει επάνω του οι αιώνες, συν την ανεκτίμητη ανατύπωση από τις πρώτες εκδόσεις του 1605 και 1615. Επιπλέον, διέθετα υπολογιστή... Όσο και αν φαντάζεσαι απίστευτο για ένα τόσο παλιό έργο, ο συνδυασμός υποψιασμένου μεταφραστή και χρήσης υπολογιστή εξασφαλίζει την ανεύρεση στοιχείων που, εφόσον εντοπιστούν, συμβάλλουν στην ύψιστη δυνατή πίστη στον συγγραφέα και στο κείμενο.

Στην παρουσίαση είπες ότι ενώ η δουλειά είχε προχωρήσει πολύ, εσύ δεν είχες αποφασίσει για το όνομα που θα είχε ο κεντρικός ήρωας, Κιχώτης ή Κιχότε. Είχα αποφασίσει εξαρχής τη μεταγραφή των ονομάτων με την ισπανική προφορά, και αυτό με έφερε αναπόφευκτα αντιμέτωπη με το μείζον δίλημμα: εάν θα διατηρούσα τον «δον Κιχώτη» εξελληνισμένο και κλιτό ή όχι. Οι λόγοι που με ώθησαν στην τελική απόφαση ήταν πολλοί και σύνθετοι, επίσης σχετιζονταν με τη συνολική θέαση του κειμένου και όχι με ένα απομονωμένο όνομα, ή μάλλον μια πλήρη ονομασία – «Δον Κιχότε ντε λα Μάντσα» – η οποία περιλαμβάνεται στον τίτλο αλλά και συνιστά από μόνη της ένα καλό παράδειγμα θερβαντινής πολυσημίας.

Ποιες είναι οι κύριες διαφορές ανάμεσα στο Α' και το Β' Μέρος; Δεν πρόκειται ακριβώς για διαφορές, αλλά μάλλον για διαρκείς «μετατοπίσεις» που απορρέουν από την εξέλιξη και ωρίμανση του μυθιστορήματος. Σε ό,τι αφορά τα πρόσωπα, λόγου χάριν, στο Δεύτερο Μέρος παρακολουθούμε την εξέγερση του Σάντσο, την απαίτησή του να εμφανιστεί ισότιμα στο προσκήνιο, ενώ παράλληλα ο Ροθινάντε και ο λατρεμένος γαίδαρος του Σάντσο σαν να αποχωρίζονται τα αφεντικά τους και να συσφίγγουν τη σχέση τους, όπως κάνουν και οι κύριοί τους. Το δίδυμο του παπά και του μπαρμπέρη εμφανίζεται μόνο στην αρχή και στο τέλος ενώ, αντίθετα, έχουμε ένα νέο πρόσωπο, τον Καρράσκο, που θα διαδραματίσει καίριο ρόλο στη σταδιακή «απομάγευση» του δον Κιχότε.

Τα γεγονότα της ζωής του Θερβάντες ανιχνεύονται στον «Δον Κιχότε»; Ανιχνεύονται κάποιες αναλογίες, ναι, όμως ας αναφέρω τα σημαντικότερα, για τα οποία είμαστε τουλάχιστον βέβαιοι: το πρώτο σχετίζεται με τη συμμετοχή του στη ναυμαχία της Ναυπάκτου, όπου τραυματίστηκε με αποτέλεσμα να αχρηστευτεί το αριστερό του χέρι, και την αιχμαλωσία του, τέσσερα χρόνια αργότερα, στο Αλγέρι· έχουμε μια συγκλονιστική μαρτυρία του στο Πρώτο Μέρος, όπως αποτυπώνεται στην «Ιστορία του αιχμαλώτου», έστω καλυμμένη κάτω από έναν μανδύα ανατολίτικου εξωτισμού. Το δεύτερο γεγονός αφορά την οδυνηρή εκ-

πληξη που τον περίμενε ένα μόλις χρόνο πριν εκδοθεί το Δεύτερο Μέρος, όταν ξάφνου εμφανίστηκε ένα άλλο βιβλίο, δήθεν συνέχεια των περιπετειών του ήρωά του. Εξαιτίας του, ή χάρη σε αυτό, και για πρώτη φορά αγανακτισμένος, ποτέ όμως υβριστικός, ανατρέπει τη μέχρι τότε πορεία του μυθιστορηματός του και πλέον διεκδικεί την πατρότητα του «Δον Κιχότε» του.

Γιατί ο «Δον Κιχότε» λογίστηκε παιδική λογοτεχνία; Πραγματικά, δεν έχω ιδέα. Δεν τον έχω διαβάσει ποτέ ως παιδικό βιβλίο ώστε να έχω οποιαδήποτε γνώμη και ελπίζω μια τέτοια προσέγγιση να μην υποτιμά τα ίδια τα παιδιά. Υποθέτω ότι με κάποιον – αλλά ποιον; – τρόπο ίσως απομονώθηκε το στοιχείο της παρωδίας ή, ακόμη χειρότερα, μια χροιά φαντασιοκοπίας κενής περιεχομένου. Πάντως ο ίδιος ο Θερβάντες μάς λέει πως η ιστορία του «είναι τόσο ξεκάθαρη που δεν δημιουργεί την παραμικρή δυσκολία: τα παιδιά τη φυλλομετρούν, οι νέοι τη διαβάζουν, οι μεγάλοι την καταλαβαίνουν κι οι γέροντες την εκθειάζουν». Και το εκπληκτικό, παρά την πανταχού παρούσα, υποδόρια ειρωνεία του, είναι πως έχει δίκιο.

Πληρώνεται ο κόπος του μεταφραστή; Αν' ό,τι θυμάμαι, υπάρχει κι αυτό το ενδεχόμενο, ανάλογα με τη χώρα, το έργο και τον εκδοτικό οίκο. Δεν πιστεύω η ερώτηση να αφορά την Ελλάδα του σήμερα;

Συμφωνείς ότι το καλό μετάφρασμα είναι λογοτεχνία, κι ότι καμιά σημασία δεν έχει πως είναι δευτερογενές; Το μετάφρασμα οφείλει – έχει ηθικό χρέος απέναντι στον συγγραφέα – να είναι λογοτεχνία, αφού λογοτεχνία μεταφράζει. Εάν και εφόσον μεταφράζει καλή λογοτεχνία, θα πρόσθετα. Αρκεί ο μεταφραστής να μη λησμονεί αυτόν ακριβώς τον περιορισμό που ήδη θέτει το ερώτημα – ότι δεν παύει να είναι δευτερογενής δημιουργία. Και αυτό, ασφαλώς, έχει τη σημασία του.

Έχεις μελλοντικά μεταφραστικά σχέδια κι αν ναι, ποια; Το μέλλον διαγράφεται παντού τόσο αβέβαιο ώστε είμαι επιφυλακτική όχι τόσο στο να έχω σχέδια, όσο στο να πιστεύω ότι θα ευοδωθούν. **Α**

Το γιατί στρέφεται κάποιος στη μετάφραση λογοτεχνίας δεν είναι πάντα ανιχνεύσιμο· μήπως η προσπάθεια επικοινωνίας μας με τον άλλον δεν είναι ήδη μια απόπειρα μετάφρασης;

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Σπουδαίοι νέοι τίτλοι ελληνικής πεζογραφίας

Μάνος Ελευθερίου
Άνδρες του αίματος

Το κύκνειο άσμα του αξέχαστου Μάνου Ελευθερίου. Ένα αλληγορικό και προφητικό μυθιστόρημα που γεφυρώνει την ποίηση με την πεζογραφία.

Βασίλης Γκουρογιάννης
Αναψηλάφηση

Ένα πολιτικό μυθιστόρημα, μια αξονική τομογραφία της χώρας μας από τη Δικτατορία ως σήμερα.

metaixmio.gr

Τα βιβλία της ζωής μας

metaixmio

Τα βιβλία της ζωής μας

metaixmio.gr

Τα βιβλία της ζωής μας

BIBΛΙΟ

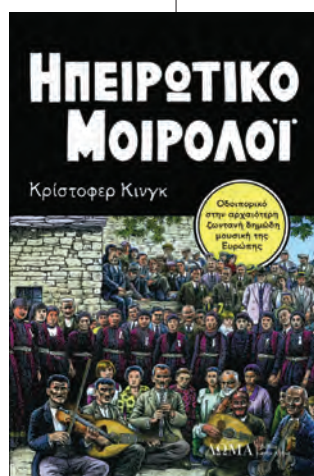
BIO

Ο Christopher C. King (1971) γεννήθηκε στη Βιρτζίνια των ΗΠΑ, όπου και ζει. Σπούδασε φιλοσοφία στο Radford University και το Virginia Tech. Έχει επιμεληθεί, επεξεργαστεί και εκδώσει μουσικές ανθολογίες, κατά βάση προπολεμικής μουσικής. Το 2002 βραβεύτηκε με Grammy για τη δουλειά του ως μουσικού παραγωγού, ενώ στη συνέχεια έλαβε άλλες πέντε υποψηφιότητες για το ίδιο βραβείο. Γράφει στο «Paris Review» και στο «Oxford American».

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΖΩΝΤΑΝΗ ΔΗΜΩΔΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

«Ηπειρώτικο μοιρολόι»: Ο **Κρίστοφερ Κινγκ** στέλνει ένα «ερωτικό γράμμα» στην Ήπειρο και τη μουσική της

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Ο Κρίστοφερ Κινγκ ερωτεύτηκε την Ήπειρο και τη μουσική της. Βραβευμένος μουσικός παραγωγός και μανιώδης συλλέκτης δίσκων γραμμοφώνου, θεωρούσε πάντα τη μουσική, στην πρωταρχική της μορφή, ένα γιατρικό για τις πληγές της ψυχής. **Κι αν σταδιακά έπαψε να έχει αυτή τη λειτουργία, λέει, ανακάλυψε μια εξαίρεση. Στις εσχατιές της Ευρώπης, σε μια απόμερη γωνιά της Ελλάδας, την Ήπειρο, σαν από θαύμα, κρατήθηκε ζωντανός ένας πανάρχαιος τρόπος ζωής που επέτρεψε στη μουσική να διατηρήσει αυτό τον θεραπευτικό της ρόλο.**

«Πίστευα ότι δεν υπάρχει μουσική στον κόσμο που να διατηρήσει έναν αρραγή δεσμό με το πρωταρχικό κοινωνικό της πλαίσιο, με την κουλτούρα στην οποία ανήκει. Έκανα λάθος. Τον 21ο αιώνα ανακάλυψα το αδιανόητο, μια γη και μια μουσική ξεχασμένες από τον χρόνο. Η μουσική αυτή ευδοκίμησε σ' έναν τόπο των Βαλκανίων, σε μια κυριολεκτική και μεταφορική πύλη μεταξύ Ανατολής και Δύσης: την Ήπειρο».

Στο βιβλίο «Ηπειρώτικο Μοιρολόι - Οδοιπορικό στην αρχαιότερη ζωντανή δημώδη μουσική της Ευρώπης» (εκδ. Δώμα) ο Κινγκ μας ξεναγεί σ' αυτό τον σκληρό και μαγικό τόπο, όπου η μουσική γίνεται ένα με την ποίηση, τον χορό και τη γιορτή.

«Εδώ, σε μια γωνιά της βορειοδυτικής Ελλάδας, βρίσκεται ένας τόπος όπου ο χρόνος έχει σταματήσει - ένας τόπος που δέχεται τις πιέσεις του εκμοντερνισμού αλλά την ίδια στιγμή διαθέτει

τα απαραίτητα συστατικά για μια ακραία και σφριγηλή μουσική ζωή. Σε τούτο τον τόπο, ο χορός δίνει νόημα στη ζωή, τα τραγούδια αναγνωρίζουν τον θάνατο και το μεγάλο μυστηριώδες ερώτημα - «γιατί φτιάχνει κάποιος μουσική;» - βρίσκει την απάντησή του».

Κάπου ανάμεσα σε φιλοσοφικό έργο, μουσικολογική μελέτη, ιστορικό χρονογράφημα, προσωπικό ημερολόγιο και «ερωτική επιστολή» στην Ήπειρο και τη σπαρακτικά θλιμμένη μουσική της, το βιβλίο αυτό είναι και ένα απίστευτο ταξίδι στο παρελθόν, στις ιστορίες, τους θρύλους και τις παραδόσεις μας. «Οι Ηπειρώτες λένε πως έχουν ανάγκη τη μουσική τους γιατί η ζωή στα βουνά ήταν πάντοτε σκληρή, όλα ήταν αβέβαια. Η μουσική εδώ είναι ένα βάλαμο - ένα γιατρικό - για το άγνωστο και το μοιραίο. Στη βορειοδυτική Ελλάδα η απειλή έχει όνομα, λέγεται Χάρος. Είναι ο βαρκάρης του κάτω κόσμου, ο θάνατος, αυτός που σου κόβει το τελευταίο εισιτήριο».

Μια μέρα ο Κρίστοφερ Κινγκ έβγαλε εισιτήριο για την Ελλάδα, για να ακούσει από κοντά τα ηπειρώτικα τραγούδια που τον συγκλόνιζαν να παίζονται στα χωριά. «Ταξιδεύοντας στον τόπο αυτό μπόρεσα να συγκεράσω τη σκοπιά του εξωτερικού παρατηρητή με τη σκοπιά των ντόπιων και να καταλάβω πώς η γλωσσική και μουσική έκφραση μπορεί να γίνουν ένα». Ο συγγραφέας διηγείται πως άρχισε να ακούει μουσική από την Ήπειρο, που τον ταξίδευε σ' έναν τόπο πιο σκοτεινό, μια μουσική σαν θρήνος, νανούρισμα και παρηγοριά, που ακούγοντάς την στους παλιούς δίσκους γραμμοφώνου «άνοιγε μέσα του ένας καινούριος συναισθηματικός χώρος που αναγνωρίζει τον πόνο και τη νοσταλγία από μια ξένη γη». Αυτός ο θησαυρός δίσκων γραμμο-

φώνου που του πούλησε ο συλλέκτης Ηλίας Μπαρούνης τον έκανε να δεθεί με την Ήπειρο. «Είναι μια μουσική που αρνιόταν επίμονα ν' αφομοιώσει ξένα στοιχεία - απέκρουε τις έξωθεν επιρροές κι έμοιαζε να παραπέμπει μονάχα στον εαυτό της». Ψάχνοντας ανακάλυπτε ότι σε πολλές ηχογραφήσεις επαναλαμβάνονταν το επώνυμο Χαλκιάς, Χα-

ρισιάδης, Χαρίσης, Ζούμπας. Μυστηριώδεις λέξεις, «μοιρολόι», «σκάρος», «ξενιτιά», που το νόημά τους του ήταν ακατανόητο, εμφανίζονταν ξανά και ξανά. Αποφάσισε να ταξιδέψει για να συναντήσει αυτή τη δημώδη μουσική της ελληνικής υπαίθρου, να δει με τα μάτια του το μεγαλείο του τοπίου με τις ακραίες αντιθέσεις, να χορέψει με «αυτοεγκατάλειψη» στα πανηγύρια που «έδιναν τροφή σ' αυτό το άγριο ηχητικό σύμπαν», να γευτεί το τσίπουρο, την «υπερβατικότερη» απ' όλες τις μεθυστικές ουσίες, να συναντηθεί με τους Τσιγγάνους οργανοπαίχτες για να μάθει από πρώτο χέρι για τα συλλογικά βιώματα και τις κοινές αναμνήσεις και για αυτά που σε κάνουν να νιώσεις «ολόκληρος».

Το βιβλίο του είναι τα ταξίδια του στην Ήπειρο. Μας μιλά για τους ανθρώπους που γνώρισε, για ανθρώπους που ξέρουν να πενήσουν και ξέρουν να γλεντήσουν. Και που τιμούν τη φιλοξενία περισσότερο από κάθε άλλο μέρος στην Ελλάδα: «Δεν σου ζητάνε τίποτα άλλο παρά να είσαι άνθρωπος. Δίωξε κάθε προσποίηση. Είσαι στο χωριό επομένως είσαι ένας από αυτούς, έστω για λίγο.

-Πες μας γιατί ήρθες εδώ πέρα;

-Ήρθα γιατί ερωτεύτηκα τη μουσική σας. Οι παλιοί ήχοι του χωριού σας με έφεραν εδώ. Και το τσίπουρό σας είναι θαυμάσιο!

-Είσαι σίγουρος; Στους πιο πολλούς η μουσική αυτή δεν αρέσει. Κυρίως στους Έλληνες. Σε παρακαλώ, πεις λίγο τσιπουράκι ακόμα»...

Αυτή είναι η ιστορία του βιβλίου. Η ιστορία, η μεγάλη και η μικρή, της δικής μας Ηπείρου, αυτής της «μυθικής γης» και της μουσικής της που παρηγορεί, καθησυχάζει, θεραπεύει, απαλύνει τις πληγές της ψυχής. **Α**

Κρίστοφερ Κινγκ, «Ηπειρώτικο Μοιρολόι - Οδοιπορικό στην αρχαιότερη ζωντανή δημώδη μουσική της Ευρώπης», μτφ.: Αριστέιδης Μαλλιαρός. Επιμέλεια: Θάνος Σαμαρτζής, εκδ. Δώμα, σελ. 427, €20. Ζωγραφιά εξωφύλλου: Robert Crumb, «Η ηπειρώτικη κομπανία του Λάζαρου Ρούντα στη Βίτσα», περ. 1930

Αποχαιρετιστήριο λόγος

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ

Ένας ηλικιωμένος άνδρας, στο σπίτι του, τα ξημερώματα. Λευκές θροϊζουν, σκυλιά αλυχτούν στην κουζίνα του, κογιότ ουρλιάζουν μακριά. Καθισμένος στο σκληρό του στρώμα, κοιτάζοντας απλάνως τις χοντρές μπλε κάλτσες στα πόδια του, μάλλον «κλεμμένες από κάποιο κινηματογραφικό συνεργείο», αναπνέει το ποτάμι της ζωής του.

Ανακαλεί το νεανικό του πρόσωπο να του χαμογελά μέσα από έναν καθρέφτη πλασιωμένο από λαμπάκια. Ανακαλεί τον πατέρα του: νεκρό, τυλιγμένο στο σάβανο, σαν μούμια, μικροσκοπικό· ξαπλωμένο ανάσκελα, με τα χέρια διπλωμένα πίσω από το κεφάλι και την ανήλικη φιλενάδα του καθισμένη πάνω του «ίσια σαν στειλιάρι σαν να καβαλάει ανάποδα ένα πόνη»· εργάτη σε μια κτηνοτροφική μονάδα, ανάμεσα σε «γελάδια, σκόνη και μπόχα»· πιλότο, στον πόλεμο, να βομβαρδίζει τις «πετρελαιοπηγές του Χίτλερ στη Ρουμανία». Ανακαλεί την Αμερική της δύσκολης παιδικής του ηλικίας, μια Αμερική χαμένη για πάντα. Ανακαλεί κυρίως μια έφηβη με την οποία είχε ερωτική σχέση ο πατέρας του αλλά και ο ίδιος, ένα κορίτσι που κανείς τους δεν κατανόησε, και το οποίο (από απελπισία; από υπαρξιακό κενό;) θα κρεμαστεί, στοιχειώνοντας τον αφηγητή για πάντα. Θρυμματισμένη, ερμητική, οργανωμένη σε σύντομα κεφάλαια ανάμεσα στα οποία παρεμβάλλονται στακάτο στιχομυθίες που θυμίζουν τα θεατρικά έργα του Σέπαρντ, γεμάτη παραισθητικές εικόνες και σκηνές ονειρών, η καλειδοσκοπική αφήγηση είναι επίσης διάστικτη από αναφορές σε ταινίες –από τη «Νύχτα» του Αντονιόνι και την «Εβδομη σφραγίδα» του Μπέργκμαν ως το «Τσίτι τσίτι μπανγκ μπανγκ»– και λογοτεχνικά έργα. Υπάρχουν εδώ ο Ναμπόκωφ και η «αισθητική απόλαυση» της γραφής, το «ανπισχυτικό σύμπαν» του Μπολάνιο, η «περίτεχνη αφήγηση» του Μπρούνο Σουλτς, η «προσποιητή ακαδημαϊκή φωνή με τις στοιχειώδεις ιδέες που αποπνέουν μπαγιατίτικο τζιν και αυτοκτονία» του Τ.Σ. Έλιοτ, αλλά και σκέψεις για το σενάριο και τη σμίλευση ενός κινηματογραφικού χαρακτήρα («η γλώσσα περιέχει τον ήρωα»). Υπάρχουν υποβλητικές περιγραφές της αμερικανικής φύσης, αλλά και έμμεση ειρωνεία για την Αμερική, «μία σειρά από ασύνδετες ζώνες», ένα είδος παιδότοπου.

Ο ήρωας είναι ένας πλάνητας, ένας ανήσυχος ταξιδιώτης, ηθοποιός και συγγραφέας, που διασχίζει τοπία ακούγοντας τζαζ και ροκ εντ ρολ, παίρνοντας ηρεμιστικά, πάντα «εξόριστος». Από την Καλιφόρνια στη Σάντα Φε και από εκεί σε κάποιο κινηματογραφικό πλατό στην Οκλαχόμα, από τη μία γυναίκα στην άλλη, από χωρισμούς σε συνευρέσεις και από στοχασμούς σε στιγμές δράσης, ο ήρωας (και το βιβλίο) βυθίζονται σε μια ποιοτική ενατένιση του χρόνου. «Το παρόν είναι το παρελθόν μας» λέει κάποια στιγμή η νεαρή κοπελίτσα που επανέρχεται, σαν φάντασμα, στην αφήγηση, καθισμένη σε μια κουνιστή πολυθρόνα από λυγαριά μ' ένα φλιτζάνι τσάι στερεωμένο στα γόνατα. Κάτι ανπισχυτικό παραδοκεί από την αρχή, σαν ένα από τα παράξενα ζώα που ο αφηγητής νιώθει συχνά να τον κοιτάζουν μέσα στη νύχτα κουρνιασμένα στο στήθος του, θαρρείς και έχουν ξεπηδήσει από πίνακα του Γκόγια· μια καυτή στάμπα μοιάζει να σημαδεύει τη ζωή του, η άλυτη, ίσως, σχέση με τον πατέρα. Ψήγματα αυτοβιογραφίας είναι διάσπαρτα παντού, αλλά όπως σημειώνει η Πάτι Σμιθ στον πρόλογο του βιβλίου, ερμηνεύοντας εν μέρει και τον τίτλο του, ο αφηγητής του Σαμ Σέπαρντ «είναι αυτός, εν μέρει αυτός, καθόλου αυτός». Είναι απλώς «μια ύπαρξη που προσπαθεί να απελευθερωθεί, να ερμηνεύσει τα πράγματα». Και στις στιγμές που η ηθελμένη ασάφεια των στοχασμών του αφηγητή για τη φύση της εμπειρίας υποχωρεί υπέρ της ρεαλιστικής αποτύπωσης ενός άντρα παγιδευμένου στο άλγος των επερχόμενων γηραιών και της απώλειας, το αφηγηματικό ταλέντο του Σέπαρντ προσδίδει στη συννηθισμένη στιγμή το βάρος μιας απελπισμένης ανοικτότητας. Είναι σαν να διαισθάνεται –όπως γράφει η Σμιθ υπαινικσόμενη την τρομερή ασθένεια Λου Γκέρινγκ στην οποία θα υποκύψει εν τέλει ο συγγραφέας στα 73 του χρόνια – «τον μελλοντικό κατακερματισμό», «παλεύοντας με τον εφιάλτη, με τη ναυτία της ατέλειωτης νύχτας». **A**

Σαμ Σέπαρντ:
Ο άλλος μέσα
του, μτφ. Χίλντα
Παπαδημητρίου,
εκδ. Πατάκη,
σελ. 242

Μυρτούδι, τα τελευταία χρόνια τα προσωπικά μου πάνε κατά διαόλου... δεν παραλείπω να σε κρατώ ενήμερη στέλνοντάς σου κατά διαστήματα τις φανταστικές μου εμπειρίες. Τελευταία σου είχα στείλει για εκείνον τον τύπο που δεν έκανε προκαταρκτικά ενώ εγώ του έκανα γιατί, λέει, ήθελε οικειότητα. Στην πραγματικότητα σιχαινόταν και δεν είχε ιδέα από σεξ κι εσύ η ίδια τον είχες πολύ σωστά προσφωνήσει «ούγκανο». Πάμε τώρα στη δεύτερη κατηγορία που γνώρισα πρόσφατα: Ο τύπος θέλω μόνο να γ@@@@ αλλά δεν στο λέω και στα ίσα. Ο τύπος ήταν μια βδομάδα αφότου γνωριστήκαμε μες στη γλύκα και τα μηνύματα από το πρωί μέχρι το βράδυ, και μόλις πήρε αυτό που ήθελε μην τον είδατε!! Να του στέλνω μην, να τον παίρνω τηλ, να σκέφτομαι τι έκανα και τον θύμωσε τιτ αυτός, και να εμφανίζεται μετά από μέρες και να λέει ήθελα να μείνω λίγο μόνος κι άλλες τέτοιες παπ@@@@. Το σεξ καλό αλλά χωρίς feeling... σαν σαν λύναμε άσκηση γεωμετρίας ένα πράγμα. Για να μη σου πω, Μυρτούδι, ότι δεν με είχε βγάλει ούτε μια φορά έξω κι ότι μόνο συναντιόμασταν σπίτι του. Ηλικία δεν γράφω γι'θα σε τσαντίσω πραγματικά... Το θέμα θεωρείται πλήξαν για μένα αλλά απορώ με το τι κυκλοφορεί εκεί έξω άνω των 35... thank you. Next τώρα... θα ακούσεις σύντομα νέα μου! Η ακάθεκτη φανατική αναγνώστριά σου!

Αγαπημένη ακάθεκτη φανατική αναγνώστριά μου, εύχομαι να κλείσει γρήγορα κάποιος την πόρτα του κλουβιού με τα κελεπούρια που έχουν ξαμοληθεί και που προφανώς είναι δύσκολο να τα αναγνωρίσετε. Με άλλα λόγια και για να μην το πολυκουράζουμε: δεν μας σώζει τίποτα. Ζουν ανάμεσά μας.

Ωστόσο εμείς προχωράμε με το κεφάλι ψηλά και καλό είναι να φοράμε τα ειδικά γυαλιά που ξεχωρίζουν τα ζόμπι από τους κανονικούς ανθρώπους.

Μυρτούδι μου, γνωριστήκαμε τυχαία, φλερτάραμε, ήμασταν μόνοι και οι δύο και με έντονη χημεία. Μου είπε ότι προσπαθεί να ξεπεράσει μια αποτυχημένη σχέση συμβίωσης που πήγαινε για γάμο αλλά στράβωσε όταν η κοπέλα του, που ήταν έγκυος, απέβαλε. Κάπου εκεί κατάλαβαν ότι δεν ήταν έτοιμοι για γάμους και οικογένειες. Όλα καλά, λοιπόν. Εγώ του ξεκαθάρισα από την αρχή ότι δεν σκέφτομαι τέτοια πράγματα, έχω

τη δουλειά μου που προσπαθώ πολύ να τα καταφέρω κι επίσης, αν και 28 χρονών, με θεωρώ ανώριμη για τέτοια. Όλα αυτά τον ανακούφισαν πολύ στην αρχή. Τώρα όμως ύστερα από ενάμιση χρόνο άρχισε να γκρινιάζει ότι δεν περνάμε αρκετό χρόνο μαζί (ενώ είμαστε μαζί κάθε μέρα) και ότι πληρώνουμε τζάμπα δύο ενοίκια, ότι δεν του αρέσει καθόλου που φέρομαι σαν μποέμ φοιτήτρια και ότι δεν αισθάνεται ασφαλής μαζί μου. Μια δυο φορές μάλιστα μου πέταξε στο άσχετο πάνω στην κουβέντα ότι έχει συναντηθεί με την πρώην του για να πουν τα νέα τους. Δεν ξέρω πώς να το χειριστώ και εννοείται πως δεν θέλω να τον χάσω. Τι κάνουμε, Μυρτώ μου;

Παρά την ανωριμότητα που τον δέρνει και σας ζητάει πλαγίως κάτι που θέλει συζήτηση και κοινή απόφαση, ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να προχωρήσει σε κάτι πιο... ώριμο να πω; Τέλος πάντων, σε κάτι που θα έχει πιο ενήλικη εσάνς. Εσείς θέλετε; Διότι αν δε θέλετε, τότε τι ακριβώς δεν θέλετε να χάσετε. Η γνώμη μου είναι να του εξηγήσετε ακριβώς πώς φαντάζεστε τη σχέση και τη ζωή (αν ξέρετε βέβαια) και να τον ρωτήσετε ευθέως τι θέλει από σας. Καθαρά και τσεκουράτα. Και αυτές οι χειριστικές απίδες που πετάει έτσι στο άσχετο πάνω στην κουβέντα, καλό είναι να μην πετάγονται. **Υ.Γ.** Αλίμονο, πάντως, αν έμεναν ίδια αυτά που θέλουμε από τον άλλο ύστερα από ενάμιση χρόνο σχέσης.

Μυρτώ μου, μου αρέσει ένας τύπος και έχω βγει μαζί του δυο φορές αλλά δεν είμαι σίγουρη ότι θέλω να κάνουμε σχέση γιατί σκέφτομαι ακόμα τον πρώην μου. Φυσικά δεν του έχω πει τίποτα αλλά φοβάμαι μη με στείλει στο διάολο από τις πολλές φορές που ακυρώνω τα ραντεβού μας. Τι θα μπορούσα να πω ώστε να κρατήσω μεν απόσταση, αλλά να μην τον χάσω κιόλας; Το θεωρείς ανέντιμο αυτό που κάνω;

Όχι, ρε, γαμώ τα άτομα είσαι. Α στο διάολο, με τον κάθε πούστη που θέλει και να του υπογράφουμε και πιστοποιητικό ελίκρινειας. Ρε, όξωωω... Χειρισμός και άγιος ο Θεός. Το αριστούργημα είναι την τρίτη φορά που θα βγείτε, να τον φλομώνετε αρχικά στην τρυφερότητα, να δημιουργήσετε ένα αληθινό κλίμα εμπιστοσύνης και ζεστασιάς και μετά να πείτε «πάω για τσιγάρα», να εξαφανιστείτε και να μην απαντήσετε ποτέ, σε κανένα μήνυμα. Έχουν μειωθεί έτσι κι αλλιώς οι αυτοκτονίες με την ανάπτυξη, καλό είναι να μη χαλαρώνουμε και σ' αυτό το θέμα.

Υ.Γ. Μουλάρα.

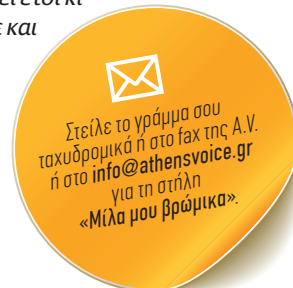
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Εμφανίσιμος 35χρονος επιχειρηματίας, ελεύθερος, οικονομικά ανεξάρτητος, με δικό του σπίτι, εξοχικό, πατρική περιουσία, με πράσινα μάτια, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310 231051, 698 0290679, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ένεση αισιοδοξίας και ενέργειας που ίσως αναλώσεις σε απλή τεμπελιά
Χαράς ευαγγέλιο ο Ήλιος στο ζώδιό σου (20), έρχεται με μια ένεση αληθινής ενέργειας και ψυχολογικού σθένους που είναι ιδιαίτερα απαραίτητα αυτή την περίοδο. Συνέχισε να αμφισβητείς όποια σενάρια καταστροφής ή χολιγουντιανής ευτυχίας κάνεις στο μυαλό σου και μην αφήνεις απόψεις τυχάρπαστων και υποθέσεις εργασιακής ρουτίνας να σε κρατήσουν πίσω. Θα συμβεί, αν κολλήσεις σε άκαρπο κουτσομπολιό ή παράπονο για όσα θα μπορούσαν να γίνουν. Η ανάγκη σου για καινούριες δυνατότητες και ανανέωση σε επίπεδο φίλων και ελεύθερων ασχολιών είναι απολύτως σεβαστή και έγκαιρη. Καλό θα ήταν να μη σε οδηγήσει να κάνεις επιλογές που έχουν τεράστιο συναισθηματικό ή οικονομικό κόστος, διαλέγοντας ότι σε κάνει να αισθάνεσαι ασφάλεια ή διαλέγοντας να μην κάνεις τίποτα. Το τίποτα κοστίζει.

Σωματικά τα πράγματα είναι ανεξίχνιαστα και κινούνται σε άκρα ενέργειας-απώλειας, χαλάρωσης-έντασης κοκ. Απόφυγε καταχρήσεις σε αλκοόλ και φαγητό, χρησιμοποίησε καλλιτεχνία ή εναλλακτικές μεθόδους για να χαλαρώσεις και, φυσικά, μη βολεύεσαι στο να μην κάνεις τίποτα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Αμφιβόλου ποιότητας προτάσεις και ανασκόπηση συμπεριφορών και καταστάσεων
Μην ενδίδεις αμαχητί σε ό,τι πρόταση έρχεται από τον σύντροφο, τα παιδιά ή τους δημιουργικούς σου συνοδοιπόρους, ειδικά αν βλέπεις ότι σε κάνει να μη θέλεις να κουνηθείς από τη θέση σου. Ο Ήλιος στον Κριό (20) ανοίγει έναν μήνα - ευκαιρία κατά τον οποίο μπορείς να αναλάβεις πρωτοβουλίες για να τελειώσεις τα κακώς κείμενα στο σπίτι, το οικογενειακό σου περιβάλλον. Παράλληλα ίσως χρειαστεί να αντιμετωπίσεις σχετικά απρόοπτα, οπότε έσω έτοιμος και πρόθυμος να προσφέρεις τη συμπαράστασή σου. Επειδή η ανάγκη για ανανέωση και ευγενέστερους στόχους σε επίπεδο καριέρας και γάμου είναι πολύ αληθινή και την αισθάνεσαι στο πετσί σου, μην τρομάζεις από την προοπτική της αλλαγής και κοκαλώνεις. Στο κάτω κάτω της γραφής, δική σου ανάγκη είναι αν ο σύντροφος και οι συνεργάτες σου σε ωθούν προς αυτή την κατεύθυνση, μην τους ακυρώνεις. Απλώς δεν χρειάζεται να γίνουν τα πάντα μεμιάς, ένα πράγμα τη φορά και προσεκτικά, ακόμη κι αν διχάζεσαι ανάμεσα στο θέλω να αλλάξω τα πάντα/τίποτα.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Προσπάτεψε τον εαυτό σου από σαχλές επιλογές επειδή φοβάσαι το καινούργιο
Ίσως να μπορείς να αποφύγεις να μπεις σε ό,τι σε κάνει να αισθάνεσαι άβολα και ό,τι γυρνάς προς τα πίσω στην καριέρα και τον γάμο σου. Ίσως βέβαια να θέλεις να δώσεις λίγο χρόνο παραπάνω στον εαυτό σου για να αποφασίσεις. Ο Ήλιος στον Κριό (20) σίγουρα επιταχύνει τις εξελίξεις, καθώς οι κουβέντες, συναναστροφές, προτάσεις και γνωριμίες των ημερών σε ωθούν σε πρωτοβουλίες για το μέλλον σου, τις φιλίες και τις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες. Δεν μπορείς να περιμένεις για πολύ. Προσπάθησε να μην πάρεις πολύ στα σοβαρά την επιθυμία σου να μείνεις πρακτικά στα ίδια. Οι νέες παραστάσεις, γνώση, εικόνες, ιδέες που έρχονται προς το μέρος σου μπορεί να σου προξενήσουν αντίδραση, όμως αξιοποίησέ τις κόντρα στην αδράνειά σου. Δικές σου ανάγκες είναι. Εξελίξεις σε υποθέσεις σπουδών, νομικής ή συγγενικής υπόστασης, καθώς και τα πάρε δώσε με εξωτερικό πιθανώς να σου δημιουργούν ανασφάλεια και άγχος, όμως

έχε κατά νου ότι αυτά που συμβαίνουν είναι υπέρ σου, ακόμη κι αν δεν φαίνεται.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Μη θυσιάζεις την ακεραιότητά σου για την παρέα ή για τον οποιοδήποτε
Απόφυγε να ανακυκλώσεις κουτσομπολιά, παράπονα κι εντυπώσεις σε πλαίσιο παρέας, συγγενών ή σπουδών γιατί η αίσθηση συντροφικότητας που σου δίνει αυτό είναι τελείως, μα τελείως αβάσιμη. Με τον Ήλιο στον Κριό (20) καθαρίζει το κεφάλι σου και καταλαβαίνεις (προς μεγάλη σου δυσарέσκεια) ότι αν θέλεις οικονομική και συναισθηματική ασφάλεια σε καριέρα και γάμο αντίστοιχα, πρέπει να αναλάβεις πρωτοβουλίες σε σχέση με τους στόχους σου. Και θα το κάνεις. Καλό θα ήταν η ανάγκη σου να «ξεκολλήσεις» συναισθηματικά, ερωτικά ή οικονομικά από σύντροφο ή συνεργάτη να μη σε παγώσει και να μη σε κάνει να κυνηγάς με μανία ό,τι νομίζεις ότι σε ικανοποιεί σε επίπεδο φίλων, κόμης και μελλοντικών σχεδίων. Δεν είναι όλα τα κριτήρια το ίδιο αξιόλογα. Δείξε σεβασμό, λοιπόν, για τις αληθινές σου αξίες, ατές που σε συγκινούν, κι μη λειτούργεις με βάση αυτά που θεωρείς ότι θα έπρεπε να είναι οι αξίες σου ή με βάση αυστηρές οικογενειακές ή κοινωνικές συμβάσεις.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Οικονομική και συναισθηματική αμφισημία, αλλά εξαιρετικές προοπτικές
Έχε το νου σου στα μοιρασμένα οικονομικά και ειδικά σε συνεργασίες του είδους, ειδικά όταν βλέπεις τα πράγματα να παίρνουν πάρα πολύ χρόνο και κόπο. Ο κυβερνήτης σου Ήλιος στον Κριό (20) θα σε βοηθήσει να εστιάσεις σε πιο ανοιξιάτικες ασχολίες. Εκδρομές, καινούριες επιμορφωτικές δραστηριότητες, περισσότερος χρόνος στη φύση, καθώς και με την παρέα και τους συγγενείς σου, πρωτοβουλίες για τις σπουδές σου ή για νομικά ζητήματα που σε προβληματίζουν, είναι όλα στο μενού. Μαζί τους και η μεγαλύτερη αισιοδοξία, έμπνευση και πεποίθηση ότι τα πράγματα, τελικώς, θα πάνε καλά. Στην προσωπική σου ζωή η ανάγκη σου για ανανέωση ικανοποιείται, πράγμα που είναι ιδιαίτερα ευχάριστο, ίσως όμως σε κάνει να τεμπελιάζεις ή να ανέχεσαι καθυστερήσεις σε σχέση με τους επαγγελματικούς σου στόχους. Προσπάθησε να κρατήσεις τις ισορροπίες, βάζοντας προτεραιότητες σε όλα τα πεδία της ζωής σου, ώστε να μην εξαντλείσαι και να μη μένεις πίσω. Γενικά απόφυγε ερωτικά και συναισθηματικά πισωγυρίσματα γιατί αισθάνεσαι μόνος ή για το σεξ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Κάνοντας τα πάντα για να μη δεις τη μεγάλη εικόνα (χωρίς επιτυχία)
Μη λες ψέματα στον σύντροφο ή τον εαυτό σου για τη σχέση σου, ιδίως αν το κάνεις για να δικαιολογήσεις το κόλλημα στις ίδιες πεποιθήσεις, παρέες και συγγενικές ισορροπίες. Ο Ήλιος στον Κριό (20) δημιουργεί τις συνθήκες και συνεπώς τη διάθεση για να εμβαθύνεις στο τι αισθάνεσαι, σε ερωτικά σου, στην ανασφάλεια που σου προξενεί το καινούριο. Παράλληλα σε βοηθά να αναλάβεις πρωτοβουλίες για διορθωτικές κινήσεις στα οικονομικά των συνεργασιών σου και σε επίπεδο επενδύσεων. Όλα όχι ιδιαίτερα βολικά, αλλά απολύτως απαραίτητα. Οι αλλαγές που χρειάζοσουν σε επίπεδο ρουτίνας –προσωπικής ή επαγγελματικής– είναι εδώ, καλό θα ήταν να μην τις χρησιμοποιήσεις ως άλλοθι για να μείνεις περιορισμένος στα σίγουρα σε επαγγελματικό ή προσωπικό επίπεδο. Κοινώς, είναι περίοδος αναθεωρήσεων στο σχετιζοσθαι και είναι καιρός να βγεις έξω από τη ζώνη ασφαλείας σου, χωρίς απότομες κινήσεις, παύοντας να πιστεύεις ότι

η ζωή σου μπορεί να χωριστεί σε κουτάκια και κάποια να μείνουν ανέπαφα ενώ άλλα μετατοπίζονται και μεταβάλλονται δραστικά.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ξεαρβαλωμένη ρουτίνα και ραγδαίες οικονομικές και ερωτικές εξελίξεις
Προσπάθησε να αποδεχτείς το γεγονός ότι προς το παρόν η ζωή σου μοιάζει λίγο σαν να τρέχεις σε τροχό για χάμστερ με ξεκουρδιστα γρανάτζια. Όσο πιο ευέλικτος είσαι σχετικά με απρόοπτα κι αναποδιές σε θέματα υγείας, σπουδών, συγγενών και γενικώς σε ό,τι προσπαθείς να κάνεις, τόσο γρηγορότερα θα κάνεις διόρθωση πορείας και θα ξεμπερδέψεις. Ο Ήλιος στον Κριό (20) και τον ζωδιακό σου άξονα μετατοπίζει το ενδιαφέρον σου από τη ρουτίνα στις σχέσεις σου, ερωτικές κι επαγγελματικές. Μπαίνεις με φόρα σε κοινωνικότερη φάση και αναλαμβάνεις πρωτοβουλίες για να δεις κόσμο (ουσιαστικά), να δημιουργήσεις μία σχέση ή μια συνεργασία. Καλά κι άγια όλα αυτά, εφόσον θυμάσαι α) ότι τα πράγματα δεν είναι γενικά όπως φαίνονται (ειδικά στη δουλειά) β) ότι το φλερτ, ο έρωτας, η διασκέδαση οδηγούν και οφείλουν να οδηγούν σε πιο στενές και ουσιαστικές καταστάσεις. Μη σοκάρεσαι, λοιπόν, αν ξεκινήσεις ελαφριά τη καρδιά και καταλήξεις χαμένος ως τα μπουνία ερωτικά ή οικονομικά. Έσω ειλικρινής και πήγαινε αργά.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ο φόβος δεν είναι καλός σύμβουλος κι οι προφύτες της συμφοράς, περιττοί
Οι φόβοι για το μέλλον και οι φίλοι από ανάγκη είναι κακοί σύμβουλοι για την ερωτική και δημιουργική σου ζωή, καθώς και για τη σχέση με τα παιδιά σου. Μπορεί αυτά που ακούς να φαίνονται λογικά, αλλά να είσαι δύσπιστος ειδικά αν σε οδηγούν σε ξεροκεφαλιά, αυτοδικαίωση και πρακτικές «ότι με συμφέρει» στις προσωπικές κι επαγγελματικές σου σχέσεις. Δράσε αργά κι σίγουρα, αλλά δράσε και ξεψάχνιζε τι και ποιον ακούς και συγχρωτίζεσαι. Ο Ήλιος στον Κριό (20) στρέφει την προσοχή σου σε υποθέσεις δουλειάς, ρουτίνας και υγείας και σου δίνει αρκετή ενέργεια και διάθεση να αναλάβεις πρωτοβουλίες για να τα πας στο επόμενο, καλύτερο επίπεδο. Προσπάθησε να βρεις τη χρυσή τομή στις σχέσεις με το σπίτι, την οικογένεια και τον σύντροφό σου. Μην απομακρύνεσαι, μη γίνεσαι βδέλλα, μη γίνεσαι υπερβολικά επαναστατικός και ριζοσπαστικός, ούτε αρτηριοσκληρωτικός και υπερσυντηρητικός. Αποδέξου ότι χρειάζεσαι τον ιδεαλισμό σου και την ισχύ εν τη ενώσει, ειδικά όταν σε κάνει αποτελεσματικότερο ως σύντροφο και συνεργάτη.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Αξιοποίησε τον ήλιο μέσα σου και μην ασχολείσαι με τα υπολείμματα του χειμώνα
Πολλά δεν λέγονται ή λέγονται κάπως στο σπίτι και το γραφείο, πράγμα που σε κάνει να μη θέλεις να ασχοληθείς με τίποτα ή να επαναλαμβάνεις ψυχαναγκαστικά τα ίδια και τα ίδια στη ρουτίνα σου. Αρχικά, μην παίρνεις τα πράγματα τόσο κατάκαρδα, η περίοδος είναι συναισθηματικά υπερβολική. Δευτερευόντως ο Ήλιος στον Κριό (20) είναι εξαιρετικά ικανός βοηθός διάθεσης. Σου θυμίζει ότι το να βαλτώνεις και να κολλάς δεν σε βοηθάει καθόλου και σε ωθεί να αναλάβεις πρωτοβουλίες για φλερτ, διασκέδαση, για να θυμηθείς τον χαρούμενο, δημιουργικό, ενθουσιώδη εαυτό σου. Αυτό από μόνο του δημιουργεί καλύτερες συνθήκες στα ερωτικά ή, τη σχέση με τα παιδιά σου και τωώνει την ικανότητά αυτοέκφρασής σου. Παράλληλα οι γνωριμίες, συζητήσεις και προτάσεις γίνονται ποιοτικότερες και η αίσθηση αυτοδυναμίας και ορθής τάξης στις καθημερινές σου συναλλαγές γίνεται πιο ευδιάκριτη. Φρόντισε να μην τα χαραμίσεις

αυτά κυνηγώντας μόνο να κλείσεις τις υποχρεώσεις της ρουτίνας σου ή πηγαίνοντας στον αντίποδα της τεμπελιάς και της αδράνειας.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Γνώριζε πού κάνεις τις επενδύσεις σου σε χρήμα και συναίσθημα
Ο σκοπός σίγουρα δεν αγιάζει τα μέσα, ιδιαίτερα αν ο σκοπός είναι απολύτως εγωκεντρικός κι αφορά 100% την προσωπική σου ατζέντα. Κοινώς, προσπάθησε να μην πεις ψέματα στον εαυτό σου ή τους άλλους έστω κι αν γνωρίζεις ότι αυτό θα σε προωθήσει ερωτικά, θα σου δημιουργήσει ευκαιρίες για διασκέδαση ή δημιουργία. Πατί; Απλώς γιατί δεν είναι σωστό και γιατί ο Ήλιος στον Κριό (20) θα φωτίσει με ιδιαίτερη ένταση το τι συμβαίνει εντός σου, στο σπίτι σου, την οικογένειά σου. Θα χρειαστεί πρωτοβουλίες για να προχωρήσουν αυτά παρακάτω, μην τα φορτώνεις έξτρα πρόβλημα. Παρομοίως, καλό θα ήταν να μην επενδύσεις τελείως παρορμητικά το χρήμα ή το συναίσθημά σου σε δραστηριότητες για διασκέδαση ή για να προωθήσεις τη σχέση με τα παιδιά ή τον σύντροφό σου. Πάρε λίγο χρόνο για να δεις ποιες είναι οι σχετικές σου ανάγκες τώρα και μη στηρίζεσαι αυθόρμητα σε παραδοσιακούς τυφλοσούρτες. Υπάρχει σίγουρα και καλύτερη εναλλακτική.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Είσαι τόσο δυνατός όσο οι βάσεις σου, μην τις καταχράσαι/απαξιώνεις
Τοπίο στην ομίχλη ο τραπεζικός σου λογαριασμός και η ερωτική σου ζωή. Καλό θα ήταν να μην παραξοδευτείς σε οποιοδήποτε από τα δύο επίπεδα για χάρη κάποιου που φαίνεται να είναι ο έρωτας. Δώσε χρόνο στα πράγματα και χρησιμοποίησε τη λογική σου, όχι την εκρηκτικότητά σου για μία φορά στη ζωή σου. Ταυτόχρονα μη σπαταλάς χρήμα ή γίνεσαι υπερανεκτικός για να καθυσυχάσεις ανασφάλειες κι ενοχές για τα παιδιά σου. Υπάρχουν καλύτεροι γονεϊκοί τρόποι. Ο Ήλιος στον Κριό (20) σου δίνει μεγαλύτερη διάθεση για έξω, γνωριμίες και γενικώς για να κυκλοφορήσεις, κατάσταση την οποία υποστηρίζουν και υποβοηθούν οι συνεργάτες και ο σύντροφός σου. Προσπάθησε να μην καταχραστείς τη γοητεία, την επιβεβαίωση, την ελευθερία κίνησης και κυρίως την υποστήριξη από το σπίτι, την οικογένεια και τους συγγενείς σου. Η τάση είναι να θέλεις να κάνεις το δικό σου ή να μην κάνεις τίποτα και να δημιουργήσεις εντάσεις. Ό,τι χρειάζεται αλλαγή θα αλλάξει, αλλά όχι σε μία μέρα, μην αυταπατάσαι.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Πλανερές σκέψεις και στοχευμένες δράσεις
Αν μπορείς να αγνοήσεις τον νοητικό διάλογο στο κεφάλι σου (ο οποίος ξεκάθαρα χρησιμοποιεί τα επιχειρήματα άλλων) σίγουρα θα κάνεις σωστότερες κινήσεις. Αρχικά, θα κάνεις κινήσεις. Η πρώτη αίσθηση κι όχι η ανάλυση που ακολουθεί είναι το καλύτερό σου χαρτί για να επιλέξεις ποιον θα δεις, τι θα πεις, τι θα αποδεχτείς από τις προτάσεις που σου γίνονται. Ο Ήλιος στον Κριό (20) θα σου θυμίσει άλλωστε ότι για σένα πραγματική χαλάρωση, ασφάλεια και ικανοποίηση είναι η δυνατότητα να αναλαμβάνεις πρωτοβουλίες, να είσαι μπροστάρης, να αξιοποιείς την ευρεία οπτική σου γωνία. Έτσι θα λειτουργήσεις αποτελεσματικότερα στην επαγγελματική και προσωπική σου ρουτίνα με τα αντίστοιχα οφέλη σε οικονομικό και συναισθηματικό επίπεδο. Θα μπορείς να βρεις έναν ρυθμό που σου ταιριάζει και δεν σε εξαντλεί. Καλό θα ήταν να βρεις ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη σου να φροντίζεις τους άλλους και την επιθυμία σου να κυνηγήσεις τα δικά σου θέλω. Έχεις την απαραίτητη ευελιξία και φαντασία. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

Μεταφέρουμε το “μήνυμά” σας παντού.

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

ΑΣΤΙΚΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
ΑΘΗΝΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
& ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

ΤΡΟΛΕΪ
ΑΘΗΝΑ

ΚΤΕΛ
ΑΘΗΝΑ
ΗΜΙΑΣΤΙΚΑ

ΜΕΤΡΟ
ΑΘΗΝΑ

ΗΣΑΠ
ΑΘΗΝΑ

ΤΡΑΜ
ΑΘΗΝΑ

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ
ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ
“ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ”

24.135.431
ΕΠΙΒΑΤΕΣ
(2018)

14
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ
ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ

29.877.203
ΕΠΙΒΑΤΕΣ
(2018)

Η **Interbus** κατέχει σημαντική θέση
στην Ελληνική αγορά της διαφήμισης.

Με βασική της φιλοσοφία την ανάπτυξη και βελτιστοποίηση
της διαφημιστικής χρήσης των μέσων, στοχεύει
στην αποτελεσματική κάλυψη των επικοινωνιακών
αναγκών των διαφημιζομένων.

INTERBUS

OUT OF HOME MEDIA

www.interbus.gr

Τα μυστικά της
ελληνικής σπιτικής κουζίνας!

Νέες έτοιμες σάλτσες τομάτας
με έξτρα παρθένο ελαιόλαδο

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
3 ΓΕΥΣΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ

f /KyknosTomato i /kyknoscanning www.kyknoscanning.com

